

การศึกษาแรงผลักดัน กิจกรรม ผลลัพธ์ การบริหารใช้อุปทาน
ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมปีโตรเคมี
นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง

โดย

นายธีรวัฒน์ ภักมี

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารเทคโนโลยี

วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2554

การศึกษาแรงผลักดัน กิจกรรม ผลลัพธ์ การบริหารใช้อุปทาน
ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมปีโตรเคมี
นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง

โดย

นายธีระวัฒน์ ภักมี

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารเทคโนโลยี
วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2554

Green Supply Chain Management (GSCM): Pressures, Practices and
Performance of Petrochemical Industry within Map Ta Phut Industrial
Estate, Rayong Province

By

Mr. Terawat Phakme

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science
Technology Management
College of Innovation
Thammasat University
2011

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วิทยาลัยนวัตกรรม

การค้นคว้าอิสระ

ขอ

นายธีระวัฒน์ ภักมี

เรื่อง

การศึกษาและผลักดัน กิจกรรม ผลลัพธ์ การบริหารเชื้อปุதานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของ
อุตสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารเทคโนโลยี

เมื่อ วันที่ 31 มกราคม 2555

ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

(อาจารย์ ดร. ภูมิไกร งามศิริจิตต์)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(อาจารย์ ดร. ภูมิพง ธรรมสติธรรมเดช)

กรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

(อาจารย์ ดร. ศากุน นุญอิต)

คณบดี

(รองศาสตราจารย์ ดร. โกวิท ชาญวิทยาพงศ์)

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติต่อแรงผลักดันที่อุตสาหกรรมปีโตรเคมีนำแนวคิดการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain Management: GSCM) มาประยุกต์ใช้ การให้ความสำคัญต่อกิจกรรม GSCM ในอุตสาหกรรม รวมทั้งความคิดเห็นเรื่องของผลลัพธ์ของการดำเนินงาน GSCM ที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมปีโตรเคมี ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้ประกอบการพิจารณาอย่างใน การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในองค์กร และภายใต้อุตสาหกรรมปีโตรเคมีนิคม อุตสาหกรรมมาบตาพุด

การศึกษาครั้งนี้กลุ่มประชากรที่ศึกษา (Population) คือ กลุ่มบริษัทที่ดำเนินกิจการในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดโดยมีบริษัททั้งสิ้น 46 บริษัท ซึ่งประกอบด้วยบริษัทที่ดำเนินกิจการทางด้านปีโตรเคมีโดยตรง และมีบริษัทที่สนับสนุนอุตสาหกรรมปีโตรเคมี การเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (F-Test) ของกลุ่มตัวอย่างอุตสาหกรรมปีโตรเคมีขั้นต้น ขั้นกลาง ขั้นปลาย และบริษัทสนับสนุน การใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย เพื่อจัดกลุ่มตัวแปรเพื่อให้เหมาะสมต่ออุตสาหกรรมปีโตรเคมี นิคม อุตสาหกรรมมาบตาพุด

ผลการศึกษาพบว่าในมุมมองของบริษัทที่ดำเนินธุรกิจปีโตรเคมี แรงผลักดันที่ทำให้บริษัทนำการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้คือ กฎระเบียบและข้อบังคับระดับนโยบาย แรงผลักดันที่เกี่ยวกับต้นทุน แรงผลักดันภายในใช้อุปทานด้วยกัน และแรงผลักดันจากการตลาด กิจกรรมการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่กลุ่มผู้ปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมปีโตรเคมีให้ความสำคัญคือ การจัดการระบบสิ่งแวดล้อมภายใน การให้คำมั่นเรื่องการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากผู้บริหาร กิจกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม กิจกรรมการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอกบริษัท และกิจกรรมการได้เงินกลับมาจากการลงทุน ส่วนผลลัพธ์ของการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คือ ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงลบ และผลลัพธ์ด้านความยั่งยืน

Abstract

The objective of this research is to find out pressures, practices and performance of Green Supply Chain Management (GSCM) in petrochemical industry within Map Ta Phut industrial estate, Rayong province. The results can be contributed GSCM policy maker for organization and Map Ta Phut petrochemical industry.

The research methodology is base on literature review. An empirical study using survey research is completed. The survey questionnaire is designed with 54 items using literature and expert input. The population is selected from 46 firms in Map Ta Phut industry estate which consist of directly operate in petrochemical; upstream, intermediate, downstream industry and the firms are supported petrochemical industry. To conduct the questionnaires and in-depth interview collect data. Analysis in both quantitative and qualitative are presented. An exploratory factor analysis is conducted to derive groupings of GSCM pressures, practices and performance from the survey data. The statistics used are percentage, mean, variance, one way ANOVA (F-Test) and factor analysis.

The study results indicate that attitude of employees to GSCM pressures are regulations, cost related pressure, supply chain pressure and marketing. GSCM practices are internal environmental management, commitment of GSCM from management team, ECO – design, external environmental management and investment recovery. The GSCM performances in Map Ta Phut industrial estate are environmental, economic negative and sustainable performance respectively.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ภูมิพงษ์ ธรรมสติธรรม เดชา ที่ช่วยกรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางในการทำการวิจัย และให้ข้อคิดเห็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยนี้อย่างมาก ซึ่งทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์ อาจารย์ ดร.ภูมิไกร งามศิริจิตต์ และอาจารย์ ดร.ศากุน บุญอิศ ที่เสียสละเวลาอันมีค่าในการเป็นกรรมการตรวจสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระรวมทั้งกรุณาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็นต่างๆ ทำให้งานวิจัยครั้งนี้ครบถ้วน และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหารด้านการบริหารเชื่อถือปานของบริษัท วินไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัท ไทยพลาสติกและเคมีภัณฑ์ จำกัด (มหาชน) ตลอดจนผู้มีประสบการณ์ทุกท่าน รวมทั้งพี่ฯ เพื่อนๆ และน้องๆ ที่ทำงานในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ที่ให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็นอันมีค่ายิ่ง รวมทั้งขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่เสียเวลาในการตอบแบบสอบถาม อันเป็นส่วนสำคัญยิ่ง ในขั้นตอนของการเก็บข้อมูลเพื่องานวิจัยนี้

ขอขอบคุณ คุณพงศ์พัฒน์ ตังคะประเสริฐ รวมไปถึงพี่ฯ MTT17 และเพื่อนๆ MTT18 ทุกท่านที่เคยเป็นกำลังใจกันด้วยดีเสมอมา อีกทั้งยังได้ให้คำแนะนำ และสนับสนุนข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ บิดา มารดา และสมาชิกในครอบครัว ที่เคยเป็นกำลังใจ และห่วงใยເเมื่ออาทรสเมื่อมา อีกทั้งยังให้การสนับสนุนในการศึกษามาโดยตลอด และขอขอบคุณพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาอบรมสั่งสอน รวมทั้งคณาจารย์ในวิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อันมีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตประจำวัน ตลอดจนทำให้งานวิจัยนี้ประสบความสำเร็จลงได้ ประโยชน์และคุณค่าที่ได้จากการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบให้กับผู้มีพระคุณทุกท่านตามที่กล่าวถึงข้างต้น และหากมีข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องประการใดในการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขออภัยรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

นายธีรวัฒน์ ภักดี

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2554

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
กิตติกรรมประกาศ.....	(3)
สารบัญตาราง	(7)
สารบัญภาพประกอบ	(9)
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	4
1.3 ขอบเขตการวิจัย	5
1.4 ขั้นตอนการศึกษา	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
2. กรอบแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 กรอบแนวคิดทางทฤษฎี	7
2.2 ความหมายและความเป็นมา ความสำคัญของการบริหารเชื้อปุ่มงาน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	14
2.3 บริบทของดูดสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมดูดสาหกรรมมาตาพุด	49
2.4 สรุปภาพรวมของการทบทวนวรรณกรรม	59
3. ระเบียบวิธีวิจัย	63

3.1 วิธีการ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและการทดสอบ	63
3.2 แรงจูงใจในการทำวิจัย	64
3.3 สมมติฐาน และตัวแปรที่ใช้ศึกษาในงานวิจัย	65
3.4 เครื่องมือที่ใช้งานวิจัย.....	67
3.5 การรวมข้อมูล.....	73
3.6 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้	74
3.7 การทดสอบคำถกมวจัย	74
3.8 การสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ	79
3.9 ระยะเวลาในการวิจัย	79
 4. ผลการวิจัย	80
4.1 โครงสร้างและเนื้อหาของแบบสอบถาม	80
4.2 การทดสอบความชัดเจนและความถูกต้องของเนื้อหา.....	81
4.3 การทดสอบความเที่ยงตรงของข้อมูลในแบบสอบถาม	81
4.4 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม.....	83
4.5 ผลของการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อ กิจกรรม แรงผลักดัน ผลลัพธ์ของ GSCM ระหว่างกลุ่มตัวอย่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง เดียว ANOVA (F-Test) และวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วย Scheffe ซึ่งได้ จากโปรแกรม SPSS	85
4.6 การจัดกลุ่มตัวแปร	103
 5. สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ.....	119
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	119
5.2 ข้ออภิปรายผลการวิจัย.....	121
5.3 ข้อเสนอแนะ	125
5.4 ข้อจำกัดในการวิจัย.....	126

บรรณานุกรม	127
ภาคผนวก	
ก. แบบสอบถาม	138
ข. ผลค่า Scree Plot	143
ประวัติการศึกษา	145

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 คำจำกัดความของการบริหารใช้คุปทานที่ได้จากการบททวนวรรณกรรม	11
2.2 คำนิยามของการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	16
2.3 แรงผลักดันของ GSCM ไปประยุกต์ใช้	19
2.4 แรงผลักดันของการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	23
2.5 กิจกรรมของ GSCM	31
2.6 สรุปกิจกรรมของการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	35
2.7 สรุปผลลัพธ์ของการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	45
2.8 อุปสรรคของ GSCM	48
2.9 นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมปีต่อเนื่องไทย	51
2.10 แรงผลักดันของการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	60
2.11 กิจกรรมการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	61
2.12 ผลลัพธ์ของการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	62
3.1 แรงผลักดันที่ทำให้องค์กรพิจารณานำ GSCM มาประยุกต์ใช้ในองค์กร	68
3.2 กิจกรรมของ GSCM ที่อุตสาหกรรมปีต่อเนื่องให้ความสำคัญ	70
3.3 ผลลัพธ์ของ GSCM	72
3.4 การตีความของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกิจกรรม GSCM	75
3.5 การตีความของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของแรงผลักดัน และผลลัพธ์ GSCM	76
4.1 โครงสร้างและเนื้อหาของแบบสอบถาม	80
4.2 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ้าของครอนบาก จากการทำ Pilot Test	81
4.3 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ้าของครอนบาก จากการทำ Pilot Site ของกลุ่มตัวอย่าง	82
4.4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	83
4.5 ผลการวิเคราะห์ ANOVA (F-Test) ของกิจกรรมของ GSCM	85
4.6 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ภายใต้บริษัทจัดจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่	87
4.7 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นต่อการออกแบบที่เป็นมิตรกับ	

	สิ่งแวดล้อมจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่	88
4.8	ผลการวิเคราะห์ ANOVA (F-Test) ของแรงผลักดันของ GSCM	89
4.9	ผลการวิเคราะห์ ANOVA (F-Test) ของผลลัพธ์ของ GSCM.....	91
4.10	แสดงค่าเฉลี่ยเบรี่ยบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นต่อผลลัพธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมจัดจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่	93
4.11	ผลการสัมภาษณ์กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น นิคมอุตสาหกรรมมหาบตาพุด.....	94
4.12	ผลการสัมภาษณ์กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลาง นิคมอุตสาหกรรมมหาบตาพุด.....	96
4.13	ผลการสัมภาษณ์กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลาย นิคมอุตสาหกรรมมหาบตาพุด.....	98
4.14	ผลการสัมภาษณ์กลุ่มบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมมหาบตาพุด.....	101
4.15	การใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย	104
4.16	ตารางแสดงผล Kaiser-Meyer-Olkin Measure และ Barlett's Test of Sphericity	104
4.17	ตารางแสดงผลค่า Total Variance Explained	105
4.18	ตารางแสดงผลค่า Rotated Component Matrix	106
4.19	ตารางแสดงความเห็นของพนักงานที่มีต่อปัจจัยของกิจกรรมของ GSCM	107
4.20	ผล Kaiser-Meyer-Olkin Measure และ Barlett's Test of Sphericity	110
4.21	ตารางแสดงผลค่า Total Variance Explained	110
4.22	ตารางแสดงผลค่า Rotated Component Matrixa	111
4.23	ตารางแสดงความเห็นของพนักงานที่มีต่อแรงผลักดันของ GSCM	112
4.24	ตารางแสดงผล Kaiser-Meyer-Olkin Measure และ Barlett's Test of Sphericity	113
4.25	ตารางแสดงผลค่า Total Variance Explained	114
4.26	ตารางแสดงผลค่า Rotated Component Matrix	115
4.27	ตารางแสดงความเห็นของพนักงานที่มีต่อผลลัพธ์ของ GSCM	116

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
2.1 ขอบเขตของการบริหารโซ่อุปทาน	13
2.2 เปรียบเทียบการออกแบบแบบดั้งเดิมกับการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	29
2.3 ขั้นตอนการทำกิจกรรมของระบบโลจิสติกส์ยั่งยืนกลับ	30
2.4 ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทย	50
2.5 กระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมปิโตรเคมี	53
2.6 มูลค่าการค้าของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทย	59
2.7 กระบวนการทบทวนตรวจสอบรวม	60
3.1 แสดงกรอบแนวคิดหลักในการวิจัย	64
3.2 แสดงแรงจูงใจในการทำวิจัย	65
3.3 ศึกษากลุ่มประชากร 4 กลุ่มต่อแรงผลัก กิจกรรม และ ผลลัพธ์ของ GSCM ..	66
3.4 แสดงโครงสร้างพื้นฐานของ Factor Analysis Model	78
4.1 ปัจจัยที่จัดกลุ่มใหม่ที่กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด	118

บทที่ 1

บทนำ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาทัศนคติของแรงผลักดัน กิจกรรม และผลลัพธ์ต่อกรอบแนวคิดการบริหารเชื่ออุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain Management: GSCL) มาประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ณ ปัจจุบัน โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจกับองค์กรของกลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง ซึ่งรายละเอียดในบทนี้จะกล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษา แนวคิดของการบริหารเชื่ออุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จากนั้นจะกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษา ขอบเขตของการศึกษา และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาตามลำดับ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสถานการณ์ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภาวะโลกร้อนมีผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตและระบบ生นิเวศทั่วโลกซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ ก่อให้เกิดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยสาเหตุหลักของปัญหางานภาวะโลกร้อนหรือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกว่าร้อยละ 80 เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในชั้นบรรยากาศ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากการเผาผลาญเชื้อเพลิงฟอสซิล เช่น ถ่านหิน น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ (กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, 2551) ทำให้นานาประเทศได้ให้ความสำคัญในการป้องกันปัญหางานอย่างจริงจังจัดทำอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC) และพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) เพื่อกำหนดพันธกรณีให้ประเทศต่างๆ หันมาว่ากับมือและดำเนินการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลง ซึ่งประเทศไทยตระหนักรถึงความมีส่วนร่วมกับนานาประเทศในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงได้ลงนามให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และลงนามให้สัตยาบันในพิธีสารเกียวโต และเพื่อการดำเนินธุรกิจให้มีพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) ซึ่งเป็นการพัฒนาที่มีดุลยภาพระหว่างมิติทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างเกือบกันเพื่อความอยู่ดีมีสุขของประชาชนตลอดไป (สศช.) โดยพิจารณาในมิติต่างๆ ดังนี้ มิติทางด้านเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ลดการ

ปล่อยมลพิษให้อยู่ในระดับที่ระบบนิเวศสามารถดูดซับและทำลายได้ มิติทางด้านสังคม คือ ส่งเสริมองค์ความรู้และบทบาทของประชาชนในท้องถิ่นในการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม มิติทางด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อ สร้างคุณภาพชีวิตที่ดี อย่างไรก็ตาม การเติบโตของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ภาคตะวันออกของ ประเทศไทยเนพาะพื้นที่จังหวัดระยองที่ผ่านมาส่งผลดีในเชิงเศรษฐกิจให้กับประเทศไทยและกลุ่ม ชุมชนภายในพื้นที่โดยรอบ (จำรดุสิต, 2552) แต่ปัญหาจากการขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรม ได้ส่งผลกระทบโดยตรงต่อระบบนิเวศ และสิ่งแวดล้อมโดยรอบพื้นที่ใกล้เคียงที่มีโรงงาน อุตสาหกรรมตั้งอยู่ ทั้งมลภาวะที่เกิดจากวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต จากระบวนการผลิต การขนส่ง รวมถึงการปล่อยของเสีย และการทิ้งของเหลือจากระบวนการผลิตภายในโรงงานอุตสาหกรรมลง สู่ระบบนิเวศบริเวณใกล้เคียงล้วนแล้วแต่เป็นสาเหตุหลักของอุตสาหกรรมที่สร้างปัญหาให้กับ สิ่งแวดล้อมทั้งสิ้น ส่วนการแก้ปัญหามลภาวะที่เกิดจากอุตสาหกรรมที่มุ่งไปปลายเหตุมากน้ำไปสู่ การเพิ่มขึ้นในเรื่องของต้นทุนการผลิต และราคาผลิตภัณฑ์ รวมถึงไม่นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของ ภาคอุตสาหกรรม (เพ็ชรประเสริฐ, 2552) ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมถึงแม้จะเป็นที่สนใจในมากขึ้น ทั้งทางด้านอุตสาหกรรมและนักวิชาการ แต่ในประเทศไทยกำลังพัฒนาอย่างไม่มีการสนับสนุนเชิงมากนัก (Zhu & Sarkis, 2006) ซึ่งงานวิจัยนี้จะศึกษากรณีกลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีของนิคม อุตสาหกรรมมาบตาพุด

จากพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 สาระสำคัญประการหนึ่งของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 คือการกำหนดให้การลงทุนโครงการขนาดใหญ่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment: EIA) และคงให้เห็นว่าประเด็นด้าน สิ่งแวดล้อมมีผลต่อการดำเนินธุรกิจ เช่น หากโครงการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมไม่ผ่าน ทำให้การลงทุนต้องล้าออกไป ความล้าช้าดังกล่าวอาจทำให้ต้องใช้เงินลงทุนสูงขึ้น และอาจมี ผลทำให้เกิดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ โดยเฉพาะในช่วงที่เศรษฐกิจเปลี่ยนจากช่วงขยายตัวสู่ ช่วงถดถอย เนื่องจากโครงการลงทุนที่ล้าช้าอาจทำให้เกิดภาวะสินค้าล้นตลาดได้

นอกจากนี้เพื่อเป็นการตอบสนองต่อนโยบายของภาครัฐซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้วางยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย (พ.ศ. 2550-2554) โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ เพิ่มประสิทธิภาพการนำร่องความสะดวกในการเดินทาง การค้า ซึ่งจะนำไปสู่การลดต้นทุนโลจิสติกส์ (Cost Efficiency) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ ธุรกิจในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Responsiveness) และเพิ่มความปลอดภัยและ

ความเชื่อถือได้ในกระบวนการนำส่งสินค้าและบริการ (Reliability and Security) อีกทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมโลจิสติกส์และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง โดยประเด็นหนึ่งของยุทธศาสตร์ (Strategic Agenda) เป็นการปรับปรุงประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ในภาคการผลิต (Business Logistics Improvement) ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าการนำร่องแนวคิดการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมนั้นสามารถส่งเสริมทำให้นโยบายประสบความสำเร็จได้

1.1.1 แนวคิดของการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain Management: GSCM)

เพื่อเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนสร้างสมดุลระหว่างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและการปกป้องรักษาระบบนิเวศไปพร้อมๆ กันควรนำรูปแบบแนวคิด (Concept) ของการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาปฏิบัติ ซึ่ง Preuss, (2001) ได้ให้คำจำกัดความว่า เป็นแนวคิดทางด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ถูกพัฒนาขึ้นจากความคิดของโซ่อุปทาน (Supply chain) เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของกระบวนการโซ่อุปทานขององค์กรหนึ่งๆ ตลอดวงจรผลิตภัณฑ์ ทั้งในส่วนการออกแบบผลิตภัณฑ์ การสำรวจและเตือนภัยดูดบิ๊บ กระบวนการในการผลิต การจัดส่งผลิตภัณฑ์ไปยังลูกค้า และการจัดการกับผลิตภัณฑ์นั้นๆ เมื่อหมดอายุการใช้งานแล้ว (Preuss, 2001) ขณะเดียวกัน Green, Morton, & New, (1996) ได้ให้ความหมายว่าเป็นแนวทางนวัตกรรมของการบริหารโซ่อุปทาน และการจัดซื้อทางอุตสาหกรรมต้องพิจารณาด้านสิ่งแวดล้อมมากเยี่ยวยั่งด้วย ดังจะเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของบริษัทที่มีการนำกลยุทธ์การบริหารจัดการธุรกิจที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้องค์กรมีศักยภาพและส่งผลต่อผลประกอบการโดยตัวย่างดังกล่าวพิจารณาได้จากจำนวนบริษัทมากกว่า 40,000 บริษัทได้ระบบมาตรฐานบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 มาปฏิบัติซึ่งโดยเกือบทั้งหมดของบริษัทเหล่านี้ไม่สามารถหลีกหนีจากการผลิตที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมได้ (Zhu & Sarkis, 2006) และในอนาคตมีความคาดหวังว่าทุกบริษัทมีความจำเป็นต้องนำกลยุทธ์ที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากผลิตภัณฑ์ และบริการมาใช้ในบริษัท (Lewis & Gertsakis, 2001) จากศึกษาของ Zhu & Sarkis, (2006) กล่าวว่าการสร้างแนวคิดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมนำมาซึ่งความได้เปรียบในการแข่งขัน มิติด้านสิ่งแวดล้อมของการดำเนินการ และการผลิตควรจะถูกพิจารณาว่าจะเป็นตัวแปรตัวที่ให้เกิดนวัตกรรมพร้อมกับมีการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้ การบริหารจัดการที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมไม่เป็นเพียงการปฏิบัติตามกฎหมายเท่านั้นหากทำสำเร็จจะเป็นปัจจัยที่จะนำมาซึ่งโอกาสในการแข่งขันทางด้านใหม่ เพิ่มมูลค่าให้กับธุรกิจหลัก

(Hansmann & Claudia, 2001; Porter, 1995) ซึ่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นในทุกกระบวนการของวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ ตั้งแต่การได้ซึ่งแหล่งทรัพยากร การผลิต การใช้งาน การนำกลับมาใช้ซ้ำ จนถึงกระบวนการนำกลับมาผลิตใหม่ หรือการทำลายผลิตภัณฑ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทุกกระบวนการอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จากการศึกษาของ Vachon & Klassen, (2006) และ Stonebraker & Liao, (2006) พบว่าการซื้อขายโดยใช้อุปทานเข้าด้วยกัน ทั้งในส่วนของผู้ส่งมอบ และผู้ผลิตกับลูกค้าจะมีผลในเชิงบวกต่อการลดปัญหาสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญ (Stonebraker & Liao, 2006; Vachon & Klassen, 2006) จากเหตุผลดังกล่าวจึงได้มีการรวบรวมแนวคิดทางด้านสิ่งแวดล้อมเข้ากับการบริหารใช้อุปทานโดยเป็นการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยหลักการนี้จะครอบคลุมทุกส่วนของการผลิตตั้งแต่การออกแบบผลิตภัณฑ์จนถึงการนำกลับมาใช้ใหม่ (Laosirihongthong, 2009)

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีประกอบด้วย กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขึ้นต้น กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลาง กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลาย และกลุ่มบริษัทที่สนับสนุนอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่มีต่อแรงผลักดัน กิจกรรม และผลลัพธ์ของ GSCM

1.2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของแรงผลักดันของการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

1.2.3 เพื่อศึกษาการให้ความสำคัญของกิจกรรมการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

1.2.4 เพื่อศึกษาผลลัพธ์ของการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ซึ่งประกอบด้วยผลลัพธ์ 3 กลุ่มคือ (1) ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม (2) ผลลัพธ์ของการดำเนินการ (3) ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงบวกและเชิงลบ

1.2.5 เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนการดำเนินนโยบายของการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาปรับใช้ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

1.3 ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อ แรงผลักดัน กิจกรรม และผลลัพธ์ ของการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในกลุ่มบริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมี พร้อมทั้งหาแรงผลักดัน กิจกรรม และผลลัพธ์ที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีในมุมมองของพนักงานบริษัทซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงาน โดยการสำรวจกลุ่มประชากรคือ บริษัท กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง

1.4 ขั้นตอนการศึกษา

การศึกษาและการวิจัยนี้ ประกอบไปด้วยขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้ โดยเริ่มต้น จากการศึกษาบทความ ผลงานวิจัย และวรรณกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโซ่อุปทานที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมซึ่งขอบข่ายการศึกษานั้นกล่าวถึงสาเหตุ หรือ แรงผลักดันของการนำ การบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไปประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรม การให้ความสำคัญของ กิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และความคิดเห็นด้านผลลัพธ์ต่อกรอบ แนวคิดการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดขอบเขต ของงานในส่วนต่างๆ การกำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการศึกษา การออกแบบแบบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจากองค์กรในกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำ ข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความน่าเชื่อถือของปัจจัยต่างๆโดยโปรแกรม SPSS พร้อมกับวิเคราะห์ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มเกี่ยวกับแรงผลักดันที่จะนำการบริหารโซ่อุปทานที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้ในองค์กร พร้อมทั้งความคิดเห็นต่อกิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อุตสาหกรรมให้ความสำคัญ อีกทั้งความคิดเห็นด้านผลลัพธ์ต่อการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หลังจากนั้นทำการหาปัจจัยของ แรงผลักดัน กิจกรรม และ ผลลัพธ์ที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดขึ้นมาใหม่ โดยทั้งหมด เพื่อเป็นแนวทางพัฒนานโยบายการนำการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมา ประยุกต์ใช้ และส่งเสริมการประยุกต์ใช้การบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของ อุตสาหกรรมปิโตรเคมีในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1 ทำให้ทราบทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างในอุตสาหกรรมปีottoเครมี ขั้นต้น ขั้นกลาง ขั้นปลายและบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมปีottoเครมีในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดต่อ แรงผลักดัน กิจกรรมและผลลัพธ์ของการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 1.5.2 ทำให้ทราบแรงผลักดันของการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมปีottoเครมีนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด
- 1.5.3 ทำให้ทราบกิจกรรมของการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมปีottoเครมีนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด
- 1.5.4 ทำให้ทราบความคาดหวังของผลลัพธ์ของการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมปีottoเครมีนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด
- 1.5.5 เพื่อเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับฝ่ายบริหารของบริษัทในอุตสาหกรรมปีottoเครมีเพื่อเตรียมความพร้อมในการนำการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาประยุกต์ใช้

บทที่ 2

กรอบแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดของนักวิชาการในมุมของคำจำกัดความหมายของการจัดการโลจิสติกส์ (Logistics Management) กิจกรรมของโลจิสติกส์ การบริหารโซ่อุปทาน (Supply Chain Management: SCM) และกิจกรรมของ SCM นอกจากรากฐานนี้ได้อธิบายถึงของความเกี่ยวข้องระหว่างการจัดการโลจิสติกส์กับการบริหารโซ่อุปทาน เพื่อให้มีความเข้าใจขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับโซ่อุปทานในเบื้องต้น และมีความเข้าใจการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain Management: GSCM) ซึ่งผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมตั้งแต่ คำจำกัดความของการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กิจกรรมของการบริหารจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แรงผลักดัน หรือแรงผลักดันที่ส่งผลให้มีการนำการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไปใช้ในองค์กร และการวัดผลลัพธ์ของการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาประยุกต์ใช้ภายในบริษัท

2.1 กรอบแนวคิดทางทฤษฎี

2.1.1 คำจำกัดความของการจัดการโลจิสติกส์ (Logistics Management) และกิจกรรมด้านโลจิสติกส์

ความหมายโดยทั่วไปคือ การบริหารจัดการการไหลของสินค้าหรือวัตถุดิบจากจุดกำเนิดไปจนถึงจุดที่ใช้งาน และในกรณีการส่งสินค้าหรือวัตถุดิบไปจำหน่าย ส่วนสถาบัน Council of Supply Chain Management Professionals (CSCMP) ซึ่งเป็นสถาบันชั้นนำที่เป็นที่รู้จักกันอยู่ชื่อคือ Council of Logistics Management (CLM) ได้ให้คำจำกัดความของการจัดการโลจิสติกส์ว่า เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารโซ่อุปทาน ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การวางแผน การประยุกต์ใช้และการควบคุมกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการ ข้อมูล จากจุดเริ่มต้นไปยังจุดสุดท้ายของกระบวนการธุรกิจของบริษัท เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Lambert, Stock, & Ellram, 1998) หรืออาจกล่าวได้ว่าโลจิสติกส์หมายถึง กระบวนการวางแผนการดำเนินงาน เพื่อควบคุมประสิทธิภาพในการไหลเวียนสินค้า การบริการ ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การวางแผนเกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งของอาคารโรงงานและ

คลังสินค้า การพยากรณ์และการวางแผนอุปสงค์ การจัดซื้อหาวัตถุดิบ การบริการและการจัดการคลังสินค้า การจัดการวัตถุดิบ การเคลื่อนย้ายวัตถุดิบ การบรรจุหีบห่อ การดำเนินการกับคำสั่งซื้อ การจัดการซ่องทางจัดจำหน่ายและการกระจายสินค้า การบริหารต้นทุนการขนส่ง การบริหารห่วงโซ่แห่งคุณค่า ไปจนถึงจุดที่มีการใช้งานหรือถึงมือผู้บริโภค งานบริการลูกค้า การรักษาความปลอดภัยรวมถึงกิจกรรมการแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ และการจัดการรับคืนสินค้า (Laosirihongthong, 2009) กิจกรรมด้านโลจิสติกส์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารโซ่อุปทานซึ่ง Council of Logistics Management, (2000) และ Laosirihongthong, (2009) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานต่างๆ ทั้งหมด 13 กิจกรรมโดย 9 กิจกรรมแรกเป็นกิจกรรมซึ่งถือเป็นกิจกรรมหลักขององค์กรส่วนที่เหลือ 4 กิจกรรม ถือเป็นกิจกรรมที่สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรดังนี้ (CLM, 2000; Laosirihongthong, 2009)

กิจกรรมหลัก 9 กิจกรรม ประกอบด้วย

1. การคาดการณ์ความต้องการของลูกค้า (Demand Forecasting) เป็นการคาดการณ์ความต้องการในตัวสินค้าหรือการบริการของลูกค้าในอนาคต ซึ่งนับเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญในการที่จะสร้างผลกำไรหรือทำให้บริษัทขาดทุนในการดำเนินการ การคาดการณ์ความต้องการของลูกค้าล่วงหน้าจะช่วยให้บริษัทสามารถกำหนดทิศทางในการดำเนินงานว่าจะผลิตสินค้าจำนวนเท่าใดหรือเตรียมทรัพยากรามากน้อยเพียงใด

2. การดำเนินการตามคำสั่งซื้อของลูกค้า (Order Processing) เป็นกิจกรรมที่ต้องพยายามดำเนินการให้เร็วที่สุดเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าในปัจจุบันองค์กรส่วนใหญ่มักนำระบบคอมพิวเตอร์และการจัดการธุรกิจเชิงอิเล็กทรอนิกส์เข้ามาช่วย

3. การจัดซื้อ (Purchasing) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อ จัดหาวัตถุดิบและบริการในส่วนของการเลือกผู้จำหน่ายวัตถุดิบ กำหนดช่วงเวลาและปริมาณในการสั่งซื้อ และสร้างความสัมพันธ์กับผู้จำหน่ายวัตถุดิบ จากการศึกษาของ เหล่าศิริวงศ์ทอง, (2005) พบว่าหลักเกณฑ์ที่บีบีริษัทส่วนใหญ่ใช้ในการคัดเลือกและประเมินผู้ส่งมอบจะเน้นที่ความสามารถในการส่งที่ตรงเวลา ระดับคุณภาพของวัตถุดิบ/ชิ้นส่วน ความร่วมมือในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และความสามารถในการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ส่วนการได้รับการรับรองมาตรฐานสากลต่างๆ นั้นผู้ผลิตมองว่าเป็นเพียงข้อกำหนดพื้นฐานที่บีบีริษัทผู้ส่งมอบควรจะดำเนินการในเบื้องต้น (เหล่าศิริวงศ์ทอง, 2005)

4. การบริหารสินค้าคงคลัง (Inventory Management) ปริมาณสินค้าคงคลังที่มีอยู่ย่อมส่งผลต่อองค์กรไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของเงินทุน องค์กรที่มีระดับ

ปริมาณสินค้าคงคลังที่สูงย่อมสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ดีแต่ขณะเดียวกัน ปริมาณสินค้าที่มากส่งผลให้องค์กรเสียโอกาสด้านเงินทุนไปหมุนเวียนในการเก็บรักษาสินค้า ดังนั้นปริมาณสินค้าคงคลังที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งจำเป็น

5. การบริหารคลังสินค้า (Warehouse Management) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารจัดการคลังสินค้า อาทิ การจัดเรียงสินค้า การจัดการพื้นที่ในคลังสินค้า อุปกรณ์เครื่องใช้ ต่างๆ ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรมภายในคลังสินค้า โดยกิจกรรมการบริหารคลังสินค้านับเป็น กิจกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตัวสินค้าได้

6. กิจกรรมการขนส่ง (Transportation) ครอบคลุมทุกกิจกรรมที่เป็นการเคลื่อนย้าย ตัวสินค้าจากจุดกำเนิดไปยังจุดที่มีการบริโภคให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยจะต้องจัดส่งสินค้า ถูกต้องครบจำนวนในสภาพที่สมบูรณ์ และตรงเวลาที่กำหนด

7. การบริการลูกค้า (Customer Service) เป็นสิ่งท่องค์กรพยายามตอบสนองต่อ ความต้องการของลูกค้า ซึ่งจะทำได้ดีเพียงใดต้องขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของกิจกรรมโลจิสติกส์ นั่นๆ

8. การเลือกที่ตั้งโรงงานและคลังสินค้า (Plant and Warehouse Site Support) การ เลือกที่ตั้งของโรงงานและคลังสินค้าจะต้องให้ความสำคัญกับความใกล้-ไกลของแหล่งวัสดุดิบและ ลูกค้าเพื่อความสะดวกในการเข้าถึงและเกี่ยวข้องกับระยะทางการขนส่ง รวมถึงความสามารถในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า

9. การออกแบบบรรจุภัณฑ์ (Packing) ในด้านการตลาดนั้น บรรจุภัณฑ์เป็นสิ่งที่ แสดงถึงลักษณะภายนอกของสินค้า ซึ่งจะต้องสามารถดึงดูดผู้บริโภคให้สนใจในตัวสินค้า แต่ ทางด้านโลจิสติกส์นั้น บรรจุภัณฑ์จะมีบทบาทต่างหากไปจากด้านการตลาดคือ ปกป่องตัว ผลิตภัณฑ์ไม่ให้เกิดความเสียหายในขณะที่มีการเคลื่อนย้าย ช่วยให้กระบวนการเคลื่อนย้ายและ เก็บรักษาสินค้ามีความสะดวกมากขึ้น

กิจกรรมสนับสนุน 4 กิจกรรม

1. การจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่างๆ (Part and Service Support) เป็นความ รับผิดชอบหลังการขาย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริการหลังการขายที่บริษัทให้กับลูกค้า โดยการ จัดหาชิ้นส่วน อะไหล่ และเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการบริการ

2. โลจิสติกส์ย้อนกลับ (Reverse Logistics) เป็นกระบวนการของการเก็บรวบรวม ผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว ไม่ว่าจะเป็นสินค้าที่เสียหาย หมดอายุการใช้งาน เป็นต้น และพยายามที่จะทำ ให้เกิดคุณค่าของผลิตภัณฑ์นั้นใหม่ด้วยวิธีการการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ดีที่สุด

3.การจัดการวัสดุ (Material Handling) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้าย วัตถุดิบและสินค้าคงคลังในระหว่างการผลิต รวมถึงการขนย้ายสินค้าที่ผลิตเสร็จแล้วภายใน โรงงานหรือคลังสินค้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดระยะเวลาการเคลื่อนย้ายและมีประสิทธิภาพให้ ได้มากที่สุด

4.การติดต่อสื่อสารทางด้านโลจิสติกส์ (Communication) การสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพภายในองค์กร ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จขององค์กร โดยการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพขององค์กรจะมีลักษณะ

- มีการสื่อสารระหว่างองค์กร ผู้ส่งมอบวัตถุดิบ และลูกค้า
- การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่างหน่วยงานภายในองค์กร
- มีการสื่อสารระหว่างกิจกรรมโลจิสติกส์ทั้ง 13 กิจกรรม
- มีการสื่อสารกันภายในหน่วยงานย่อย เช่น ฝ่ายขายกับฝ่ายบริการลูกค้าในฝ่าย การตลาด

- มีการสื่อสารระหว่างสมาชิกในระบบโซ่อุปทานที่ไม่ได้ติดต่อกันโดยตรงกับองค์กร เช่น ผู้ส่งมอบของผู้ส่งมอบ เป็นต้น

2.1.2 คำจำกัดความของการบริหารโซ่อุปทาน และกิจกรรมของโซ่อุปทาน

การบริหารโซ่อุปทานซึ่ง CSCMP ได้ให้คำจำกัดความคือ การวางแผนการบริหาร จัดการทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดหา จัดซื้อจัดจ้าง การแลกเปลี่ยน รวมถึงทุกกิจกรรมของ การจัดการโลจิสติกส์ โดยสิ่งที่สำคัญคือต้องรวมความร่วมมือของช่องทางของคู่ค้า ซึ่งอาจเป็นซัพ พลัยเออร์ (Suppliers) คนกลางระหว่างซัพพลายเออร์กับลูกค้า ผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ (Third-Party Service Providers) และลูกค้า (Lambert, Cooper, & Pagh, 1998) โดยสิ่งที่ จำเป็นของการบริหารโซ่อุปทานคือต้องรวมการบริหารอุปสงค์ (Demand) และอุปทาน (Supply) ของทุกบริษัทภายในโซ่อุปทานนั้นๆ (CLM, 2000) นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รวมคำจำกัดความ ของการบริหารโซ่อุปทานจากงานวิจัยดังนี้

ตารางที่ 2.1
คำจำกัดความของการบริหารโซ่อุปทานที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม

นักวิจัย	คำนิยามของการบริหารโซ่อุปทาน
Lambert, Cooper, & Pagh, (1998)	กิจกรรม หรือองค์ประกอบทั้งหมดที่อธิบายการไหลและการแปรรูปของสินค้าจากวัตถุดิบหรือชิ้นส่วน ผ่านกระบวนการวางแผนการผลิตตั้งแต่การจัดหา (Procurement) การจัดซื้อ (Purchasing) การผลิตหรือการประกอบผลิตภัณฑ์ (Manufacturing/Assembly) การควบคุมวัสดุคงคลัง (Storage) การจัดการวัสดุต่างๆ (Material Handling) การจัดส่ง และการเคลื่อนย้าย (Transportation) และการกระจายสินค้าสำเร็จรูปไปสู่ผู้บริโภคสุดท้าย (Distribution) รวมถึงการไหลของข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อการผลิต (Information Technology) ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จำเป็นจะต้องมีการเชื่อมโยงทุกขั้นตอนที่เกี่ยวข้องทั้งภายในภายนอกองค์กร หรือระหว่างองค์กรเข้าด้วยกัน
Tan, et al., (1998)	การบริหารโซ่อุปทานเป็นการจัดการผ่านวัตถุดิบ พร้อมทั้งการจัดการอุปทานจากวัตถุดิบจนถึงผลิตภัณฑ์สุดท้าย (การนำกลับมาใช้ซ้ำ หรือการรีไซเคิล) SCM มุ่งสนใจว่าองค์กรจะใช้ประโยชน์กระบวนการของผู้ส่งมอบขององค์กร รวมทั้งเทคโนโลยี และความสามารถที่จะส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งให้กับองค์กรได้อย่างไร ซึ่งเป็นปัจจัยการขยายกิจกรรมภายในองค์กรแบบดั้งเดิมสู่การมีส่วนร่วมของหุ้นส่วนทางธุรกิจเพื่อนำไปสู่เป้าหมายด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ
Berry, Towill, & Wadsley, (1994)	การบริหารโซ่อุปทานมีเป้าหมายที่จะสร้างความไว้เนื้อเชื่ोใจ การแลกเปลี่ยนสารสนเทศด้านความต้องการของตลาด รวมทั้งการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ และเพื่อเป็นการลดจำนวนลงของผู้ส่งมอบโดยเฉพาะองค์กรที่รับจ้างผลิต (Original Equipment Manufacturer: OEM) เพื่อที่จะปล่อยให้มีการจัดการทรัพยากรเพื่อการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญ และเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระยะยาว

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

นักวิจัย	คำนิยามของการบริหารโซ่อุปทาน
Jones & Riley, (1985)	การมุ่งปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผน และควบคุมการไหลของวัตถุดิบจากผู้ส่งมอบจนถึงผู้ใช้งานลำดับสุดท้าย
Saunders, (1995)	โซ่อภายนอกกล่าวคือ เป็นการรวมกันของโซ่อุปกรณ์ของการแลกเปลี่ยนจากแหล่งวัตถุดิบแบบดั้งเดิมฝ่ายนี้กับหน่วยองค์กรในกระบวนการที่ได้มาซึ่งวัตถุดิบ การผลิต การประกอบ การกระจายสินค้าไปสู่ผู้ค้าปลีก จนถึงลูกค้าลำดับสุดท้าย
Ellram, (1993)	เครือข่ายขององค์กรที่มีปฏิสัมพันธ์กันในการส่งสินค้าหรือบริการไปสู่ลูกค้าลำดับสุดท้าย โดยอาศัยการเชื่อมต่อของการไหลของวัตถุดิบจากผู้ส่งมอบวัตถุดิบจนถึงการส่งลำดับสุดท้าย
Christopher, (1992)	เครือข่ายขององค์กรที่ถูกทำให้เกี่ยวข้องกันตั้งแต่กระบวนการต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ในกระบวนการและกิจกรรมที่แตกต่างกันซึ่งทำการผลิต สินค้าและบริการที่มีคุณค่าไปสู่มือลูกค้าลำดับสุดท้าย
Lee & Billington, (1992)	เครือข่ายขององค์กรด้านการผลิต และการขนส่งซึ่งจัดหาวัตถุดิบ พร้อมทั้งเปลี่ยนเป็นสินค้าระหว่างกระบวนการผลิตและสินค้าสำเร็จรูป จากนั้นสินค้าจะถูกส่งไปยังลูกค้า
Kopczak, (1997)	เป็นกลุ่มทั้งหมดของ ผู้ส่งมอบ ผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ ผู้ผลิต ผู้กระจายสินค้า และผู้ขายสินค้าที่เป็นทั้งวัตถุดิบ สินค้ารวมถึงมีการไหลของสารสนเทศภายในกลุ่มด้วย
Lee & Ng, (1997)	เครือข่ายทั้งหมดโดยเริ่มตั้งแต่ผู้ส่งมอบของผู้ส่งมอบและจบที่ลูกค้าของลูกค้าของการผลิต ซึ่งเป็นการขนส่งสินค้าหรือบริการ

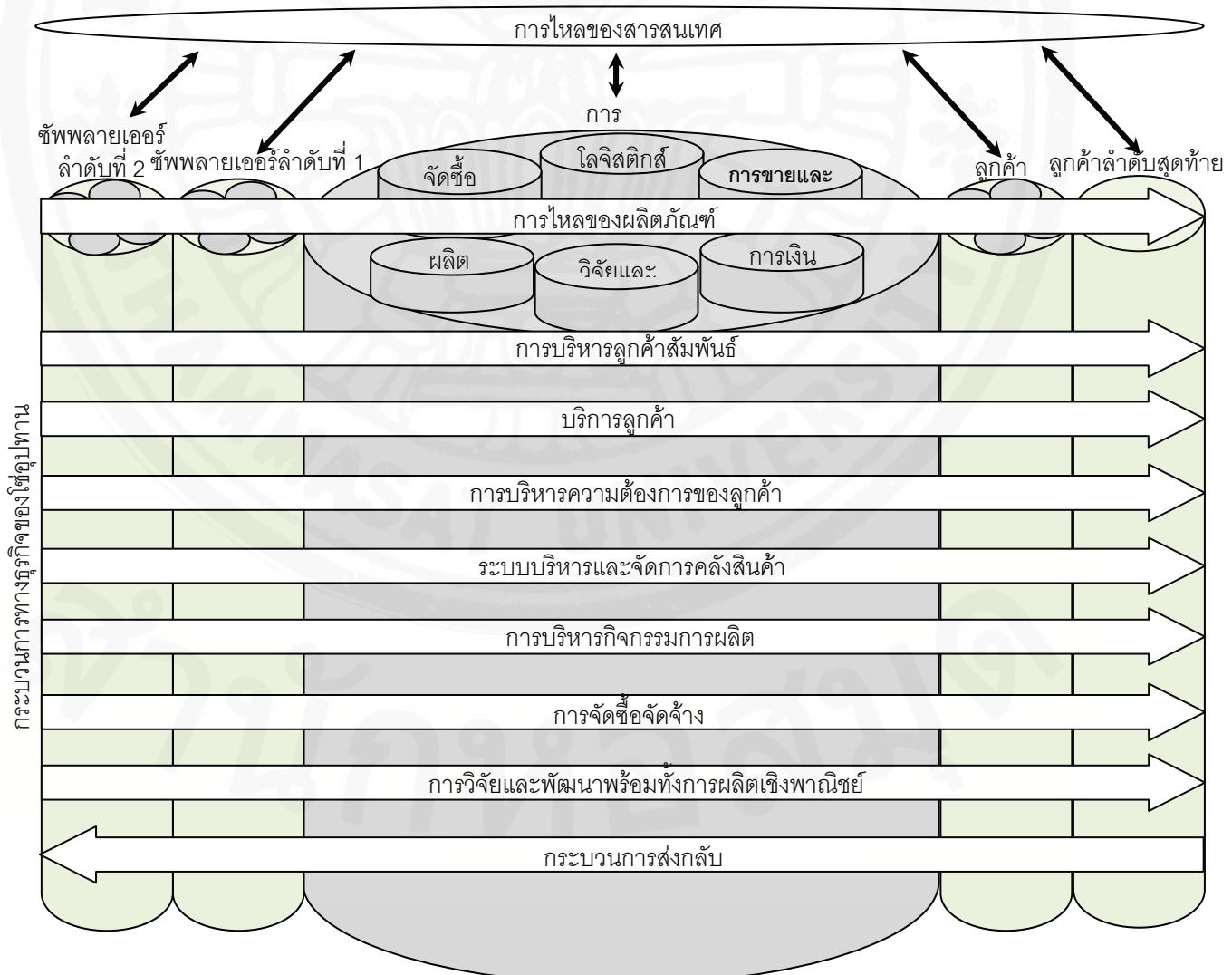
2.1.3 ขอบเขตของการบริหารโซ่อุปทาน (Scope of Supply Chain Management)

ขอบเขตของการบริหารโซ่อุปทานการไหลของผลิตภัณฑ์จากซัพพลายเออร์ถึงลูกค้าลำดับสุดท้าย ประกอบด้วยบริษัทที่เป็นซัพพลายเออร์ซึ่งเป็นผู้ส่งมอบให้กับบริษัทโดยตรง หรือ บริษัทที่เป็นลูกค้าลำดับแรกของบริษัทเรียกว่า Tier 1 (First Tier) และซัพพลายเออร์ของซัพพลายเออร์ และลูกค้าของลูกค้าลำดับแรกเรียกว่า Tier 2 (Second Tier) ภายในส่วนของการผลิตนั้นมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือ ส่วนจัดซื้อ ฝ่ายผลิต ฝ่ายวิจัยและพัฒนา ฝ่ายโลจิสติกส์ ฝ่ายการเงิน

ฝ่ายขายและการตลาด จากนั้นสินค้าจะถูกส่งไปยังลูกค้าและกระจายไปสู่ลูกค้าลำดับสุดท้าย นอกจากรูปแบบการทางธุรกิจของโซ่อุปทานที่ดำเนินไปด้วยกันคือ การบริหารลูกค้าสัมพันธ์ การบริการลูกค้า การบริหารความต้องการของลูกค้า ระบบบริหารและจัดการคลังสินค้าให้กับลูกค้า การบริหารกิจกรรมการผลิต การจัดซื้อจัดจ้าง การวิจัยและพัฒนาพร้อมทั้งการผลิตเชิงพาณิชย์ รวมถึงกระบวนการส่งกลับไม่ว่าจะเป็นสินค้าที่หมดอายุ หรือสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐาน นอกจากนี้สิ่งที่ต้องคำนึงถึงการให้ผลของสารสนเทศทั้งไปและกลับตลอดทั้งโซ่อุปทาน ส่วนคุณค่าของโซ่อุปทานต้องนับพิจารณาคุณค่าที่เกิดขึ้นกับบริษัทตลอดทั้งโซ่อุปทาน ขณะที่การจัดการโลจิสติกส์เป็นการสร้างมูลค่าภายในบริษัท

ภาพที่ 2.1

ขอบเขตของการบริหารโซ่อุปทาน

ที่มา: Lambert, Stock, et al., (1998)

สำหรับกิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานมีกระบวนการหลักในการจัดการโซ่อุปทาน (Core Supply Chain Process) ซึ่ง Lambert, Cooper, et al., (1998) ได้แบ่งกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์หรือลูกค้าโดยตรงนั้นออกเป็น 5 ส่วน คือ

- 1) กระบวนการวางแผน (Plan)
- 2) กระบวนการจัดหา (Source)
- 3) กระบวนการผลิต (Make)
- 4) กระบวนการจัดส่ง (Deliver) และ
- 5) กระบวนการรับคืน (Return)

โดยเป้าหมายของกระบวนการหลักในการจัดการโซ่อุปทานคือ สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ หรือการบริการให้กับลูกค้าองค์กร (Vonderembse, Uppal, Huang, & Dismukes, 2006)

สำหรับกิจกรรมสนับสนุนในการจัดการโซ่อุปทานซึ่งมีลักษณะกล่าวคือเมื่อมีการผลิต หรือการสร้างสรรค์คุณค่าให้กับลูกค้าแล้ว วัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ไม่ได้เหลือผ่านกิจกรรมสนับสนุนนี้ (Vonderembse, et al., 2006) ซึ่งมีรูปแบบของกระบวนการและกิจกรรมดังนี้ การจัดหาวัตถุดิบและอุปกรณ์ต่างๆ กระบวนการบริหารจัดการการผลิต การตลาดและการบริการลูกค้า การกระจายสินค้าและการจัดการสินค้าคงคลัง การจัดส่ง โดยมีเป้าหมายที่เป็นทรัพยากรสนับสนุนและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในโซ่อุปทาน เช่น การเงิน การบัญชี การสื่อสาร การซ้อมบำรุง เป็นต้น

2.2 ความหมายและความเป็นมา ความสำคัญของการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

การศึกษาความเป็นมาของการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดย Sarkis, Zhu, & Lai, (2011) กล่าวว่าการจัดการมลพิษของอุตสาหกรรมนับเป็นประเด็นที่สำคัญของสังคม ส่วนหนึ่งของปฏิวัติอุตสาหกรรมในยุคของ Adam Smith โดยใช้ความเชี่ยวชาญด้านแรงงาน และองค์กรธุรกิจที่มีความเฉพาะเจาะจงได้เติบโตขึ้นทำให้ต้องการพัฒนาซัพพลายเชน และช่องทางการกระจายสินค้าที่มีความเฉพาะนั้น (Lun, Lai, Wong, Ng, & Cheng, 2011; Sarkis, Zhu, & Lai, 2011) การบริหารโซ่อุปทานปรากฏในการทบทวนตรวจสอบรวมด้านเศรษฐกิจ การจัดการโซ่อุปทานได้มาเป็นที่รู้จักในทางปฏิบัติและหลักฐานอย่างชัดเจนของรายงานกรมด้าน

การจัดการและด้านวิศวกรรมในต้นศตวรรษที่ 20 (Askarany, Yazdifar, & Sakary, 2010; Sarkis, Zhu, & Lai, 2011; Svensson, 2001) ตัวอย่างในเชิงปฏิบัติของโซ่อุปทานสมัยใหม่ เช่น การผลิตแบบลีน (Lean) การผลิตแบบทันเวลา (Just In Time; JIT) ของภาคการผลิตสามารถยึดอนาคตไปถึงการรวมตัวในแนวตั้งของธุรกิจ (Vertical Integration) ในโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมยานยนต์ พร้อมกับการดำเนินการด้านองค์กรของ Henry Ford ซึ่งแนวคิดเหล่านี้ในตอนนั้นเป็นการลดของเสียจากการผลิตลง สนับสนุนประสิทธิผลของการดำเนินการ (Bornholt, 1913; Faurote, 1928; Sarkis, Zhu, & Lai, 2011) จุดประสงค์ของการลดของเสีย ณ เวลาหนึ่นไม่ได้คำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อม แต่เพื่อเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ เมื่อของเสียหมายความถึงความเสียหายทางมูลค่าทางเศรษฐกิจที่ยังไม่เกิดขึ้น (Lai & Cheng, 2009; Sarkis, Zhu, & Lai, 2011) ช่วงเวลาหนึ่นมลพิษทางด้านอุตสาหกรรมไม่ใช่ประเด็นสำคัญที่อยู่ในความสนใจของนักบริหาร หรือนักเศรษฐศาสตร์ แต่ประเด็นนี้ในเรื่องของเศรษฐกิจนั้นได้มีการนำเสนอเรื่องราวจากผลกระทบภายนอก เช่น มลพิษที่เกิดจากอุตสาหกรรมได้ถูกนำเสนอ (Pigou, 1920; Sarkis, Zhu, & Lai, 2011) อย่างไรก็ตามการเสียภาษีด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งมีสาเหตุจากกิจกรรมที่เกิดจากอุตสาหกรรมยังมีข้อจำกัดที่จำเป็นในการอภิปรายในช่วงเวลาดังกล่าว ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสาธารณะคือหนังสือของ Rachel Carson ชื่อ Silent Spring ซึ่งวิจารณ์ความมุ่งแรงของสารเคมีชื่อ Dichloro Diphenyl Trichloroethane (DDT) ซึ่งส่งผลกระทบต่อนกและมนุษย์ หนังสือเล่มนี้ถูกยกย่องว่าเป็นตัวเรื่องของความเคลื่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมในสหรัฐอเมริกาช่วงทศวรรษ 1960 และ 1970 อีกทั้งยังส่งผลให้มีการเพิ่มกฎระเบียบของสำนักงานป้องกันสิ่งแวดล้อมแห่งสหรัฐอเมริกา อย่างไรก็ตามนักวิจารณ์บางกลุ่มได้ให้ความเห็นว่านโยบายของกฎระเบียบนี้จะเป็นตัวยับยั้งการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง (Lytle, 2007; Sarkis, Zhu, & Lai, 2011) ดังนั้นทั้งนักเศรษฐศาสตร์ และนักอนุรักษ์ได้เริ่มบทบาทที่มากขึ้นในเรื่องของผลผลิต และความเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในช่วงแรกที่สามารถยึดอนาคตไปตราชสอบได้คือของ Ayres, (1978) และ Ayres & Kneese, (1969) ซึ่งเกิดก่อนสำนักงานป้องกันสิ่งแวดล้อมแห่งสหรัฐอเมริกา งานวิจัยนี้นำเสนอประเด็นเรื่องการอยู่ร่วมกันได้ระหว่างการใช้ทรัพยากรภาคอุตสาหกรรม และสมดุลของวัตถุดินนอกจานนี้ยังมีประเด็นของบทบาทของการผลิตกับการบริโภคทรัพยากรในโซ่อุปทาน ถึงแม้ว่าจะเป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงเส้นของการハウตถุดินกับการทำลาย บางกระบวนการยังได้นำของเหลือกลับเข้ามาในกระบวนการเชิงครั้ง ซึ่งสิ่งที่น่าสนใจคือ ไม่เพียงแต่จะกล่าวถึงมลพิษที่เป็นของแข็ง น้ำ ของเสียอื่นๆ ยังได้กล่าวเดือนถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศเนื่องจาก

การปล่อยคาร์บอน และกําชตัวอื่นที่มีผลต่อปรากฏการณ์เรือนกระจก (Green House Effect) (Ayres, 1978; Ayres & Kneese, 1969) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยการใช้ทรัพยากรในภาคอุตสาหกรรมกับการไฟลุของวัตถุดิบอย่างสมดุลซึ่งความคิดนี้เกิดในทศวรรษ 1970 ซึ่ง Ayres, (1978) ได้อธิบายถึงการใช้ประโยชน์จากสมดุลมวลสำหรับเป็นตัวช่วยให้องค์กรภาคธุรกิจในการตัดสินใจซึ่งถูกแนะนำให้รู้จักช่วงต้นทศวรรษ 1970 ผ่านแบบจำลองโดยการประมาณต้นทุนที่จะต้องใช้ (ต้นทุนทางตรง/ต้นทุนทางอ้อม) โดยได้จากการประเมินกระบวนการ-สายโซ่ หลาย ๆ กระบวนการที่ต่างกัน หรือขั้นตอนในสายโซ่ตั้งแต่กลุ่มของวัตถุดิบที่นำเข้าสู่กระบวนการจนผลิตภัณฑ์ถูกวางแผนตลาด เช่น สำรวจว่ากระบวนการผลิต ผลิตภัณฑ์สำหรับอุปโภค (Ayres, 1978) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเรียกว่า นิเวศอุตสาหกรรมนั้น ได้เริ่มต้นขึ้นในทศวรรษ 1980 ด้วยหลักการของการประเมินวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์เป็นจุดผกผันที่ได้ถูกเผยแพร่องค์กรด้วยการรวมกันของ การได้มาซึ่งความได้เปรียบในการแข่งขัน และผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจจากการลงทุนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมขององค์กร เมื่อพิจารณาทางด้านบริหารมากขึ้น ซึ่งเริ่มก่อตัวถึงการบริหารเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยการให้ความสำคัญเฉพาะจุด การแยกส่วนประกอบภายในเชื้อเพลิง เช่น โลจิสติกส์ (Murphy, Poist, & Braunschweig, 1994; Sarkis, Zhu, & Lai, 2011; Szymankiewicz, 1993) การจัดซื้อ (Drumwright, 1994; Sarkis, Zhu, & Lai, 2011) และโลจิสติกส์ย้อนกลับ (Barnes, 1982; Pohlen & Farris, 1992; Sarkis, Zhu, & Lai, 2011) ในที่สุดครอบความคิดได้รวมอย่างเป็นระบบ การจัดซื้อ การดำเนินการ การตลาด โลจิสติกส์ และโลจิสติกส์ย้อนกลับที่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม (Sarkis, 1995a, 1995b; Sarkis, Zhu, & Lai, 2011) จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า มีนักวิจัยได้ให้คำจำกัดความของการบริหารเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไว้ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2

คำนิยามของการบริหารเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

นักวิจัย	คำนิยามของ GSCM
Cruz & Matsypura, (2009); Kovacs, (2004)	ความยั่งยืนของอุปสงค์และอุปทานในองค์กรในเครือข่ายแห่งการรับผิดชอบต่อสังคม
Sharfman, Shaft, & Anex Jr, (2009)	เชื้อเพลิงที่เน้นการจัดการสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

นักวิจัย	คำนิยามของ GSCM
Günther & Scheibe, (2006); Min & Galle, (1997)	การจัดซื้อและจัดหา จัดจ้างที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม
Carter, Kale, & Grimm, (2000); Zsidisin & Siferd, (2001)	การจัดซื้อที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม
Murphy & Poist, (2000); Gonzalez-Benito & Gonzalez-Benito, (2006)	โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
Bai & Sarkis, (2010); Linton, Klassen, & Jayaraman, (2007)	ใช้อุปทานที่ยั่งยืน
J. Sarkis, et al., (2011)	การคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมของกิจกรรมระหว่างองค์กรในการบริหารใช้อุปทานรวมถึงโลจิสติกส์ยอนกลับ
Green, Morton, & New, (1996); Joseph Sarkis, (1999)	แนวทางนวัตกรรมของการบริหารใช้อุปทาน และการจัดซื้อทางอุตสาหกรรมต้องพิจารณาด้านสิ่งแวดล้อมมาเกี่ยวข้องด้วย
Narasimhan & Carter, (1998); Joseph Sarkis, (1999)	การบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมซึ่งประกอบด้วยหน้าที่/กิจกรรมของการจัดซื้อที่รวมถึงการลด การรีไซเคิล การนำกลับมาใช้ซ้ำ และการนำกลับมาแทนที่วัตถุดิบ
Godfrey, (1998); Joseph Sarkis, (1999)	กิจกรรมในการฝ่าติดตาม การพัฒนา (ยกระดับ) การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมภายใต้ใช้อุปทาน
Messelbeck & Whaley, (1999); Joseph Sarkis, (1999)	นิยามของการบริหารใช้อุปทานเป็นการอธิบายเครื่อข่ายของซัพพลายเชือร์ ผู้กระจายสินค้า และลูกค้า ซึ่งรวมถึงการขนส่งระหว่างซัพพลายเชือร์และผู้บริโภคจนถึงผู้บริโภคลำดับสุดท้าย โดยผลกระทบที่เกิดกับสิ่งแวดล้อมมีผลกระทบมาจากกระบวนการวิจัย พัฒนา การผลิต การเก็บรักษา การขนส่ง การใช้งานของผลิตภัณฑ์ การทำลายของเสียรวมทั้งผลิตภัณฑ์ที่เสียจำเป็นต้องพิจารณาด้วย

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

นักวิจัย	คำนิยามของ GSCM
Handfield & Nichols, (1999); Joseph Sarkis, (1999)	กิจกรรมทั้งหมดตลอดทั้งโซ่อุปทานที่ข้องเกี่ยวของการเปลี่ยนวัตถุดิบเป็นผลิตภัณฑ์ รวมถึงการสังกัดผู้บริโภคลำดับสุดท้าย และการให้ผลของสารสนเทศ การให้ผลของวัตถุดิบและสารสนเทศทั้งไปและกลับตลอดทั้งโซ่อุปทาน
Hu & Hsu, (2010)	การจัดการวัตถุดิบ ชิ้นส่วน หรือส่วนประกอบ และกระบวนการจากซัพพลายเชนร ผู้ผลิตจนถึงมือผู้บริโภค ตลอดจนการรับผลิตภัณฑ์คืน โดยทุกกระบวนการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดอายุของแต่ละช่วงของผลิตภัณฑ์
Hervani, Helms, & Sarkis, (2005)	การบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยมีองค์ประกอบดังนี้ = การจัดซื้อที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม + การผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม/การจัดการวัตถุดิบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม + การกระจายสินค้า และการตลาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม + กระบวนการโลจิสติกส์ย้อนกลับ

ประเด็นด้านการบริหารโซ่อุปทานที่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องที่สำคัญต่อการนำระบบการบริหารนิเวศอุตสาหกรรม ในความเป็นจริง Bloemhuf-Ruwaard, et al., (1995) พบว่าของเสีย และการปล่อยก๊าซที่เป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อมมีสาเหตุมาจากการโซ่อุปทานเป็นแหล่งที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่รุนแรงซึ่งรวมถึงภาวะโลกร้อน และภาวะฝันกรด (Bloemhuf-Ruwaard, Beck, Hordijk, & Wassenhove, 1995) องค์กรมีเหตุผลมากมายที่จะนำการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้เป็นนโยบายขององค์กร จากเหตุผลทางด้านการตอบสนองต่อภูมิภาคต่าง เป็นกลยุทธ์เชิงรุกมากขึ้น นำมาซึ่งความได้เปรียบในการแข่งขัน (Sarkis, 1999)

2.2.1 แรงผลักดันที่ส่งผลในการนำการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไปประยุกต์ใช้

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมแรงผลักดันซึ่งเป็นเหตุผลทำให้องค์กรนำ GSCM ไปประยุกต์ใช้ในองค์กรซึ่งสามารถระบุได้ดังนี้

ตารางที่ 2.3
แรงผลักดันของ GSCM ไปประยุกต์ใช้

นักวิจัย	แรงผลักดัน
Henriques & Sadorsky, (1996); Zhu & Sarkis, (2006)	<ul style="list-style-type: none"> 1. แรงผลักดันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านกฎหมาย 2. แรงผลักดันขององค์กรที่มีส่วนได้ส่วนเสีย 3. แรงผลักดันจากกลุ่มชุมชน 4. แรงผลักดันจากสื่อ
Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)	<ul style="list-style-type: none"> 1. แรงผลักดันจากใช้อุปทานด้วยกัน <ul style="list-style-type: none"> - การได้ประโยชน์ของซัพพลายเชือร์ในเรื่องการปรับปรุงด้านสิ่งแวดล้อมจากผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - การได้ประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อมของซัพพลายเชือร์ในเรื่องการปรับปรุงปรับปรุงบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - พันธมิตรด้านสิ่งแวดล้อมกับซัพพลายเชือร์ - กลยุทธ์ด้านความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของคู่แข่ง - การเป็นมืออาชีพของกลุ่มอุตสาหกรรม - เป็นพันธกิจขององค์กร 2. แรงผลักดันจากต้นทุน <ul style="list-style-type: none"> - ต้นทุนของการทำลายวัตถุอันตราย - ต้นทุนของสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - ต้นทุนของบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 3. แรงผลักดันจากตลาด <ul style="list-style-type: none"> - การส่งออก - ลูกค้าบริษัทต่างชาติในประเทศจีน 4. แรงผลักดันจากกฎหมาย <ul style="list-style-type: none"> - กฎหมายเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย จากรัฐบาลกลาง - กฎหมายเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย ระดับภูมิภาค
Laosirihongthong, (2009)	<ul style="list-style-type: none"> 1. แรงผลักดันจากรัฐบาล 2. แรงผลักดันจากตลาดและคู่แข่ง 3. แรงผลักดันจากภายในองค์กร

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

นักวิจัย	แรงผลักดัน
Walker, Di Sisto, & McBain, (2008)	<p>1. แรงผลักดันจากภายใน (บริบทขององค์กร)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความร่วงไวในการปรับตัวด้านนโยบายของผู้ประกอบการ - มีความปารณาที่จะลดต้นทุน แรงผลักดันจากนักลงทุน จัดการลดความเสี่ยงทางด้านเศรษฐกิจ - มีความปารณาที่จะลดต้นทุน ปรับปรุงคุณภาพ เพิ่มมูลค่า ให้กับเจ้าของธุรกิจ - ขยายมูลค่าให้กับเจ้าของธุรกิจ - สร้างมูลค่าให้กับเจ้าของธุรกิจ มีการปรับตัวแห่งใหม่ให้สูงขึ้น ในองค์กร - การมีส่วนร่วมของพนักงาน <p>2. แรงผลักดันจากภายนอก (บริบทของกฎหมาย)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเกี่ยวกับการออกกฎหมาย และการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ - การดำเนินนโยบายเชิงรุก ก่อนที่จะออกกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ - การได้รับการรับรอง ISO 14000 <p>3. แรงผลักดันจากลูกค้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - แรงผลักดันจากลูกค้าต่อโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - ความต้องการของลูกค้า - ความร่วมมือกับชั้นพลาเยออร์ - อี-โลจิสติกส์ และ สิ่งแวดล้อม - แรงผลักดันจากตลาด <p>4. แรงผลักดันจากคู่แข่งขัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การได้มาซึ่งความได้เปรียบในการแข่งขัน - ปรับปรุงผลการดำเนินงานขององค์กร <p>5. แรงผลักดันจากสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถสนับสนุนกลยุทธ์ด้าน

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

นักวิจัย	แรงผลักดัน
	<p>สิงแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศักยภาพสำหรับการโฆษณา - แรงผลักดันจากสังคม - ลดความเสี่ยงจากการวิจารณ์จากลูกค้า - ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ไม่มีผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ - แรงผลักดันจากกลุ่มสนับสนุนสิงแวดล้อม <p>6. แรงผลักดันจากชั้พพลายเอกสาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความร่วมมือกับชัพพลายเอกสาร - การบูรณาการของอุปสงค์ (Supply Integration)
Zhu & Sarkis, (2006)	<p>1. แรงผลักดันด้านกฎหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - กฎหมายด้านสิงแวดล้อมของรัฐบาลกลาง - บริบทด้านกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับระดับภูมิภาค - บริบทด้านกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับของการนำเข้า - ศักยภาพของผลิตภัณฑ์มีความขัดแย้งกับกฎหมาย สิงแวดล้อม <p>2. แรงผลักดันด้านการตลาด</p> <ul style="list-style-type: none"> - การส่งออก - การขายให้กับลูกค้าต่างชาติในประเทศจีน - แรงผลักดันจากลูกค้าภายในประเทศจีน - การสร้างภาพลักษณ์บริษัทที่เป็นมิตรกับสิงแวดล้อม <p>3. แรงผลักดันจากชัพพลายเอกสาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - การได้ประโยชน์ของชัพพลายเอกสารในเรื่องการปรับปรุงด้าน สิงแวดล้อมจากผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิงแวดล้อม - การได้ประโยชน์ด้านสิงแวดล้อมของชัพพลายเอกสารในเรื่อง การปรับปรุงบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิงแวดล้อม - พันธมิตรด้านสิงแวดล้อมกับชัพพลายเอกสาร - เพื่อให้เกิดความแนใจว่าชัพพลายเอกสารจะคงอยู่ในธุรกิจ <p>4. แรงผลักดันจากคู่แข่ง</p>

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

นักวิจัย	แรงผลักดัน
	<ul style="list-style-type: none"> - กลยุทธ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของคู่แข่ง - การเป็นมืออาชีพของกลุ่มอุตสาหกรรม 5. แรงผลักดันจากปัจจัยภายใน <ul style="list-style-type: none"> - พันธกิจขององค์กร - นโยบายภายในของบริษัทต่างชาติ - ศักยภาพของหนึ่งสินที่เกิดจากการทำลายวัตถุอันตราย - ต้นทุนที่เกิดจากการทำลายวัตถุอันตราย - ต้นทุนของสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - ต้นทุนของบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 2.4
แรงผลักดันของการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ลำดับ	แรงผลักดัน	นักวิจัย
1	แรงผลักดันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านกฎหมาย	Henriques & Sadorsky, (1996); Holt & Ghobadian, (2009); Laosirihongthong, (2009); Lau & Wang, (2009); Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Walker, Di Sisto, & McBain, (2008); Zhu & Sarkis, (2006)
2	แรงผลักดันขององค์กรที่มีส่วนได้ส่วนเสีย	Henriques & Sadorsky, (1996); Holt & Ghobadian, (2009); Walker, Di Sisto, & McBain, (2008)
3	แรงผลักดันจากกลุ่มชุมชน และสังคม	Henriques & Sadorsky, (1996); Holt & Ghobadian, (2009)
4	แรงผลักดันด้านสื่อ	Henriques & Sadorsky, (1996); Walker, Di Sisto, & McBain, (2008)
5	การได้ประโยชน์ของชั้พพลายเอกสารในเรื่องการปรับปรุงด้านสิ่งแวดล้อม จากผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายใต้การใช้คุปทาน	Diabat & Govindan, (2011); Holt & Ghobadian, (2009); Walker, Di Sisto, & McBain, (2008); Zhu & Sarkis, (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
6	การได้ประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อมของชั้พพลายเอกสารในเรื่องการปรับปรุง ปรับปรุงบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายใต้การใช้คุปทาน	Diabat & Govindan, (2011); Holt & Ghobadian, (2009); Walker, Di Sisto, & McBain, (2008); Zhu & Sarkis, (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
7	พันธมิตรด้านสิ่งแวดล้อมกับชั้พพลายเอกสารภายใต้การใช้คุปทาน	Diabat & Govindan, (2011); Holt & Ghobadian, (2009); Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Walker, Di Sisto, & McBain, (2008); Zhu & Sarkis, (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

ลำดับ	แรงผลักดัน	นักวิจัย
8	กลยุทธ์ด้านความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของคู่แข่ง	Holt & Ghobadian, (2009); Zhu & Sarkis, (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
9	แรงผลักดันของกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อความเป็นมืออาชีพของกลุ่มอุตสาหกรรม	Holt & Ghobadian, (2009); Zhu & Sarkis, (2006); Sarkis, & Geng, (2005)
10	เป็นพันธกิจขององค์กร	Zhu & Sarkis, (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
11	ต้นทุนที่สูงขึ้นของการทำลายวัตถุอันตราย	Zhu & Sarkis, (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
12	การลดต้นทุนของสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	Diabat & Govindan, (2011); Holt & Ghobadian, (2009); Lau & Wang, (2009); Walker, Di Sisto, & McBain, (2008); Zhu & Sarkis, (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
13	การลดต้นทุนของบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	Diabat & Govindan, (2011); Holt & Ghobadian, (2009); Lau & Wang, (2009); Zhu & Sarkis, (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
14	แรงผลักดันจากการตลาด	Holt & Ghobadian, (2009); Laosirihongthong, (2009); Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Walker, Di Sisto, & McBain, 2008; Zhu & Sarkis, (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
15	แรงผลักดันของการส่งออกของลูกค้าต่างประเทศ	Holt & Ghobadian, (2009); Laosirihongthong, (2009); Lau & Wang, (2009); Zhu & Sarkis, (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
16	แรงผลักดันของขายสินค้าให้กับบริษัทข้ามชาติภายในประเทศ	Holt & Ghobadian, (2009); Laosirihongthong, (2009); Lau & Wang, (2009); Zhu & Sarkis, (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

ลำดับ	แรงผลักดัน	นักวิจัย
17	กฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย จากรัฐบาลกลาง	Lau & Wang, (2009); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
18	กฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย ระดับภูมิภาค	Lau & Wang, (2009); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
19	แรงผลักดันจากรัฐบาล	Laosirihongthong, (2009); Lau & Wang, (2009); Zhu & Sarkis, (2006)
20	แรงผลักดันจากภายในองค์กร	Holt & Ghobadian, (2009); Laosirihongthong, (2009); Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009)
21	แรงผลักดันจากภายในขององค์กรเรื่องความต้องการในการปรับตัวด้านนโยบายของผู้ประกอบการ	Holt & Ghobadian, (2009); Walker, Di Sisto, & McBain, (2008)
22	แรงผลักดันจากนักลงทุน จัดการลดความเสี่ยงทางด้านเศรษฐกิจ	Holt & Ghobadian, (2009); Walker, Di Sisto, & McBain, (2008)
23	มีความคาดหวังที่จะลดต้นทุน ปรับปรุงคุณภาพ เพิ่มมูลค่าให้กับเจ้าของธุรกิจ	Walker, Di Sisto, & McBain, (2008)
24	ขยายมูลค่าให้กับเจ้าของธุรกิจ	Walker, Di Sisto, & McBain, (2008)
25	การสร้างผลงานเพื่อปรับตำแหน่งให้สูงขึ้นในองค์กร	Walker, Di Sisto, & McBain, (2008)
26	การมีส่วนร่วมของพนักงาน	Holt & Ghobadian, (2009); Walker, Di Sisto, & McBain, (2008)
27	การดำเนินนโยบายเชิงรุก ก่อนที่จะออกกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ	Holt & Ghobadian, (2009); Walker, Di Sisto, & McBain, (2008)
28	แรงผลักดันให้ได้รับการรับรอง ISO 14000	Diabat & Govindan, (2011); Walker, Di Sisto, & McBain, (2008)
28	แรงผลักดันจากลูกค้าต่อให้คุณภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	Diabat & Govindan, (2011); Holt & Ghobadian, (2009); Lau & Wang, (2009); Walker, Di Sisto, & McBain, (2008)

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

ลำดับ	แรงผลักดัน	นักวิจัย
29	อี-โลจิสติกส์ และ สิงแวดล้อม	Walker, Di Sisto, & McBain, (2008)
30	การได้มาซึ่งความได้เปรียบในการแข่งขัน	Holt & Ghobadian, (2009); Walker, Di Sisto, & McBain, (2008)
31	ต้องการปรับปรุงผลการดำเนินการขององค์กร	Lau & Wang, (2009); Walker, Di Sisto, & McBain, (2008)
32	แรงผลักดันจากกลุ่มสนับสนุนสิงแวดล้อม	Holt & Ghobadian, (2009); Walker, Di Sisto, & McBain, (2008)
33	ศักยภาพของผลิตภัณฑ์มีความขัดแย้งกับกฎหมายสิงแวดล้อม	Zhu & Sarkis, (2006)
34	แรงผลักดันของการสร้างภาพลักษณ์บริษัทที่เป็นมิตรกับสิงแวดล้อม	Holt & Ghobadian, (2009); Lau & Wang, (2009); Zhu & Sarkis, (2006)
35	เพื่อให้เกิดความแน่ใจว่าชั้พพลายเอกสารจะคงอยู่ในธุรกิจ	Zhu & Sarkis, (2006)
36	เพื่อลดความเสี่ยงด้านสุขภาพและความปลอดภัยของ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับ สินค้าและการบริการ หรือการดำเนินงาน	Holt & Ghobadian, (2009)
37	แรงผลักดันจากอุตสาหกรรมการประกัน	Holt & Ghobadian, (2009)
38	การได้รับการรับรองการจัดการด้านสิงแวดล้อมของชัพพลายเอกสาร	Diabat & Govindan, (2011); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
39	แรงผลักดันให้มีการออกแบบสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับ สิงแวดล้อม	Diabat & Govindan, (2011)
40	แรงผลักให้มีการรวมระบบจัดการคุณภาพของสิงแวดล้อมลงในแผน และกระบวนการดำเนินงาน	Diabat & Govindan, (2011); Holt & Ghobadian, (2009); Zhu & Sarkis, (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
41	แรงผลักดันในการลดการใช้พลังงาน	Diabat & Govindan, (2011); Holt & Ghobadian, (2009)
42	โลจิสติกส์ย้อนกลับ	Diabat & Govindan, (2011)

2.2.2 กิจกรรมของบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

สำหรับกิจกรรมและแนวทางการประยุกต์ใช้การบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมนั้น จากการศึกษาของ Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010) และ Joseph Sarkis, (1999) ได้แบ่งกิจกรรมได้ดังนี้

1. การจัดการสิ่งแวดล้อมภายใน (Internal Environmental Management) ซึ่งประกอบด้วยความเห็นชอบจากผู้บริหารระดับสูงในเรื่องของ GSCM การสนับสนุนที่ดีจากผู้บริหารระดับกลาง การประสานงานของพนักงานเป็นทีมเพื่อการปรับปรุงด้านสิ่งแวดล้อมภายใน การบริหารคุณภาพด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวม การร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม และโปรแกรมการตรวจสอบประเมิน การได้รับการรับรอง ISO 14001 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในสภาวะปัจจุบัน

2. การจัดซื้อที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Purchasing) เป็นกิจกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งวัสดุดีบตามที่ต้องการและตรงกับความต้องการผลิตสินค้า หรือบริการ หน้าที่อาจรวมถึงการเลือกซัพพลายเออร์ การเลือกวัสดุดีบ การจัดซื้อภายนอก การต่อรอง การซื้อ โปรแกรมการขนส่ง การบริหารสินค้าและวัสดุคงคลัง เป็นต้น ผู้จัดฯ ได้รับความตัวอย่างกิจกรรมของการจัดซื้อที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจาก Lamming, Cousins, Bowen, & Faruk, (1999); Laosirihongthong, (2009); Lloyd, (1994) กล่าวคือเป็นการจัดเตรียมหรือออกแบบมาตรฐานของสินค้าในการจัดซื้อแก่ซัพพลายเออร์รวมถึงมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นเพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการซื้อสินค้า มีเป้าหมายร่วมกันกับซัพพลายเออร์ในเรื่องสิ่งแวดล้อม มีการตรวจติดตามด้านสิ่งแวดล้อมของซัพพลายเออร์จากผู้บริหาร ซัพพลายเออร์ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO 14001 ซัพพลายเออร์ของซัพพลายเออร์ (Tier 2) มีการปฏิบัติที่ดีด้านสิ่งแวดล้อม แบบสอบถามเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม สร้างหลักเกณฑ์การพิจารณาด้านสิ่งแวดล้อมก่อนที่ซัพพลายเออร์จะเข้ามาดำเนินธุรกิจด้วย การมีส่วนร่วมในการดำเนินการทำเทคโนโลยี / กระบวนการที่สะอาดกับซัพพลายเออร์ การมีส่วนร่วมของซัพพลายเออร์ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ หรือกระบวนการที่เป็นวัตถุรวมและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ลดบรรจุภัณฑ์ที่จะกลายเป็นขยะเสียให้ลูกค้าและตัวของซัพพลายเออร์เอง การนำกลับมาใช้ซ้ำ การรีไซเคิลของจำนวนวัตถุดีบโดยการขอความร่วมมือกับซัพพลายเออร์ ริเริ่มกิจกรรมการนำมารีไซเคิลของคืน รวมถึงการซื้อคืน และการเช่า ผู้ควบคุมการการวิเคราะห์วงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Analysis) โดยความร่วมมือกับซัพพลายเออร์ มองหาตัวบทกฎหมายที่มีผลกระทบต่อองค์กรโดยการร่วมมือกับซัพพลายเออร์ ก่อตั้งกลุ่มด้านโซ่คุปทานเพื่อสร้างความร่วมมือในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมเพื่อลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมตลอดทั้งโซ่คุปทาน สร้างหลักเกณฑ์

ด้านสิ่งแวดล้อมในการต่อสัญญาของชัพพลายเอกสาร การตรวจวัดการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมของชัพพลายเอกสาร

การจะทำให้การจัดซื้อที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมประسبผลสำเร็จนั้น Joseph Sarkis, (1999) ได้ให้ทัศนะว่าต้องมีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชัพพลายเอกสารกับลูกค้า กลยุทธ์สร้างความสัมพันธ์ระยะยาว การทำสัญญาจ้าง ความเกี่ยวข้องกันเบื้องต้นของชัพพลายเอกสารและลูกค้า นั้นควรสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจต่อกัน สร้างความสัมพันธ์ต่อกันในระดับผู้บริหาร และระดับปฏิบัติการ รวมทั้งความเกี่ยวข้องของชัพพลายเอกสารในขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์หรือออกแบบกระบวนการ การมีส่วนร่วมในทีม และส่วนร่วมในการแก้ปัญหา โดยต้องมุ่งเน้นที่คุณค่าที่เกิดขึ้นมากกว่ามุ่งที่ต้นทุนที่จะเกิดขึ้น

3. ความร่วมมือกับลูกค้าในด้านสิ่งแวดล้อม (Customer Cooperation with Environmental Considerations)

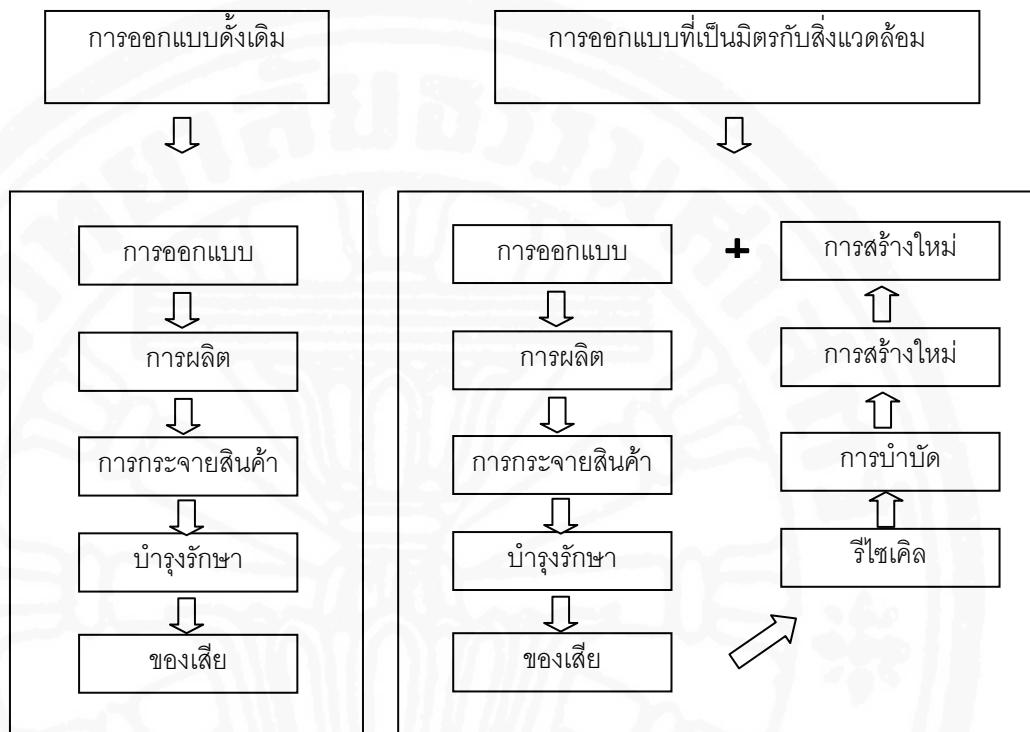
- ความร่วมมือกับลูกค้าในการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ความร่วมมือกับลูกค้าในเรื่องผลิตภัณฑ์ที่สะอาด
- ความร่วมมือกับลูกค้าในเรื่องบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4. การออกแบบที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม (Eco-Design) คือ การพิจารณาตลอดวงจรของผลิตภัณฑ์ จะเริ่มจากการออกแบบผลิตภัณฑ์ไปจนได้ตัวอย่างที่จะผลิตซึ่ง Srivastava, (2007) ชี้ให้เห็นว่าในส่วนของการออกแบบผลิตภัณฑ์นั้นสามารถสร้างความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้เมื่อเข้าสู่กระบวนการผลิตและนำไปใช้โดยลูกค้า เช่น การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ลดการใช้วัสดุ และพลังงาน ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำซึ้นส่วนมาใช้ได้ใหม่ หรือสามารถรีไซเคิลได้ การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่หลีกเลี่ยงหรือลดอันตรายจากวัสดุอันตราย ตลอดทั้งกระบวนการผลิต

กระบวนการออกแบบที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมนั้น จะออกแบบให้ผลิตภัณฑ์สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำ การรีไซเคิล หรือการบูรณะจัดการของเสียให้มีประโยชน์ใช้ทวพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ส่วนกระบวนการออกแบบทั่วไปที่จะออกแบบให้ผลิตภัณฑ์นั้นสามารถใช้ได้เพียงครั้งเดียว

ภาพที่ 2.2

เปรียบเทียบการออกแบบแบบดั้งเดิมกับการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ที่มา: Jiaqing & Yao, (2010)

5. การลงทุนในการนำผลิตภัณฑ์กลับคืน (Investment Recovery) และโลจิสติกส์ย้อนกลับ (Reverse Logistics)

การลงทุนในการนำผลิตภัณฑ์กลับคืน คือ รายได้จากการสิ่งของที่ไม่จำเป็นหรือมีมากเกินความต้องการสำหรับบริษัท ประกอบด้วยรายได้จากการขายวัสดุ หรือสินค้าคงคลังที่มีปริมาณกินความจำเป็น รายได้จากการขายเศษสิ่งของเหลือใช้จากการบวนการ และวัสดุที่ใช้แล้วรายได้จากการขายเครื่องมือที่ไม่จำเป็น

ส่วนโลจิสติกส์ย้อนกลับ (Reverse Logistics) หมายถึง กระบวนการของการเก็บรวบรวมผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว และพยายามที่จะทำให้เกิดคุณค่าของผลิตภัณฑ์นั้นใหม่ด้วยวิธีการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ดีที่สุด หรือในทางทฤษฎีคือ การการกระจายย์ย้อนกลับของวัตถุดิบและการนำกลับมาใช้ใหม่ เพื่อลดปริมาณวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตลง (Meade & Sarkis, 2002) วัตถุประสงค์ของระบบโลจิสติกส์ย้อนกลับคือ การเพิ่มมูลค่า หรือทำลายสินค้านั้นๆ (Tibben-Lembke, 2002) ซึ่งในปัจจุบันหลายบริษัทได้หันมาให้ความสนใจระบบโลจิสติกส์ย้อนกลับด้วย

เหตุผลที่สินค้ามีความจำเป็นที่ต้องส่งคืนจากลูกค้าไปสู่จุดจำหน่ายสินค้า ผู้ผลิตสินค้า และผู้ส่งมอบวัตถุดิบ ในเบื้องต้นผู้ค้าปลีกอาจจะส่งคืนสินค้าด้วยหลายเหตุผล ยกตัวอย่างเช่น สินค้าเสียหายเนื่องมาจากการขนส่ง สินค้าหมดอายุไม่สามารถขายได้ การยกเลิกจำหน่ายสินค้านั้นๆ การเปลี่ยนสินค้าใหม่ ผู้ผลิตเรียกสินค้ากลับคืน มีสินค้าคงคลังของผู้ค้าปลีกมากเกินไป การที่ผู้ค้าปลีกเลิกกิจการ หรือในส่วนของลูกค้าซึ่งเป็นเรื่องปกติที่ลูกค้าจะส่งสินค้าคืนในกรณีที่สินค้าไม่มีประสิทธิภาพในการทำงานตามที่ผู้ผลิตกล่าวอ้าง สินค้าไม่ตรงตามความต้องการของลูกค้า (Tibben-Lembke, 2002) ซึ่ง Laosirihongthong, (2009) ได้แบ่งกลุ่มกิจกรรมของระบบโลจิสติกส์ย้อนกลับประกอบด้วย 6 กิจกรรมคือ 1) การเก็บรวบรวม (Collection) เป็นกระบวนการเพิ่มจำนวนสินค้าในระบบโลจิสติกส์ย้อนกลับโดยสินค้าที่ถูกส่งคืนจะถูกรวบรวมที่ศูนย์เก็บรวบรวม หลายแห่งซึ่งกระจายอยู่ต่ำลงทั้งโซ่อุปทาน อย่างไรก็ตามการรวบรวมสินค้าอาจมีวิธีการที่แตกต่างกันออกไปหลากหลายวิธี ขึ้นอยู่กับประเภทของสินค้าและข้อกำหนดของบริษัทในระบบ 2) การตรวจสอบ (Inspection) การตรวจสอบสภาพสินค้าโดยพิจารณาจากอายุการใช้งานและคุณภาพสินค้า ดังนั้นการตรวจสอบและการแยกสินค้า เป็นผลให้เกิดการให้ผลของผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้วไปสู่ขั้นตอนการพิจารณาว่าสามารถนำสินค้าดังกล่าวกลับมาใช้ใหม่ (และการยกย้ายถ่ายเท) การตรวจสอบและการแยกสินค้าอาจรวมถึงการแยกชิ้นส่วน การแยกสินค้าออกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย การทดสอบสภาพการใช้งานของสินค้าการคัดเลือก และขั้นตอนการจัดเก็บสินค้า 3) กิจกรรมการคัดเลือก (Sort) ช่วยให้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรวมทั้งค่าใช้จ่ายในการขนส่งลดลง 4) กิจกรรมการกำหนดปลายทาง (Disposition) การตัดสินใจว่าสินค้าที่ได้รับกลับคืนมานั้นควรจะถูกส่งต่อไปยังกิจกรรมใด 5) กิจกรรมการนำไปผ่านกระบวนการการทำงานอีกครั้ง (Re-Process) สินค้าจะถูกส่งต่อเข้าสู่กระบวนการเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าที่ถูกส่งคืนด้วยวิธีการที่เหมาะสม 6) กิจกรรมการนำสินค้าเข้าสินค้าสู่ตลาดอีกครั้ง (Re-Distribution) การกระจายสินค้าเข้าสู่ตลาดอีกครั้งในตำแหน่งทางการตลาดที่เหมาะสม

ภาพที่ 2.3

ขั้นตอนการทำกิจกรรมของระบบโลจิสติกส์ย้อนกลับ

ที่มา: เหล่าศิริวงศ์ทอง, ตั้งคงประเสริฐ, วนกุทธิวิชัย, & มกุลพาณิช, (2552)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมของ Zhu, Sarkis, & Lai, (2008) ซึ่งได้ศึกษา กิจกรรมของ GSCM ของอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยการสังแบบสอบถาม จำนวน 341 บริษัทในประเทศจีน และจากการศึกษาปัจจัยสำคัญที่ส่งผลในการนำ GSCM ไป ประยุกต์ใช้ของ Hu & Hsu, (2010) ในอุตสาหกรรมไฟฟ้า และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของ ประเทศไต้หวัน ซึ่งได้รวบรวมกิจกรรมของการนำ GSCM สรุปกิจกรรมออกเป็น 4 มิติ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษางานวิจัยของ Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005) สรุปดังนี้

ตารางที่ 2.5

กิจกรรมของ GSCM

นักวิจัย	กิจกรรมของ GSCM
Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)	<p>1.การจัดการสิ่งแวดล้อมภายใน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การให้คำมั่นเรื่อง GSCM ของผู้บริหารระดับสูง - การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับกลาง - การการประสานงานของพนักงานเป็นทีมเพื่อเป็นการปรับปรุง สิ่งแวดล้อมภายใน - การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรวม - การร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม และโปรแกรมการตรวจประเมิน - การได้รับการรับรอง ISO 14001 - การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในสภาวะปัจจุบัน <p>2.การจัดซื้อที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีฉลากที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - มีเป้าหมายร่วมกับกับซัพพลายเออร์ในเรื่องสิ่งแวดล้อม - มีการตรวจสอบตามด้านสิ่งแวดล้อมของซัพพลายเออร์จากผู้บริหาร - ซัพพลายเออร์ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO 14001 - ซัพพลายเออร์ของซัพพลายเออร์ (Tier 2) มีการปฏิบัติที่ดีด้าน สิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

นักวิจัย	กิจกรรมของ GSCM
	<p>3.ความร่วมมือกับลูกค้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - การร่วมมือกับลูกค้าในการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - ความร่วมมือกับลูกค้าในเรื่องผลิตภัณฑ์ที่สะอาด - ความร่วมมือกับลูกค้าในเรื่องบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม <p>4.การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ลดการใช้วัสดุ และพลังงาน - ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำซึ้นส่วนมาใช้ได้ใหม่ หรือสามารถรีไซเคิลได้ - ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่หลีกเลี่ยงหรือลดอันตรายจากวัสดุอันตราย ตลอดทั้งวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ <p>5.การได้เงินกลับมาจากการลงทุน</p> <ul style="list-style-type: none"> - รายได้จากการลับคืนจากการขายวัสดุหรือสินค้าคงคลังที่มีปริมาณเกิน ความจำเป็น - ขายเศษสิ่งของเหลือใช้จากการบวนการ และวัสดุที่ใช้แล้ว - ขายเครื่องมืออุปกรณ์ที่ไม่จำเป็น
Zhu & Sarkis,(2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)	<p>1.การจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัท</p> <ul style="list-style-type: none"> - การให้คำมั่นเรื่อง GSCM ของผู้บริหารระดับสูงด้าน - การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับกลาง - การประสานงานของพนักงานเป็นทีมเพื่อการปรับปรุงด้านสิ่งแวดล้อม - การบริหารคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรวม - การยอมรับและมีโปรแกรมการตรวจสอบประจำเดือนสิ่งแวดล้อม - การได้รับการรับรอง ISO14001 ขององค์กร - การบริหารระบบด้านสิ่งแวดล้อมที่ดำเนินการอยู่ <p>2.กิจกรรมการบริหารเชื้อคุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอก บริษัท</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเตรียมมาตรฐานของแบบเฉพาะสำหรับซัพพลายเออร์ซึ่งรวมถึง ความต้องการด้านสิ่งแวดล้อมของสินค้าแต่ละรายการที่ต้องการซื้อ - สร้างเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับซัพพลายเออร์

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

นักวิจัย	กิจกรรมของ GSCM
	<ul style="list-style-type: none"> - การตรวจประเมินด้านสิ่งแวดล้อมภายในของบริษัทซัพพลายเออร์ - การได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO14001 ของซัพพลายเออร์ - การประเมินกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของซัพพลายเออร์ลำดับที่ 2 - การร่วมมือกับผู้นำบริโภคเพื่อการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - การร่วมมือกับผู้นำบริโภคเพื่อกระบวนการผลิตที่สะอาด - การร่วมมือกับผู้นำบริโภคเพื่อทำบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม <p>3. การได้เงินกลับมาจากการลงทุน (Investment Recovery)</p> <ul style="list-style-type: none"> - รายได้จากการขายวัสดุคงคลังที่มีมากเกินความต้องการ - รายได้จากการขายเศษชิ้นส่วนหรือวัสดุที่ใช้แล้ว - รายได้จากการขายเครื่องมือที่มีมากเกินความจำเป็น <p>4. การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco-Design)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ลดการใช้วัตถุดิบและพลังงานลง - การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำมาใช้ซ้ำ รีไซเคิล นำมาเป็นวัตถุดิบ และนำมาเป็นชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์อื่นได้ - การออกแบบผลิตภัณฑ์และ/หรือ กระบวนการที่ปลดออกภัยโดยหลีกเลี่ยง หรือลดการใช้สารอันตราย
Hu & Hsu, (2010) แบ่งกิจกรรมออกแบบ 4 มิติ	<p>มิติ 1-การบริหารจัดการซัพพลายเออร์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การประเมินด้านสิ่งแวดล้อมของซัพพลายเออร์ 2. แบบสอบถามด้านสิ่งแวดล้อมของซัพพลายเออร์ 3. การปฏิบัติตามข้อตกลง 4. รายงานผลการทดลองของผลิตภัณฑ์ 5. Bill Of Material (BOM) <ol style="list-style-type: none"> 6. การสร้างเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับสิ่งที่ต้องการซื้อ 7. การจัดซื้อที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม <p>มิติ 2-การรีไซเคิลผลิตภัณฑ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความร่วมมือกับองค์กรสิ่งแวดล้อมระดับท้องถิ่น 2. สร้างความร่วมมือในการรีไซเคิลผลิตภัณฑ์กับบริษัทที่อยู่ใน

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

นักวิจัย	กิจกรรมของ GSCM
	<p>อุดสาหกรรมเดียวกัน</p> <p>3. จัดทำคู่มือการแยกส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์เพื่อกำหนดไปรษณีย์เชิงเดิล มิติ 3-การมีส่วนร่วมขององค์กร</p> <p>1. การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>2. การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง</p> <p>3. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>4. การประสานงานข้ามสายงานมาใช้ในบริษัท</p> <p>5. การมีส่วนร่วมของพนักงานทุกระดับชั้น</p> <p>6. ผลกระทบของรูปแบบการสื่อสารทั้งภายในบริษัท และระหว่างซัพพลายเออร์</p> <p>7. จัดตั้งระบบการจัดการความเสี่ยงสำหรับการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>8. การประเมินและการเลือกซัพพลายเออร์</p> <p>มิติ 4-การบริหารจัดการวางแผนชีวิตของผลิตภัณฑ์</p> <p>1. นำการประเมินวงจรของผลิตภัณฑ์มาประยุกต์ใช้ในรายงานด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>2. สร้างฐานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของผลิตภัณฑ์</p>

ตารางที่ 2.6

สรุปกิจกรรมของการบริหารใช้คุณภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ลำดับ	กิจกรรม GSCM	นักวิจัย
	มิติด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมภายใน	Holt & Ghobadian, (2009); Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
1	การให้คำมั่นเรื่อง GSCM ของผู้บริหารระดับสูง	Hu & Hsu, (2010); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
2	การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับกลาง	Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
3	การประสานงานข้ามสายงานเพื่อเป็นการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมภายใน	Hu & Hsu, (2010); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)

ลำดับ	กิจกรรม GSCM	นักวิจัย
4	การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรวม	Holt & Ghobadian, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
5	การร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม และโปรแกรมการตรวจประเมินด้านสิ่งแวดล้อม	Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, 2008
6	การได้รับการรับรอง ISO 14001	Holt & Ghobadian, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
7	การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในสภาพปัจจุบัน	Holt & Ghobadian, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
8	การมีส่วนร่วมขององค์กรเรื่องการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	Hu & Hsu, (2010)
9	นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการบริหารเชิงอุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	Holt & Ghobadian, (2009); Hu & Hsu, (2010)
10	การมีส่วนร่วมของพนักงาน	Hu & Hsu, (2010)
11	ผลกระทบของอุปแบบการสื่อสารทั้งภายในบริษัท และระหว่างซัพพลายเชน	Hu & Hsu, (2010)
12	จัดตั้งระบบการจัดการความเสี่ยงสำหรับการบริหารเชิงอุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	Hu & Hsu, (2010)

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)

ลำดับ	กิจกรรม GSCM	นักวิจัย
13	การประเมินและการเลือกซัพพลายเออร์ขององค์กร	Hu & Hsu, (2010)
	มิติด้านการจัดซื้อที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	Holt & Ghobadian, (2009); Hu & Hsu, (2010); Laosirihongthong, (2009); Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Zhu & Sarkis, (2006); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
14	ซื้อผลิตภัณฑ์มีฉลากที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
15	มีเป้าหมายร่วมกันกับซัพพลายเออร์ในเรื่องสิ่งแวดล้อม	Holt & Ghobadian, (2009); Laosirihongthong, (2009); Vachon, (2007); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004), (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
16	มีการตรวจติดตามด้านสิ่งแวดล้อมของซัพพลายเออร์จากผู้บริหาร	Holt & Ghobadian, (2009); Hu & Hsu, (2010); Laosirihongthong, (2009); Vachon, (2007); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004), (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
17	ซัพพลายเออร์ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO 14001	Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004), (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)

ลำดับ	กิจกรรม GSCM	นักวิจัย
18	ขั้พผลลายเอกสารของขัพผลลายเอกสาร (Tier 2) มีการปฏิบัติที่ด้านสิ่งแวดล้อม	Laosirihongthong,(2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004), (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
19	แบบสอบถามด้านสิ่งแวดล้อมของขัพผลลายเอกสาร	Holt & Ghobadian, (2009); Hu & Hsu, (2010); Laosirihongthong, (2009)
20	การปฏิบัติตามข้อตกลง	Hu & Hsu, (2010)
21	การรายงานผลการทดลองของผลิตภัณฑ์	Hu & Hsu, (2010)
22	การสร้างเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับสิ่งที่ต้องการซื้อหรือก่อนที่จะดำเนินธุรกิจ	Holt & Ghobadian, (2009); Hu & Hsu, (2010); Laosirihongthong, (2009)
23	การเตรียมมาตรฐานของแบบเฉพาะสำหรับขัพผลลายเอกสารซึ่งรวมถึงความต้องการด้านสิ่งแวดล้อมของสินค้าแต่ละรายการที่ต้องการซื้อ	Holt & Ghobadian, (2009); Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004), (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
24	การมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้านเทคโนโลยี / กระบวนการที่สะอาดกับขัพผลลายเอกสาร	Laosirihongthong, (2009)
25	การมีส่วนร่วมของขัพผลลายเอกสารในการออกแบบผลิตภัณฑ์ หรือกระบวนการที่เป็นนวัตกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	Laosirihongthong, (2009)
26	ลดบรรจุภัณฑ์ที่จะกลายเป็นของเสีย สนับสนุนการรีไซเคิล การนำมารีไซเคิล ให้ลูกค้า และตัวขัพผลลายเอกสารเอง	Holt & Ghobadian, (2009); Laosirihongthong, (2009)

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)

ลำดับ	กิจกรรม GSCM	นักวิจัย
27	ผู้ควบคุมการภาครัฐ เห็นชอบชีวิตของผลิตภัณฑ์ (Life cycle analysis) โดยความร่วมมือกับซัพพลายเชือร์	Laosirihongthong, (2009)
28	มองหาตัวบทกฎหมายที่มีผลกระทบต่อองค์กรโดยการร่วมมือกับซัพพลายเชือร์	Laosirihongthong, (2009)
29	ก่อตั้งชุมชนด้านอุปทานเพื่อสร้างความร่วมมือในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการมีส่วนร่วมเพื่อลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมตลอดทั้งโซ่อุปทาน	Laosirihongthong, (2009)
30	การจัดหาและนโยบายด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	Holt & Ghobadian, (2009)
31	พิจารณาด้านจริยธรรมของซัพพลายเชือร์ก่อนที่จะร่วมดำเนินธุรกิจ	Holt & Ghobadian, (2009)
32	การให้ความรู้ ฝึกอบรม ด้วยระบบเอกสาร การให้คำปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบแก่ซัพพลายเชือร์เพื่อปรับปรุงด้านสิ่งแวดล้อม	Holt & Ghobadian, (2009)
	มิติด้านความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมกับลูกค้า	Holt & Ghobadian, (2009); Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Vachon, (2007); Zhu & Sarkis, (2006); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
33	การร่วมมือกับลูกค้าในการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	Holt & Ghobadian, (2009); Vachon, (2007); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004), (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)

ลำดับ	กิจกรรม GSCM	นักวิจัย
34	ความร่วมมือกับลูกค้าในเรื่องผลิตภัณฑ์ที่สะอาด	Vachon, (2007); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004), (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
35	ความร่วมมือกับลูกค้าในเรื่องบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	Holt & Ghobadian, (2009); Vachon, (2007); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004), (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
36	การตรวจสอบผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของลูกค้าอันเนื่องมาจากสินค้าหรือบริการ	Vachon, (2007)
37	ร่วมมือกับลูกค้าในการใช้พลังงานให้น้อยลงช่วงการขนส่งสินค้า สนับสนุนการขนส่งที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	Holt & Ghobadian, (2009); Zhu & Sarkis, (2006)
	มิติด้านการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
38	การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ลดการใช้วัสดุ และพลังงาน	Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
39	ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำขึ้นส่วนมาใช้ได้ใหม่ หรือสามารถรีไซเคิลได้ รวมถึงการซื้อคืน และการเช่า	Hu & Hsu, (2010); Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)

ลำดับ	กิจกรรม GSCM	นักวิจัย
40	ความร่วมมือกับองค์กรสิ่งแวดล้อมระดับท้องถิ่น	Hu & Hsu, (2010)
41	สร้างความร่วมมือในการรีไซเคิลผลิตภัณฑ์กับบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน	Hu & Hsu, (2010)
42	สร้างความร่วมมือการแลกเปลี่ยนความรู้ในเรื่องการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายใต้อุตสาหกรรมเดียวกัน	Holt & Ghobadian, (2009)
43	จัดทำคู่มือการแยกส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์เพื่อการนำไปรีไซเคิล	Hu & Hsu, (2010)
44	ออกแบบแบบผลิตภัณฑ์ที่หลีกเลี่ยงหรือลดขั้นตอนรายจากวัสดุขั้นตอนราย ตลอดห่วงโซ่อุปทาน	Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
45	การบริหารจัดการวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์	Hu & Hsu, (2010)
46	นำการประเมินวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์มาประยุกต์ใช้ในรายงานด้านสิ่งแวดล้อม	Hu & Hsu, (2010)
47	สร้างฐานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของผลิตภัณฑ์	Hu & Hsu, (2010)
	มิติด้านการได้เงินกลับมาจากการลงทุน	Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004), (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
48	รายได้จากการขายวัสดุหรือสินค้าคงคลังที่มีปริมาณกินความจำเป็น	Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004), (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)

ลำดับ	กิจกรรม GSCM	นักวิจัย
49	การขยายเตหะสิ่งของเหลือใช้จากกระบวนการ และวัสดุที่ใช้แล้ว	Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004), (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
50	การขยายเครื่องมือที่ไม่จำเป็น	Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004), (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)

2.2.3 ผลลัพธ์ของการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

สำหรับการประเมินผลสำเร็จของการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมนั้น Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010) ได้เสนอดังนี้

1. สมรรถนะทางด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Performance)

ประกอบด้วยการลดการปล่อยก๊าซมลพิชในอากาศ การลดการปล่อยน้ำเสีย การลดปริมาณของเสียที่เป็นของแข็ง การลดปริมาณการอุปโภคผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากวัตถุดิบที่เสียงอันตราย/เป็นอันตราย/เป็นพิษ การลดความถี่สำหรับการเกิดอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม การปรับปรุงสถานที่ทำงานขององค์กรด้านสิ่งแวดล้อม

2. สมรรถนะทางด้านการเงิน (Financial Performance)

ประกอบด้วยการลดต้นทุนสำหรับการซื้อวัตถุดิบ การลดต้นทุนสำหรับการใช้พลังงาน การลดค่าธรรมเนียมสำหรับการนำบัดของเสีย การลดค่าธรรมเนียมสำหรับการปล่อยของเสียสู่สาธารณะการลดค่าปรับสำหรับอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม

3. สมรรถนะทางด้านการดำเนินการผลิต (Operational Performance)

เป็นการวัดผลที่เกี่ยวข้องกับสายการผลิตโดยวัดทั้งสายการผลิตตั้งแต่รับวัตถุดิบจนถึงการจัดส่งไปยังลูกค้า เช่น การเพิ่มจำนวนการส่งมอบผลิตภัณฑ์ที่ตรงเวลา การลดระดับสินค้าคงคลัง การลดอัตราการเกิดเศษของเหลือ กระตุ้นให้เกิดคุณภาพของผลิตภัณฑ์ การเพิ่มสายงานผลิตภัณฑ์ การปรับปรุงความสามารถในการผลิตให้ได้สูงสุด

นอกจากนี้ Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005) ได้รวบรวมจาก การปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญจากการศึกษา และบริษัทที่มีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นทางการซึ่งประกอบด้วยผลลัพธ์ 3 กลุ่มคือ

1. ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม

การลดลงของการปล่อยก๊าซที่เป็นมลพิช น้ำเสียลดลง ของเสียที่เป็นของแข็งลดลง การใช้สารอันตรายหรือสารพิษลดลง การลดความถี่ลงของอุบัติเหตุด้านสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมของบริษัทมีการปรับปรุงในทางที่ดีขึ้น

2. ผลลัพธ์ของการดำเนินการ

ประกอบด้วยการส่งสินค้าที่ตรงต่อเวลา มีจำนวนสูงขึ้น การลดระดับลงของวัสดุคงคลัง อัตราที่ลดลงของเสีย (Scrap) ส่งเสริมคุณภาพของสินค้า จำนวนสายการผลิตที่เพิ่มขึ้น การปรับปรุงความสามารถในการผลิตให้ได้สูงสุด

3. ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงบวก และเชิงลบ

ประกอบด้วยลดต้นทุนการจัดซื้อวัสดุดิบ ลดต้นทุนด้านพลังงาน ลดรายจ่ายของค่าบำรุงของเสีย ลดค่าธรรมเนียมของค่าการปล่อยของเสีย การลงทุนสูงขึ้น ต้นทุนการดำเนินงานสูงขึ้น ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสูงขึ้น การเพิ่มขึ้นของต้นทุนจากการจัดซื้อวัสดุที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 2.7

สรุปผลพิธีของการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ลำดับ	ผลลัพธ์ของการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	นักวิจัย
	ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม	Laosirihongthong, (2009); Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004)
1	การลดการกระจายมลพิษในอากาศ	Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004)
2	น้ำเสียลดลง	Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004)
3	ของเสียที่เป็นของแข็งลดลง	Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004)
4	ลดการใช้สารหรือวัตถุดิบที่เสี่ยงอันตราย/เป็นอันตราย/เป็นพิษ	Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004)
5	การลดความถี่ลงของอุบัติเหตุด้านสิ่งแวดล้อม	Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004)
6	สิ่งแวดล้อมของบริษัทมีการปรับปรุงในทางที่ดีขึ้น	Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004)

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

ลำดับ	ผลลัพธ์ของการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	นักวิจัย
	ผลลัพธ์ของการดำเนินการ	Laosirihongthong, (2009); Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004)
1	การส่งสินค้าที่ต้อง汙染ต่อเวลาไม่จำนวนสูงขึ้น	Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
2	การลดระดับลงของวัสดุคงคลัง	Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
3	อัตราที่ลดลงของเสีย (Scrap)	Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
4	ส่งเสริมคุณภาพของสินค้า	Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
5	จำนวนสายการผลิตที่เพิ่มขึ้น	Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
6	การปรับปรุงความสามารถในการผลิตให้ได้สูงสุด	Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
	ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงบวก	Laosirihongthong, (2009); Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004)

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

ลำดับ	ผลลัพธ์ของการบริหารใช้คุปปาทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	นักวิจัย
1	ลดต้นทุนการจัดซื้อวัสดุดิบ	Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004)
2	ลดต้นทุนของการใช้พลังงาน	Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004)
3	ลดรายจ่ายของค่าบำรุงเสีย	Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004)
4	ลดค่าธรรมเนียมของค่าการปล่อยของเสีย	Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004)
5	การลดค่าปรับสำหรับอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม	Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004)
	ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงลบ	Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
1	การลงทุนสูงขึ้น	Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
2	ต้นทุนการดำเนินงานสูงขึ้น	Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
3	ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสูงขึ้น	Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
4	การเพิ่มขึ้นของต้นทุนจากการวัตถุดิบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)

2.2.4 อุปสรรคของการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไปประยุกต์ใช้

จากการศึกษาของ Min & Galle, (1997) พบว่าผู้จัดการแผนกจัดซื้อได้ให้ทรัพนະว่า เหตุผลทางด้านเศรษฐกิจและการรีไซเคิลวัตถุดิบในกระบวนการมีราคาสูงเกินไปทำให้เป็น อุปสรรคต่อการนำ GSCM ไปใช้ นอกจากนี้ Walker, Di Sisto, & McBain, (2008) พบอุปสรรคที่ เกิดกับ GSCM และได้สรุปงานวิจัยไว้ตามตารางที่ 2.8

ตารางที่ 2.8

อุปสรรคของ GSCM

อุปสรรคของ GSCM	รายละเอียด
1.ภายใน (มิติด้านต้นทุน)	<ul style="list-style-type: none"> 1.ต้นทุนที่ซ่อนอยู่ 2.ขาดความเข้าใจในการจัดซื้อที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม 3.มุ่งเน้นลดต้นทุนเกินไปจนนำ GSCM มาใช้ 4.ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร 5.ขาดการทราบหนักของตัวผู้ซื้อ 6.ขาดการอบรม 7.ข้อจำกัดด้านรายงานของสิ่งแวดล้อม 8.ต้นทุนสูงสำหรับ SMEs 9.ความกดดันจากราคาสินค้าที่ต่ำกว่า 10.ขาดความชอบธรรมด้านกฎหมาย
2.ภายนอก (มิติด้านกฎหมาย)	<ul style="list-style-type: none"> 1.สกัดกั้นนวัตกรรมเนื่องจากกฎหมายกีดขวางเบี่ยง ข้อบังคับ ไม่สนับสนุนให้เกิดนวัตกรรม 2.การจัดการซัพพลายเชือร์ที่ไม่มีคุณภาพ ขาดการแลกเปลี่ยน ข้อมูลระหว่างซัพพลายเชือร์ 3.ปัญหาของแต่ละอุตสาหกรรมมีอุปสรรคเฉพาะ และความท้าทายที่ต่างกัน

2.3 บริบทของอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมมาตาพุด จังหวัดระยอง

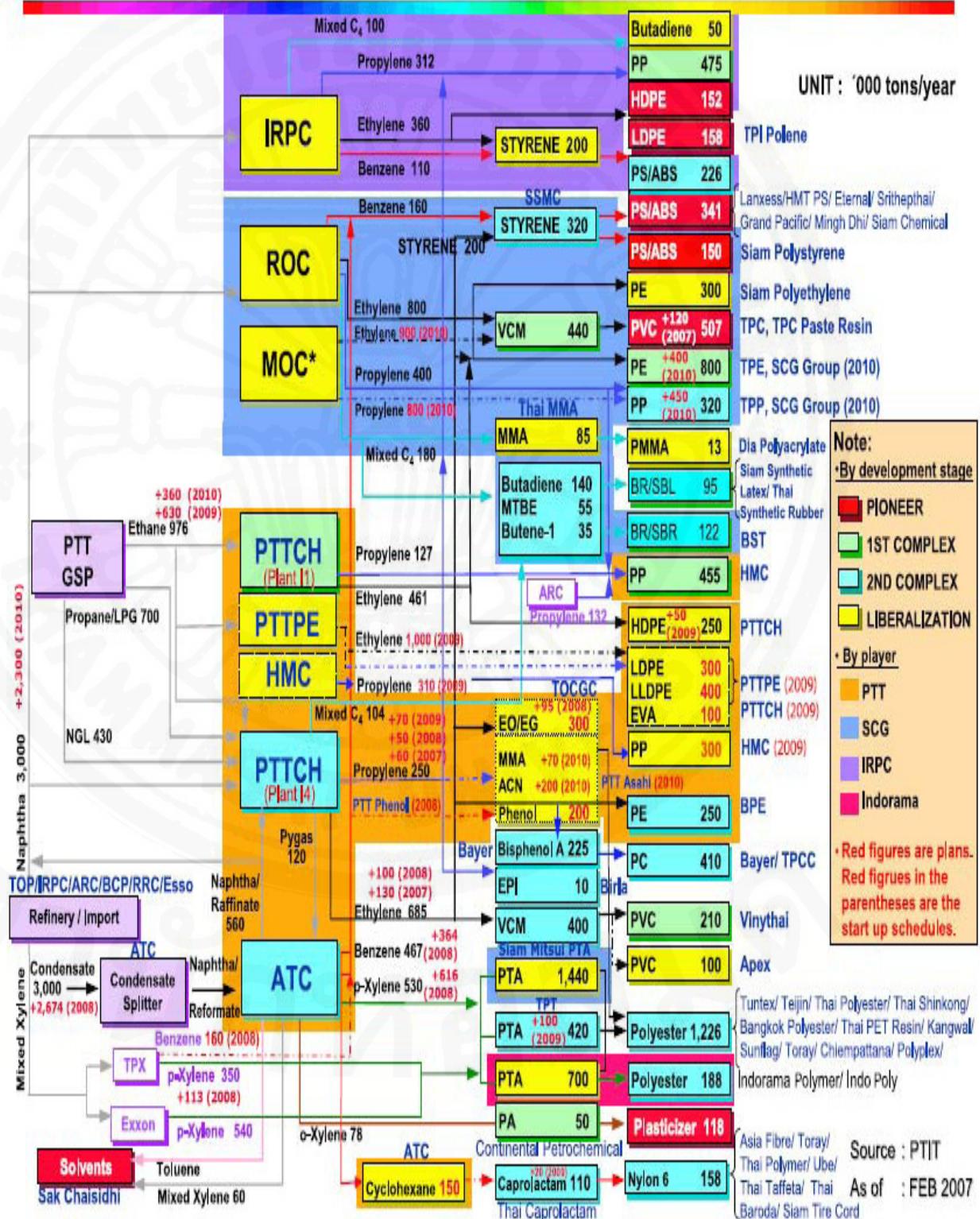
ลักษณะอุตสาหกรรมปิโตรเคมีเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนสูง (Capital Intensive) ดังนั้นในประเทศไทยจึงมีจำนวนผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมนี้ไม่มากนัก และพบว่ามีการกระจุกตัวสูง ในปัจจุบัน มีผู้ประกอบการรายใหญ่อยู่เพียงไม่กี่ราย เช่น บริษัทในกลุ่มบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) บริษัทในเครือซีเมนต์ไทย เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ประกอบการรายใหญ่มีแนวโน้มในการขยายของเขตการดำเนินธุรกิจในลักษณะที่มีการผนวกกันในแนวตั้ง (Vertical Integration) มากรขึ้นเรื่อยๆ ทั้งในแบบย้อนกลับ (Backward Integration) และแบบไปข้างหน้า (Forward Integration) (มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, มกราคม 2551) ดังภาพที่ 2.4 (Thailand, 2007)

ภาพที่ 2.4

ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทย

Thailand Petrochemical Complex Flow

Note: MOC* = Map Ta Phut Olefins Co., Ltd.

Source : PTIT

As of : FEB 2007

Tuntex/ Teijin/ Thai Polyester/ Thai Shinkong/
Bangkok Polyester/ Thai PET Resin/ Kangwal/
Sunflag/ Toray/ Chempattana/ Polyplex/
Indorama Polymer/ Indo Poly

Asia Fibre/ Toray/
Thai Polymer/ Ube/
Thai Taffeta/ Thai
Baroda/ Siam Tire Cord

ที่มา: Petroleum Institute of Thailand

สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทยสามารถสรุปได้เป็น 4 ช่วงเวลา ดังนี้ (มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, มกราคม 2551)

- ช่วงก่อนที่จะมีการจัดตั้งบริษัทปิโตรเคมีแห่งชาติ (National Petrochemical Company: NPC)
- ช่วงการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทยตามแผนพัฒนายุคแรก (NPC1)
- ช่วงการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทยตามแผนพัฒนายุคที่สอง (NPC2)
- ช่วงการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทยตามแผนพัฒนายุคที่สาม (NPC3 หรือมักเรียกวันว่า Third Wave Petrochemical Complex Plan)

ในแต่ละช่วงเวลา ภาครัฐได้มีส่วนในการกำหนดนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทยที่แตกต่างกัน (ดูตารางที่ 2.9 ประกอบ) โดยในช่วงเริ่มต้นของการพัฒนาอุตสาหกรรมนั้น ภาครัฐได้ใช้นโยบายปกป้องอุตสาหกรรมในประเทศ โดยการตั้งกำแพงภาษีนำเข้าในระดับสูง ตลอดจนการควบคุมจำนวนผู้ประกอบการในอุตสาหกรรม จนถึงประมาณช่วงปี 2538 ไทยเริ่มเปิดเสรีเป็นลำดับตามความตกลงการค้าเสรีต่างๆ ทั้งในระดับพหุภาคีภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าสินค้าและภาษีศุลกากร (GATT) และพันธกรณีที่ได้ผูกพันไว้กับองค์การการค้าโลก (WTO) รวมทั้งการเปิดเสรีในระดับภูมิภาคภายใต้ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) จนในที่สุด เมื่ออุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทยเริ่มมีระดับความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ไทยจึงมีนโยบายเปิดเสริมมากขึ้นอีกโดยการเปิดเสริมการค้าระดับทวีภาคี

ตารางที่ 2.9

นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทย

ยุค	ก่อน NPC1	NPC1	NPC2	ปัจจุบัน
ปี	2514-2522	2523-2533	2534-2538	2539-ปัจจุบัน
แรงผลักดันในการพัฒนา	ทดสอบการนำเข้า	เพิ่มมูลค่าให้ก้าวกระโวงชาติ	เพิ่มความหลากหลายของวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์	ปรับตัวเพื่อเพิ่มระดับความสามารถในการแข่งขัน
เป้าหมาย	ตลาดในประเทศ	ตลาดในประเทศ	ตลาดในประเทศ และการส่งออกส่วนเกิน	ตลาดในประเทศ และการส่งออกส่วนเกิน

ตารางที่ 2.9 (ต่อ)

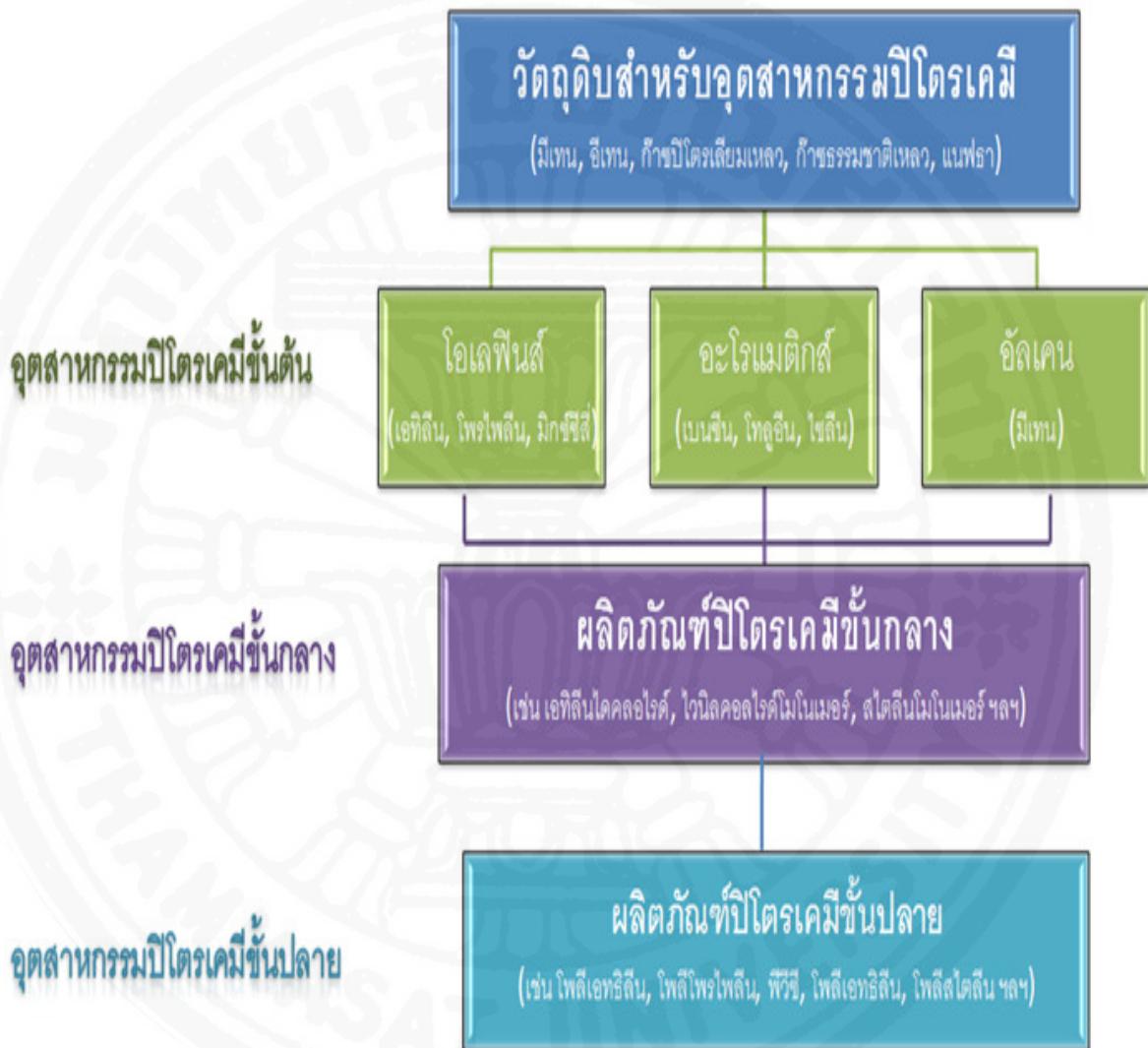
ขุค	ก่อน NPC1	NPC1	NPC2	ปัจจุบัน
แนวโน้มภายในการพัฒนา	ปกป้องอุตสาหกรรมในประเทศ	ปกป้อง อุตสาหกรรมในประเทศ	ปกป้องอุตสาหกรรมในประเทศ	เปิดเสรีอย่างต่อเนื่องตามที่ได้ผูกพันไว้กับ WTO, AFTA และ FTA ฉบับต่างๆ
วัตถุดิบ	เอธิลินและไวนิลคลอไอด์ไมโนเมอร์ (VCM) นำเข้า	ก๊าซอีเอนและโพรเพนที่ได้จากโรงแยกก๊าซธรรมชาติของ ปตท.	ก๊าซอีเอนและโพรเพนที่ได้จากโรงแยกก๊าซธรรมชาติของ ปตท., แหนฟชา (naphtha) และค่อนเดนเซท (condensate)	ก๊าซอีเอนและโพรเพนที่ได้จากโรงแยกก๊าซธรรมชาติของ ปตท., แหนฟชา, ค่อนเดนเซท, ก๊าซโซลีนธรรมชาติ (NGL) และก๊าซธรรมชาติเหลว (LPG)
ผลิตภัณฑ์	พลาสติกสำหรับการใช้งานทั่วไป (commodity plastic) กลุ่มโอลีฟินส์ (olefins) เช่นพาราฟินพีลีโอดีลีนความหนาแน่นต่ำ (LDPE) และพีลีไวนิลคลอไอด์ (PVC)	พลาสติกสำหรับการใช้งานทั่วไป กลุ่มโอลีฟินส์ที่มีความหลากหลายมากขึ้น	พลาสติกสำหรับการใช้งานทั่วไป ทั้งกลุ่มโอลีฟินส์และกลุ่มอะโรเมติกส์ (aromatics)	พลาสติกสำหรับการใช้งานทั่วไป ทั้งกลุ่มโอลีฟินส์และกลุ่มอะโรเมติกส์ และพลาสติกสำหรับการใช้งานเฉพาะด้านบางชนิด (specialty plastic)

สำหรับกระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีสถาบันบีโตรเลียมแห่งประเทศไทยได้แบ่งอุตสาหกรรมปิโตรเคมีออกเป็น 4 ขั้นของกระบวนการผลิตดังนี้

1. วัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี (Feedstocks for Petrochemical Industry)
2. อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น (Upstream Petrochemical Industry)
3. อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลาง (Intermediate Petrochemical Industry)
4. อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลาย (Downstream Petrochemical Industry)

ภาพที่ 2.5

กระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมปิโตรเคมี

ที่มา : สถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย

1. วัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี (Feedstocks for Petrochemical Industry)

วัตถุดิบตั้งต้นของอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ล้วนมาจากผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมปิโตรเลียม และการใช้งานของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากอุตสาหกรรมปิโตรเลียม สามารถแบ่งตามการใช้ประโยชน์หลักๆ ได้ดังนี้ ที่เป็นเชื้อเพลิงสำหรับการขับเคลื่อนยานพาหนะต่างๆ เช่น ก๊าซธรรมชาติเหลว (NGL) น้ำมันเบนซิน (Gasoline) น้ำมันดีเซล (Diesel) และน้ำมันเครื่องบิน (JET A1) เป็น

ต้น ใช้เป็นเชื้อเพลิงเพื่อเป็นแหล่งให้ความร้อน รวมถึงการใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า เช่น ก๊าซธรรมชาติ (Natural Gas) ก๊าซหุงต้มหรือก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG) และน้ำมันเตา (Fuel Oil) เป็นต้น ใช้เป็นวัตถุดิบตั้งต้น (Feedstocks) สำหรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี วัตถุดิบตั้งต้น (Feedstock) ที่สำคัญสำหรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากก๊าซธรรมชาติ (Products from Natural Gas) ประกอบด้วย มีเทน* (Methane) อีเทน (Ethane) โพรเพน (Propane) บิวเทน (Butane) ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG: ผลิตภัณฑ์ผสมระหว่างโพรเพนและบิวเทน) ก๊าซโซลีนธรรมชาติ (Natural Gas Liquid: NGL) และคอนเดนเซท (Condensate) เป็นต้น ผลิตภัณฑ์จากน้ำมันดิบ (Products from Crude Oil) ประกอบด้วย มีเทน (Methane) อีเทน (Ethane) โพรเพน (Propane) บิวเทน (Butane) ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG: ผลิตภัณฑ์ผสมระหว่างโพรเพนและบิวเทน) แนฟทา (Naphtha) น้ำมันเบนซิน (Gasoline) น้ำมันดีเซล (Diesel and Gas Oil) น้ำมันเตา (Fuel Oil) เป็นต้น อีนๆ เช่น ถ่านหิน (Coal) เป็นต้น อุตสาหกรรมปิโตรเคมีจะนำวัตถุดิบจากอุตสาหกรรมปิโตรเลียมเหล่านี้ ไปผลิตต่อเนื่องจนเป็น เม็ดพลาสติก ไย สังเคราะห์ ยางสังเคราะห์ สารเคลือบผิว และภาวดีต่างๆ ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ถือเป็นวัตถุดิบพื้นฐานที่สำคัญในการผลิตเครื่องอุปโภคบริโภคพื้นฐานของมนุษย์ ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ใน การประกอบอาชีพ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่ทำให้มนุษย์มีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายมากยิ่งขึ้น ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากอุตสาหกรรมปิโตรเคมีจะนำไปใช้ในอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์พลาสติก เพื่อผลิตสินค้ากึ่งสำเร็จรูป และสำเร็จรูป เช่น ชิ้นส่วนรถยนต์ ชิ้นส่วน เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเลคทรอนิกส์ บรรจุภัณฑ์ เป็นต้น แต่ทั้งนี้การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมปิโตรเคมี และพลาสติกนั้น ยังต้องอาศัยอุตสาหกรรมสนับสนุนคือ อุตสาหกรรมคอมパunding (Compounding Industry) และอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ และดาย (Mould & Die Industry)

2. อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น (Upstream Petrochemical Industry)

เป็นอุตสาหกรรมเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีลำดับแรก ที่ใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับ การผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นต่อเนื่องต่อไป อุตสาหกรรมกลุ่มนี้มีผลิตภัณฑ์หลัก 7 ตัว (The Seven Sisters) สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มตามโครงสร้างพื้นฐานของโมเลกุลที่ต่างกันดังนี้

- กลุ่ม C1 (C1 Hydrocarbon Group) สารตัวสำคัญคือ เมทานอล (Methanol)
- กลุ่มโอลีฟินส์ (Olefins Group) ประกอบด้วย เอทิลีน (Ethylene) โพรพิลีน (Propylene) และ มิกซ์ซีส์ (Mixed C4)
- กลุ่มอะโรเมติกส์ (Aromatics Group) ประกอบด้วย เบนซีน (Benzene) โทลูอีน (Toluene) และ ไอกลีน (Xylene)

สารประกอบหลักทั้ง 7 ตัวนี้ เป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมี กลุ่ม C1 (C1 Hydrocarbon Group)

เมทานอล (Methanol) หรือ เมทธิลแอลกอฮอล์ (Methyl Alcohol) เป็นผลิตภัณฑ์สำคัญของสาย C1 Hydrocarbon นี้ ผลิตมาจากแก๊สสังเคราะห์ (Synthesis Gas) ซึ่งใช้ Methane เป็นวัตถุดิบหลัก มีกิจกรรม เช่น สำหรับการใช้งานเมทานอล ได้แก่ เป็นสารตั้งต้นการผลิตสารฟอร์มาลดีไฮด์ (Formaldehyde) MTBE กรดน้ำส้ม (Acetic Acid) เมทธิลเมทาคริเลต (Methyl Methacrylate) เป็นต้น

กลุ่มโอลีฟินส์ (Olefins Group)

เอทิลีน (Ethylene) เป็นผลิตภัณฑ์ขั้นต้นที่สำคัญที่สุดของอุตสาหกรรมปิโตรเคมี เนื่องจากมีปริมาณการใช้มากกว่าผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นต้นอื่นๆ เอทิลีน มีส่วนแบ่งการตลาดมากที่สุดถึงร้อยละ 30 ของตลาดผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นต้นทั้ง 7 ตัว ในปี พ.ศ. 2545 เอทิลีนสามารถนำไปผลิตเม็ดพลาสติก เช่น โพลีเอทิลีนความหนาแน่นต่ำ (Low Density Polyethylene - LDPE) โพลีเอทิลีนความหนาแน่นต่ำเชิงเส้น (Linear Low Density Polyethylene - LLDPE) โพลีเอทิลีนความหนาแน่นสูง (High Density Polyethylene - HDPE) โพลีไวนิลคลอไรด์ (Poly Vinyl Chloride - PVC) และเคมีภัณฑ์ต่างๆ เช่น เอทิลีนไกลคอล (Ethylene Glycol - EG) กรดน้ำส้ม (Acetic Acid) ไวนิลอะซีเตตโมโนเมอร์ (Vinyl Acetate Monomer - VAM) และฟ้าโอลีฟินส์ (Alpha Olefins) เป็นต้น

โพร์พลีน (Propylene) เป็นผลิตภัณฑ์ขั้นต้นที่สำคัญอีกด้วยหนึ่งของอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ขั้นต้นสามารถนำไปผลิตเม็ดพลาสติก เช่น โพลีโพร์พลีน (Polypropylene - PP) และเคมีภัณฑ์อื่นๆ เช่น บิวทิลแอลกอฮอล์ (Butyl alcohol) 2 เอทิล헥อกซานอล (2 Ethyl Hexanol - 2EH) คิวเม็น (Cumene) และคริโลไนทริล (Acrylonitrile) เป็นต้น

มิกซ์ซีสี่ (Mixed C4) เป็นสารตั้งต้นในการผลิตสารเพิ่มออกเทนของเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ (Methyl Tertiary Butyl Ether - MTBE) และสามารถใช้เป็นสารตั้งต้นในการผลิตยางสังเคราะห์ต่างๆ เช่น ยางบิว tha ไดอีน (Butadiene Rubber - BR) ยางสไตรีน-บิว tha ไดอีน (Styrene Butadiene Rubber - SBR) และพลาสติกอะคริโลไนทริล-บิว tha ไดอีน-สไตรีน (Acrylonitrile Butadiene Styrene - ABS) เป็นต้น

กลุ่มอะโรเมติกส์ (Aromatics Group)

เบนซีน (Benzene) เป็นสารปิโตรเคมีขั้นต้นชนิดอะโรเมติกส์ นำไปผลิตเม็ดพลาสติก เช่น โพลีสไตรีน (Polystyrene - PS) โพลีคาร์บอเนต (Polycarbonate - PC) ยาง

สังเคราะห์ สไตรีน-บิวทาไดอีน (SBR) อัคคริโลไนทริล-บิวทาไดอีน-สไตรีน (ABS) สไตรีน-อัคคริโลไนทริล (Styrene Acrylonitrile - SAN) และเคมีภัณฑ์อื่นๆ เช่น พีโนล (Phenol) อีพอกซี่ (Epoxy) เป็นต้น

ทูลูอีน (Toluene) เป็นสารที่ใช้เป็นตัวทำละลาย ผลิตเป็นสารอะโรเมติกส์ตัวอื่นๆ ที่มีมูลค่าสูงกว่าคือพารา-ไชลีน และเบนซีน และสารประกอบอื่นๆ เช่น โพลิยูเรทาน (Polyurethanes - PU)

ไชลีน (Xylene) มี 3 ชนิดหลัก การผลิตที่สำคัญได้จากการแยกมิกซ์-ไชลีน (Mixed-Xylene) ซึ่งมีได้ผลิตภัณฑ์ไชลีนหลักทั้ง 3 ที่ปั่นกันอยู่ ได้แก่ พารา-ไชลีน อโตร-ไชลีน และเมตา-ไชลีน ตัวมิกซ์-ไชลีนยังใช้เป็นตัวทำละลายตัวய พารา-ไชลีน (p-Xylene) ใช้ผลิตเม็ดพลาสติกโพลีเอทิลีนเทเรฟทาเลต (Polyethylene Terephthalate - PET) และเส้นใยโพลีเอสเตอร์ (Polyester) อโตร-ไชลีน (o-Xylene) ใช้ผลิตสารพลาสติกเซอร์ (Plasticizer) ซึ่งเสริมสร้างความยืดหยุ่น ของโพลีไวนิลคลอไรด์ (PVC) เมتا-ไชลีน (m-Xylene) ใช้เป็นตัวทำละลาย

3. อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลาง (Intermediate Petrochemical Industry)

เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นต้นเป็นวัตถุดิบในการผลิต เพื่อป้อนให้กับอุตสาหกรรมขั้นปลาย อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลางนี้แบ่งผลิตภัณฑ์ได้ตามสายของปิโตรเคมีขั้นต้น ดังนี้ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นกลางสาย C1 (C1 Hydrocarbon Intermediates) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นกลางสาย C1 ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นกลางจากเมทานอล เช่น ฟอร์มาลดีไฮด์ (Formaldehyde) กรดน้ำส้ม (Acetic Acid) เมทิลเมทาคริเลต (Methyl Methacrylate)

ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นกลางสายโอลีฟินส์ (Olefin Intermediates) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีที่ใช้วัตถุดิบจากผลิตภัณฑ์โอลีฟินส์ขั้นต้น ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นกลางจากเอทิลีน เช่น เอทิลีนไดคลอไรด์ (Ethylene Dichloride - EDC) ไวนิลคลอไรด์โมโนเมอร์ (Vinyl Chloride Monomer - VCM) เอทิลีนออกไซด์ (Ethylene Oxide - EO) เอทิลีนไกลคอล (Ethylene Glycol - EG) เป็นต้น ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นกลางจากโพร์พิลีน เช่น ออกโซโซแอลกอฮอล์ (Oxo Alcohol) อัคคริโลไนทริล (Acrylonitrile) เป็นต้น ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นกลางจากซีสี เช่น MTBE ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นกลางสายอะโรเมติกส์ (Aromatic Intermediates) เป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีที่ใช้วัตถุดิบจากผลิตภัณฑ์อะโรเมติกส์ขั้นต้น ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นกลางจากเบนซีน เช่น เอทิลเบนซีน (Ethyl Benzene - EB) สไตรีโนไมโนเมอร์ (Styrene Monomer - SM) ไชโคลເຊກເຊນ (Cyclohexane) คาປ්‍රලක්ටම (Carprolactam) ຄිංමීන (Cumene) พีโนล (Phenol) เป็นต้น ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นกลางจากพารา-ไชลีน เช่น กรดเทเรฟทาลิก (Purified

Terephthalic Acid -PTA) ไดเมทิลเทเรฟทาเลต (Dimethyl Terephthalate - DMT) เป็นต้น ผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลางเหล่านี้จะถูกนำไปใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับ อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลายต่อไป

4. อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลาย (Downstream Petrochemical Industry)

เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น หรือขั้นกลางมา เป็นวัตถุดิบเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้ายก่อนที่จะนำไปแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลายสามารถแบ่งเป็นกลุ่มหลักๆ ตามลักษณะผลิตภัณฑ์ที่ได้ดังนี้

- กลุ่มพลาสติก (Plastic Resins)
- กลุ่มเส้นใยสังเคราะห์ (Synthetic Fibers)
- กลุ่มยางสังเคราะห์ (Synthetic Rubbers, Elastomers)
- กลุ่มสารเคลือบผิวและผลิตภัณฑ์การ (Synthetic Coating and Adhesive Materials)

กลุ่มพลาสติก (Plastic Resins) ประกอบด้วย

พลาสติกที่ใช้งานทั่วไป (Commodity Plastics) เป็นพลาสติกที่มีคุณสมบัติแปรรูปได้ หลากหลาย สามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์มากมาย มีราคาถูกเมื่อ เปรียบเทียบกับพลาสติกสำหรับงานวิศวกรรม มีปริมาณความต้องการใช้สูง พลาสติกชนิดนี้ได้แก่ โพลีเอทิลีนความหนาแน่นต่ำ (Low Density Polyethylene - LDPE) โพลีเอทิลีน ความหนาแน่น ต่ำเชิงเส้น (Linear Low Density Polyethylene - LLDPE) โพลีเอทิลีนความหนาแน่นสูง (High Density Polyethylene - HDPE) โพลีไวนิลคลอริด (Poly Vinyl Chloride - PVC) โพลีโพริลีน (PP) และโพลีส్ಟైเร็น (PS) เป็นต้น

พลาสติกสำหรับงานวิศวกรรม (Engineering Plastics) เป็นพลาสติกที่ใช้ในงาน วิศวกรรมที่ต้องการคุณสมบัติพิเศษ สามารถใช้ทดแทนโลหะในงานวิศวกรรม เช่น เพื่อง ชิ้นส่วน รถยนต์ ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ตัวอย่างพลาสติกประเภทนี้ได้แก่ ไนลอน (Nylon) โพลี คาร์บอเนต (PC) โพลีอะซีทัล (Polyacetal) อะคริลิโนทริล-บิวทาไดอีน-ส్ಟైเร็น (ABS) และโพลีเอ ทิลีนเทเรฟทาเลต (PET) เป็นต้น

พลาสติกที่มีคุณสมบัติพิเศษ (High Performance Plastics) เป็นพลาสติกที่มี คุณสมบัติพิเศษสำหรับใช้งานเฉพาะทาง เช่น ทนความร้อน ทนกรด ทนด่าง ลื่นไถ่ดง่าย เป็นต้น พลาสติกประเภทนี้มีราคาสูงมากตามคุณสมบัติพิเศษแต่ละชนิด ตัวอย่างพลาสติกประเภทนี้ได้แก่ โพลีเตตራฟลูออโรเอทิลีน (Polytetrafluoroethylene หรือ Teflon) โพลีอีเทอร์เคทอเรคีโคน (Poly Ether Ether Ketone - PEEK) โพลีอีเทอร์ซัลโฟน (Polyethersulfone - PES) พลาสติกเหล่านี้ยังมี

ปริมาณการใช้มีมากนักและยังไม่มีการผลิตในประเทศไทย เนื่องจากต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิตและเทคโนโลยียังไม่เป็นที่แพร่หลายทั่วไป

กลุ่มเส้นใยสังเคราะห์ (Synthetic Fibers)

เป็นวัสดุเส้นใยสังเคราะห์ที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้ทดแทนการบริโภคเส้นใยธรรมชาติ เช่น ฝ้าย ขนสัตว์ ป่าน ปقو เพื่อนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ผ้า เสื้อผ้า และเครื่องนุ่งห่ม อีกทั้งยังสามารถ ปรับปรุงให้มีคุณสมบัติเพื่อเลียนแบบ หรือให้แตกต่างจากเส้นใยธรรมชาติก็ได้ ตัวอย่าง เส้นใยสังเคราะห์ที่มีการนำมาใช้ทดแทนเส้นใยธรรมชาติได้แก่ เส้นใยโพลีเอสเตอร์ใช้ทดแทนไนลอน เส้นใยอะคริลิกใช้ทดแทนขนสัตว์ เส้นใยสังเคราะห์สามารถนำไปใช้งานโดยลำพัง หรือผสมกับเส้นใยสังเคราะห์ชนิดอื่นหรือผสมกับเส้นใยธรรมชาติเพื่อการใช้งานที่เหมาะสมกับความต้องการที่หลากหลาย

กลุ่มยางสังเคราะห์ (Synthetic Rubbers, Elastomers)

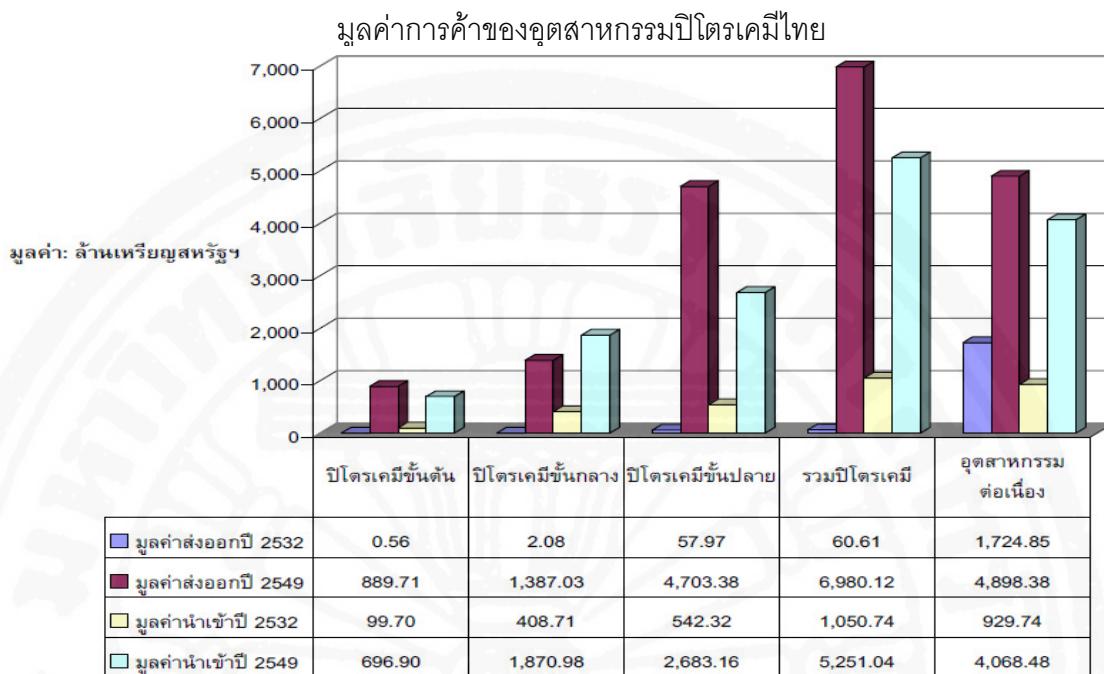
เป็นวัสดุที่สังเคราะห์ขึ้นเพื่อให้มีคุณสมบัติใกล้เคียงหรือดีกว่ายางธรรมชาติ โดยให้มี ความ ยืดหยุ่นคล้ายยางธรรมชาติ แต่มีความคงทนต่อการใช้งานมากกว่า ยางสังเคราะห์มี บทบาทสำคัญต่อธุรกิจยานยนต์ โดยใช้เป็นวัสดุทดแทนยางธรรมชาติได้เป็นอย่างดี ยาง สังเคราะห์มีหลายประเภท เช่น ยางบิวทาไดอิน (BR) ยางสไตรีนบิวทาไดอิน (SBR) ยางบิวทิล (Butyl Rubber) ยางไนทริล (Nitrile Rubber) ยางอีพีดีเอ็ม (Ethylene Propylene Diene Elastomer Rubber - EPDM) เป็นต้น

กลุ่มสารเคลือบผิวและผลิตภัณฑ์กาว (Synthetic Coating and Adhesive Materials)

เป็นผลิตภัณฑ์ปีโตรเคมีเพื่อการเคลือบผิววัสดุให้แข็งแรง คงทน และสวยงาม เช่น โพลียูรีเทน (PU) อีพอกซี่ (Epoxy Resins) เป็นต้น ส่วนผลิตภัณฑ์กาว เช่น พีนอล-ฟอร์มัลเดไฮด์ (Phenol-Formaldehyde) โพลีไวนิลอะซีเทต (Poly Vinyl Acetate - PVAc) กาวอีพอกซี่ (Epoxy) เป็นต้น

ส่วนมูลค่าการค้าของอุตสาหกรรมปีโตรเคมีไทยในปี 2532 เทียบกับปี 2549 จาก ภาคระเบ็นได้ว่า ในช่วง 17 ปีที่ผ่านมา ไทยได้ส่งออกสินค้าปีโตรเคมีไปยังตลาดโลกมากขึ้น ซึ่ง ส่วนใหญ่เป็นการส่งออกสินค้าปีโตรเคมีขั้นปลาย

ภาพที่ 2.6

ที่มา : มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, มกราคม (2551)

2.4 สรุปภาพรวมของการทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาทัศนคติของบริษัทที่ดำเนินธุรกิจปิโตรเคมีและบริษัทที่สนับสนุนอุตสาหกรรมปิโตรเคมีในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ต่อกรอบแนวคิดการบริหารเช่น คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมคือ แรงผลักดันที่มีผลต่อการนำ GSCM มาประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี การศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารเช่น คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่บริษัทให้ความสำคัญต่อการบริหารเช่น คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และศึกษาความคิดเห็นของผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นหลังจากการนำ GSCM มาประยุกต์ใช้ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปภาพรวมของการทบทวนวรรณกรรมดังภาพที่ 2.7

ภาพที่ 2.7

กรอบการทบทวนวรรณกรรม

แรงผลักดันของ GSCM

- กฎระเบียบและข้อบังคับระดับนโยบาย
- แรงผลักดันจากใช้อุปทานด้วยกัน จาก
- แรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน
- แรงผลักดันจากการตลาด

กิจกรรมของ GSCM

- การจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัท
- กิจกรรมของ GSCM ที่ทำภายนอกองค์กร
- การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- การได้เงินกลับมาจากการลงทุน

ผลลัพธ์ของ GSCM

- ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม
- ผลลัพธ์ของการดำเนินการ
- ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงบวก
- ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงลบ

ตารางที่ 2.10

แรงผลักดันของการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ปัจจัย	ที่มา
1.กฎระเบียบและข้อบังคับระดับนโยบาย	Henriques & Sadorsky, (1996); Holt & Ghobadian, (2009); Laosirihongthong, (2009); Lau & Wang, (2009); Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Walker, Di Sisto, & McBain, (2008); Zhu & Sarkis, (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
2.แรงผลักดันจากใช้อุปทานด้วยกัน	Diabat & Govindan, (2011); Holt & Ghobadian, 2009; Walker, Di Sisto, & McBain, (2008); Zhu & Sarkis, (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)

ตารางที่ 2.10 (ต่อ)

ปัจจัย	ที่มา
3.แรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน	Diabat & Govindan, (2011); Lau & Wang, (2009); Walker, Di Sisto, & McBain, (2008); Zhu & Sarkis, (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)
4.แรงผลักดันจากการตลาด	Walker et al., 2008, Laosirihongthong, (2009), Zhu et al., (2005), Zhu and Sarkis, (2006), Holt and Ghobadian, (2009), Lau and Wang, (2009); Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009)

ตารางที่ 2.11

กิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ปัจจัย	ที่มา
1.การจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัท	Holt & Ghobadian, (2009); Hu & Hsu, (2010); Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
2.กิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอกบริษัท	Holt & Ghobadian, (2009); Hu & Hsu, (2010); Laosirihongthong, (2009); Vachon, (2007); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004), (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
3.การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	Hu & Hsu, (2010); Laosirihongthong, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, & Lai, (2008)
4.การได้เงินกลับมาจากการลงทุน	Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004), (2006); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005); Zhu, Sarkis, &

ตารางที่ 2.11 (ต่อ)

ปัจจัย	ที่มา
	Lai, (2008)

ตารางที่ 2.12

ผลลัพธ์ของการบริหารเชื้อปหานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ปัจจัย	ที่มา
1.ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม	Laosirihongthong, (2009); Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004)
2.ผลลัพธ์ของการดำเนินการ	Laosirihongthong, (2009); Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004)
3.ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงบวก	Laosirihongthong, (2009); Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Zhu, Geng, Fujita, & Hashimoto, (2010); Zhu & Sarkis, (2004)
4.ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงลบ	Shukla, Deshmukh, & Kanda, (2009); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในบทนี้จะแบ่งเป็น 3 ส่วนประกอบไปด้วย (1) วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและทดสอบ ซึ่งประกอบไปด้วยแรงผลักดันที่ทำให้บริษัทสนใจที่จะนำกิจกรรมการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้ ศึกษาความคิดเห็นของกิจกรรมการบริหารใช้คุปทานการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และความคิดเห็นของผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินตามกิจกรรมการบริหารใช้คุปทานการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาประยุกต์ใช้ (2) การเก็บข้อมูลและการทดสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล และ(3) การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอแนวทางการสรุปผล ตามลำดับ

3.1 วิธีการ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา และการทดสอบ

งานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาถึงเหตุผลที่บริษัทนำ GSCM มาประยุกต์ใช้ ความคิดเห็นต่อ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ GSCM และความคิดเห็นต่อผลลัพธ์ที่ได้หลังจากได้นำ GSCM มาประยุกต์ใช้ โดยลักษณะของข้อมูลเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ (Qualitative Research) โดยได้มีการ ทบทวนวรรณกรรมศึกษาบทความที่เกี่ยวข้องและนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในแบบสอบถาม ซึ่งมีด้วยกัน 4 ส่วน ทั้งส่วนของลักษณะโดยทั่วไปขององค์กร ส่วนที่ศึกษาหาสาเหตุที่บริษัทนำการ GSCM มาประยุกต์ใช้ ส่วนที่ศึกษาภารกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ GSCM ที่บริษัทให้ความสำคัญ และสุดท้ายความคิดเห็นในส่วนของผลลัพธ์ของ GSCM จากนั้นทำการรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโดยตรง และทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ศูนย์ท้ายจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามแบบต่างๆ ต่อไป

3.1.1 กลุ่มประชากรที่ศึกษา

กลุ่มประชากรที่ศึกษา (Population) คือ กลุ่มบริษัทที่ดำเนินกิจการในนิคม อุตสาหกรรมมาบตาพุดโดยมีบริษัททั้งสิ้น 58 บริษัท (การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2010) อย่างไรก็ตามมีบริษัทที่ดำเนินกิจการปีต่อคeme และมีบริษัทที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมปีต่อคeme เช่น บริษัทผลิตไฟฟ้า บริษัทให้บริการด้านโลจิสติกส์ บริษัทให้บริการด้านการบำบัดของเสีย เป็นต้น ซึ่งมีเพียง 46 บริษัท ดังนั้นนักวิจัยจึงมีบริษัทที่เป็นกลุ่มประชากร 46 บริษัทที่เป็นตัวแทนของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด การสั่งแบบสอบถามจะส่งให้พนักงาน ตั้งแต่

ระดับปฏิบัติการจนถึงระดับผู้บุริหาร ที่ทำงานในบริษัทดังกล่าวบริษัทละ 3 ชุด พร้อมทั้งส่งแบบสอบถามทางอินเทอร์เน็ต และทาง Email

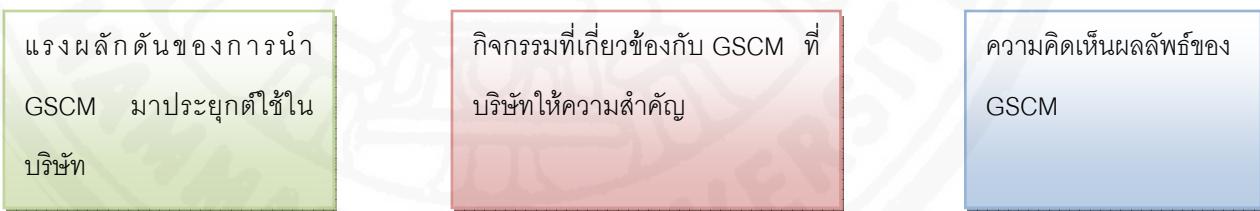
3.1.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มประชากรโดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือกลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น ขั้นกลางขั้นปลาย และกลุ่มบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ต่อแรงผลักดัน กิจกรรม และผลลัพธ์ของ GSCM โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA และทดสอบความแตกต่างตัวแปรนั้นเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe

นอกจากนี้ยังเป็นการศึกษาเหตุผลที่ทำให้บริษัทสนใจทำการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น พร้อมทั้งความคิดเห็นต่อกิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับบริษัทหลังจากดำเนินกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีโดยใช้เทคนิค Factor Analysis จากแบบสอบถามทั้งหมดที่เก็บได้

ภาพที่ 3.1

แสดงกรอบแนวคิดหลักในการวิจัย

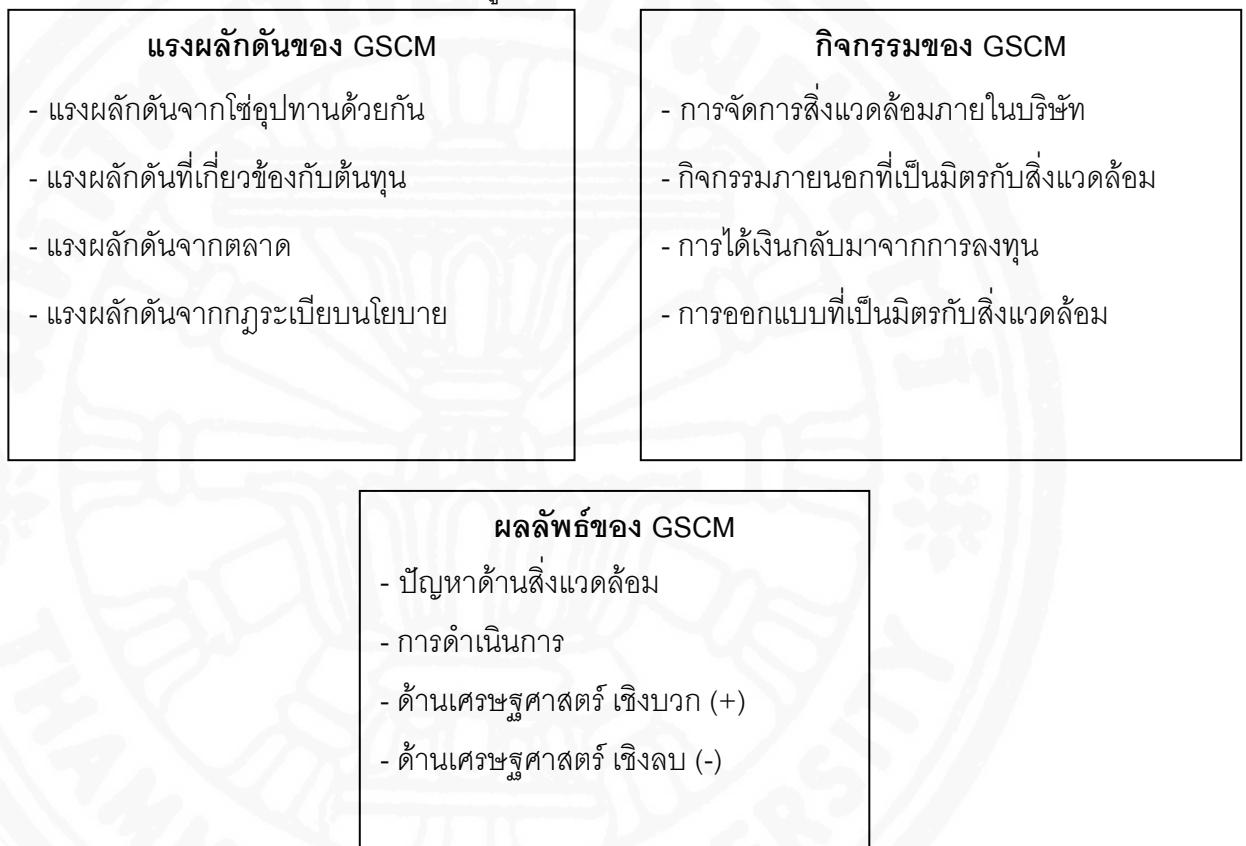
3.2 แรงจูงใจในการทำวิจัย (Research Motivation)

ในการศึกษาผู้วิจัยมีแรงจูงใจในการทำวิจัยคือ การบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่ทำให้บริษัทมีความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ ซึ่งงานวิจัยนี้จะประเมินและอธิบายเหตุผลที่ทำให้บริษัทสนใจทำการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ศึกษาการให้ความสำคัญกิจกรรมของ GSCM และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี เพื่อหาแรงผลักดัน กิจกรรม และผลลัพธ์ที่เหมาะสมของบริบทในอุตสาหกรรมภาคพื้นดิน สภาฯ ปีจุบัน ข้อมูลดังกล่าวสามารถนำมาเป็นข้อมูลสนับสนุนการวางแผนนโยบายด้านการบริหาร

ใช่คุปثمانที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต่อไป ซึ่งสามารถแสดงเป็นแผนภาพแรงจูงใจในการทำวิจัยดังนี้

ภาพที่ 3.2

แสดงแรงจูงใจในการทำวิจัย

ที่มา: Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005)

3.3 สมมติฐาน และตัวแปรที่ใช้ศึกษาในงานวิจัย

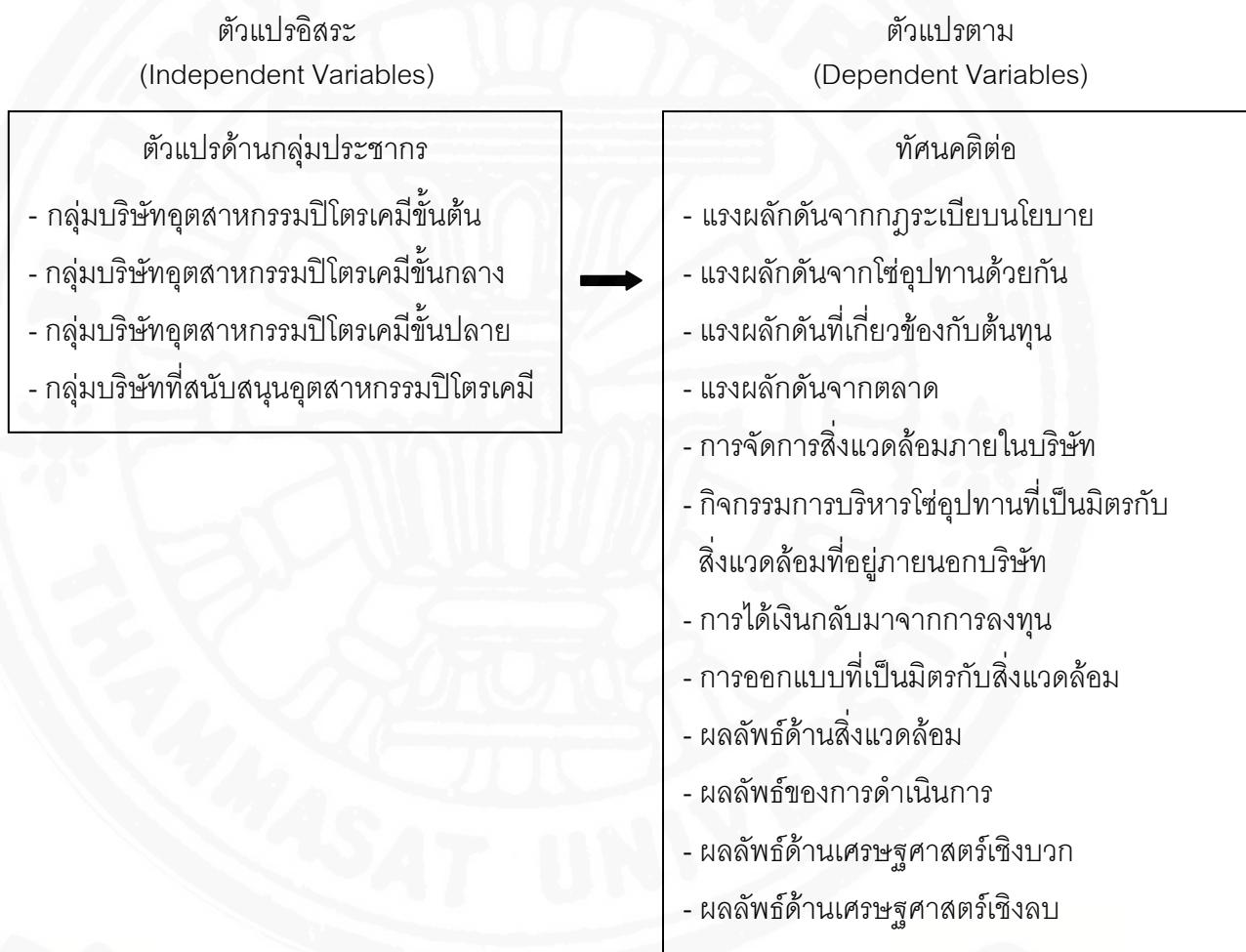
ตอนที่ 1 ศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มประชากร 4 กลุ่มต่อแรงผลัก กิจกรรม และ ผลลัพธ์ของ GSCM

ศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มประชากรโดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือกลุ่ม อุตสาหกรรมปีโตรเคมี ขั้นต้น ขั้นกลาง ขั้นปลาย และกลุ่มบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมปีโตรเคมี ต่อแรงผลักดัน กิจกรรม และผลลัพธ์ของ GSCM ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และ ตัวแปรตาม โดยมีสมมติฐานการวิจัยคือ “กลุ่มตัวแปรด้านประชากร อันได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมปี

โดยในที่นี้จะนิยามตัวแปรที่ใช้ในการตอบคำถามการวิจัยหัว 3 กลุ่มค่าตามด้วยกันคือตัวอิสระ (Independent Variable) ที่ต้องการศึกษาคือ แรงผลักดันต่อ GSCM ที่ทำให้บริษัทสนใจ กิจกรรม ผลกระทบพื้นที่ของ GSCM มีความแตกต่างกัน"

ภาพที่ 3.3

ศึกษาเกณฑ์ประชากร 4 กลุ่มต่อแรงผลัก กิจกรรม และ ผลกระทบของ GSCM

ตอนที่ 2 ศึกษาแรงผลักดัน กิจกรรม และผลกระทบที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีนิคม อุตสาหกรรมมหาบตาพุด

โดยในที่นี้จะนิยามตัวแปรที่ใช้ในการตอบคำถามการวิจัยหัว 3 กลุ่มค่าตามด้วยกันคือตัวอิสระ (Independent Variable) ที่ต้องการศึกษาคือ แรงผลักดันต่อ GSCM ที่ทำให้บริษัทสนใจ กิจกรรม GSCM ที่บริษัทให้ความสำคัญ และผลกระทบของ GSCM

กลุ่มที่ 1 แรงผลักดัน

- 1) แรงผลักดันจากโซ่อุปทานด้วยกัน
- 2) แรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน
- 3) แรงผลักดันจากตลาด
- 4) แรงผลักดันจากภาระเบี้ยบන้อยบาย

กลุ่มที่ 2 กิจกรรม GSCM

- 1) การจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัท
- 2) กิจกรรมภายนอกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 3) ได้เงินกลับมาจากการลงทุน (Investment recovery)
- 4) การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลุ่มที่ 3 ผลลัพธ์ของ GSCM

- 1) ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม
- 2) ผลลัพธ์ของการดำเนินงาน
- 3) ผลลัพธ์ทางด้านเศรษฐศาสตร์ เชิงบวก และเชิงลบ
- 4) ผลลัพธ์ทางด้านเศรษฐศาสตร์เชิงลบ

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ประกอบไปด้วยส่วนประกอบที่สำคัญ ทั้งหมด 4 ส่วน คือ (1) ทั้งส่วนของลักษณะโดยทั่วไปของบริษัท (2) ส่วนที่ศึกษาหาสาเหตุที่บริษัท นำการ GSCM มาประยุกต์ใช้ (3) ส่วนที่ศึกษาความคิดเห็นต่อกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ GSCM (4) ผลลัพธ์ของความคิดเห็นที่เกิดขึ้นหลังจากดำเนินกิจกรรม GSCM โดยศึกษาผลลัพธ์ทางด้าน สิ่งแวดล้อม ผลลัพธ์ของการดำเนินการ และผลลัพธ์ทางด้านเศรษฐศาสตร์ซึ่งแบ่งเป็นผลทางบวก และผลทางลบ โดยข้อมูลทั้งหมดเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบของ การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Questionnaire) ในส่วนเทคนิคใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิง สำรวจ (Exploratory Factor Analysis) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ Factor Analysis หรือการวิเคราะห์ ปัจจัย หรือบางครั้งเรียกว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบ เป็นเทคนิคที่จะจับกลุ่มหรือรวมตัวแปรที่มี ความสัมพันธ์ไว้ในกลุ่มหรือ Factor เดียวกัน ตัวแปรที่อยู่ใน Factor เดียวกันจะมีความสัมพันธ์กัน มาก โดยความสัมพันธ์นั้นอาจจะเป็นในทิศทางบวก (ไปในทางเดียวกัน) หรือทิศทางลบ (ไป ในทางตรงกันข้าม) ก็ได้ ส่วนตัวแปรที่อยู่คนละ Factor จะไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือมี

ความสัมพันธ์กันน้อยมาก (วนิชบัญชา, 2546) โดยในแต่ละส่วนของแบบสอบถามจะมีรายละเอียดดังนี้

3.4.1 ส่วนของข้อมูลทั่วไปขององค์กร จะเป็นลักษณะเฉพาะขององค์กร เช่น ลักษณะผลิตภัณฑ์ หรือบริการหลักขององค์กร จำนวนพนักงาน ระบบควบคุมคุณภาพและสิ่งแวดล้อม ระดับสากลที่องค์กรได้รับ สัญชาติของบริษัทและผู้ถือหุ้นหลัก

3.4.2 แรงผลักดัน คือเหตุผลที่ทำให้บริษัทสนใจที่จะนำกิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้ จากการบททวนวรรณกรรมต่างๆของ Carter & Carter, (1998); Chan & Lau, (2001); Christmann & Taylor, (2001); Min & Galle, (1997); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005) ที่นำมาศึกษาเมื่อทั้งหมด 4 กลุ่มดังนี้ (1) แรงผลักดันจากโซ่อุปทานด้วยกัน (2) แรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน (3) แรงผลักดันจากการตลาด (4) แรงผลักดันจากกฎระเบียบนโยบาย โดยแต่ละกลุ่มนี้ข้ออยู่อยรวมทั้งหมด 13 ข้อ ดังแสดงตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1

แรงผลักดันที่ทำให้องค์กรพิจารณานำ GSCM มาประยุกต์ใช้ในองค์กร

แรงผลักดัน	ตัวแปร	
1.แรงผลักดันจากโซ่อุปทานด้วยกัน	SD1 SD2 SD3 SD4 SD5 SD6	1.การได้ประโยชน์ของซัพพลายเชือร์ในเรื่องการปรับปรุงด้านสิ่งแวดล้อมจากผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 2.การได้ประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อมของซัพพลายเชือร์ในเรื่องการปรับปรุงปรับปรุงบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 3.พัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมกับซัพพลายเชือร์ 4.กลยุทธ์ด้านความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของคู่แข่ง 5.การเป็นมืออาชีพของกลุ่มอุตสาหกรรม 6.เป็นพันธกิจขององค์กร
2.แรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน	CD1 CD2	1.ต้นทุนของการทำลายวัตถุอันตราย 2.ต้นทุนของสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แรงผลักดัน	ตัวแปร	
	CD3	3. ต้นทุนของบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
3. แรงผลักดันจากตลาด	MD1 MD2	1. การส่งออก 2. ลูกค้าต่างชาติในประเทศ
4. แรงผลักดันจากภูมิภาค นโยบาย	RD1 RD2	1. ภูมิภาค ข้อบังคับ กฎหมาย จากรัฐบาลกลาง 2. ภูมิภาค ข้อบังคับ กฎหมาย ระดับภูมิภาค

3.4.3 กิจกรรมของการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จากการบททวนวรรณกรรมของ Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005) ได้ทำการศึกษาแรงผลักดัน กิจกรรม ผลลัพธ์ของ GSCM ในกลุ่มอุตสาหกรรมในประเทศจีน และหาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมของการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมกับผลลัพธ์ที่เกิดกับบริษัทที่เพียงยอมรับการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในประเทศจีน ซึ่ง Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005) ได้จากการการบททวนวรรณกรรมของ Carter, Ellram, & Ready, (1998); Carter, Kale, & Grimm, (2000); Walton, Handfield, & Melnyk, (1998); Zhu & Cote, (2002); Zsidisin & Hendrick, (1998) และการได้รับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำมาเป็นแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง เป็นบริษัทในอุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมพลังงาน อุตสาหกรรมไฟฟ้า และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมเหล็ก อุตสาหกรรมปิโตรเคมี และอุตสาหกรรมยา ซึ่งกิจกรรมที่ Zhu & Sarkis, (2004) ได้นำมาศึกษา กับกลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าวประกอบด้วย 4 กิจกรรมหลักดังนี้

3.4.3.1 การจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัท ซึ่งรวมถึงการให้คำมั่นในเรื่อง GSCM ของผู้บริหารระดับสูง การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับกลุ่ม การผลับตำแหน่งงานเพื่อการปรับเปลี่ยน ด้านสิ่งแวดล้อม การบริหารคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรวม การยอมรับและมีโปรแกรมการตรวจประเมินด้านสิ่งแวดล้อม การได้รับการรับรอง ISO14001 ขององค์กร การบริหารระบบด้านสิ่งแวดล้อมที่ดำเนินการอยู่

3.4.3.2 กิจกรรมการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายใต้การบริหารฯ ประกอบด้วย การเตรียมมาตรฐานของแบบฉบับพำนัชสำหรับซัพพลายเออร์ซึ่งรวมถึงความต้องการด้านสิ่งแวดล้อมของสินค้าแต่ละรายการที่ต้องการซื้อ สร้างเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกัน กับซัพพลายเออร์ การตรวจประเมินด้านสิ่งแวดล้อมภายในของบริษัทซัพพลายเออร์ การได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO 14001 ของซัพพลายเออร์ การประเมินกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ของซัพพลายเออร์ระดับที่ 2 การร่วมมือกับผู้บริโภคเพื่อการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การร่วมมือกับผู้บริโภคเพื่อกระบวนการผลิตที่สะอาด การร่วมมือกับผู้บริโภคเพื่อทำบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3.4.3.3 การได้เงินกลับมาจากการลงทุน คือ รายได้จากการสิ่งของที่ไม่จำเป็นหรือมีมากเกินความต้องการสำหรับบริษัท ประกอบด้วยรายได้จากการขายวัสดุคงคลังที่มีมากเกินความต้องการ รายได้จากการขายเศษชิ้นส่วนหรือวัสดุที่ใช้แล้ว รายได้จากการขายเครื่องมือที่มีมากเกินความจำเป็น

3.4.3.4 การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเจริญวิศวกรรม ผลิตภัณฑ์ และส่งเสริมแนวปฏิบัติทางบางต่อสิ่งแวดล้อม เช่น รีไซเคิล และการใช้ชีวะของผลิตภัณฑ์หรือบรรจุภัณฑ์ ประกอบด้วย การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ลดการใช้วัตถุดิบและพลังงานลง การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำมาใช้ซ้ำ รีไซเคิล นำมาเป็นวัตถุดิบ และนำมาเป็นชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์อื่นได้ การออกแบบผลิตภัณฑ์และ/หรือ กระบวนการที่ปลอดภัยโดยหลีกเลี่ยง หรือลดการใช้สารอันตราย จากกลุ่มกิจกรรมหลัก 4 กิจกรรมหลักประกอบด้วยข้อย่อย 21 ข้อ ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2

กิจกรรมของ GSCM ที่อุตสาหกรรมบิโตรเคมีให้ความสำคัญ

กิจกรรมของ GSCM	ตัวแปร	
1.การจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัท	IP1 IP2 IP3	1.การให้คำมั่นในเรื่อง GSCM ของผู้บริหารระดับสูง 2.การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับกลาง 3.การประสานงานระหว่างสายงานเพื่อการปรับปรุงด้าน

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

กิจกรรมของ GSCM	ตัวแปร	
	IP4 IP5 IP6 IP7	สิ่งแวดล้อม 4. การบริหารคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรวม 5. การยอมรับและมีโปรแกรมการตรวจสอบประเมินด้านสิ่งแวดล้อม 6. การได้รับการรับรอง ISO14001 7. การบริหารระบบด้านสิ่งแวดล้อมที่ดำเนินการอยู่ขององค์กร
2. กิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอกบริษัท	EM1 EM 2 EM 3 EM 4 EM 5 EM 6 EM 7 EM 8	1. การเตรียมมาตรฐานของแบบเฉพาะสำหรับซัพพลายเออร์ชี้แจงถึงความต้องการด้านสิ่งแวดล้อมของสินค้าแต่ละรายการที่ต้องการซื้อ 2. สร้างเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกันกับซัพพลายเออร์ 3. การตรวจประเมินด้านสิ่งแวดล้อมภายใต้มาตรฐาน ISO14001 ของซัพพลายเออร์ 4. การได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO14001 ของซัพพลายเออร์ 5. การประเมินกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของซัพพลายเออร์ลำดับที่ 2 6. การร่วมมือกับผู้บริโภคเพื่อการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 7. การร่วมมือกับผู้บริโภคเพื่อกระบวนการผลิตที่สะอาด 8. การร่วมมือกับผู้บริโภคเพื่อทำบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
3. การได้เงินกลับมาจากการลงทุน	IR1 IR2	1. รายได้จากการขายวัสดุคงคลังที่มีมากเกินความต้องการ 2. รายได้จากการขายเศษชิ้นส่วนหรือวัสดุที่ใช้แล้ว

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

กิจกรรมของ GSCM	ตัวแปร	
	IR3	3.รายได้จากการขายเครื่องมือที่มีมากเกินความจำเป็น
4.การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	ED1	1.การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ลดการใช้วัตถุดิบและพลังงานลง
	ED2	2.การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำมารีไซเคิลนำมาเป็นวัตถุดิบ และนำมาเป็นชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์อื่นได้
	ED3	3.การออกแบบผลิตภัณฑ์และ/หรือ กระบวนการที่ปลดภัยโดยหลีกเลี่ยง หรือลดการใช้สารอันตราย

3.4.4 สำหรับผลลัพธ์นี้ Zhu & Sarkis, (2004); Zhu, Sarkis, & Geng, (2005) ได้รวบรวมจากการปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญจากภาคการศึกษา และบริษัทที่มีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นทางการซึ่งประกอบด้วยผลลัพธ์ 3 กลุ่มคือ (1) ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม (2) ผลลัพธ์ของการดำเนินการ (3) ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงบวก และเชิงลบ ซึ่งประกอบ 20 ข้อตามตารางที่ 3.3 ดังนี้

ตารางที่ 3.3

ผลลัพธ์ของ GSCM

ผลลัพธ์ของ GSCM	ตัวแปร	
1.ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม	EP1 EP 2 EP 3 EP 4 EP 5 EP 6	1.การลดลงของการปล่อยก๊าซที่เป็นมลพิษ 2.น้ำเสียลดลง 3.ของเสียที่เป็นของแข็งลดลง 4.การใช้สารอันตรายหรือสารพิษลดลง 5.การลดความถี่ลงของอุบัติเหตุด้านสิ่งแวดล้อม 6.สิ่งแวดล้อมของบริษัทมีการปรับปรุงในทางที่ดีขึ้น
2.ผลลัพธ์ของการดำเนินการ	OP1	1.การส่งสินค้าที่ตรงต่อเวลา มีจำนวนสูงขึ้น

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

ผลลัพธ์ของ GSCM	ตัวแปร	
	OP2 OP3 OP4 OP5 OP6	2.การลดระดับลงของวัสดุคงคลัง 3.อัตราที่ลดลงของเสีย (Scrap) 4.ส่งเสริมคุณภาพของสินค้า 5.จำนวนสายการผลิตที่เพิ่มขึ้น 6.การปรับเปลี่ยนความสามารถในการผลิตให้ได้สูงสุด
3.1 ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงบวก	BP1 BP2 BP3 BP4	1.ลดต้นทุนการจัดซื้อวัสดุดิบ 2.ลดต้นทุนด้านพลังงาน 3.ลดรายจ่ายของค่าบำรุงของเสีย 4.ลดค่าธรรมเนียมของค่าการปล่อยของเสีย
3.2 ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงลบ	BN1 BN2 BN3 BN4	1.การลงทุนสูงขึ้น 2.ต้นทุนการดำเนินงานสูงขึ้น 3.ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสูงขึ้น 4.การเพิ่มขึ้นของต้นทุนจากการวัดดูดิบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3.5 การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลได้จากการรวมจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นพนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ซึ่งข้อมูลที่ต้องการมี 4 ส่วนคือ (1) ส่วนข้อมูลทั่วไปขององค์กร (2) ความคิดเห็นของแรงผลักดันที่ทำให้บริษัทนำการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาประยุกต์ใช้ (3) ความคิดเห็นของกิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (4) ผลลัพธ์ที่เกิดจากดำเนินตามกรอบแนวการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะทำการรวมแบบสอบถามทั้งหมดหลังจากที่ได้มีการทดสอบเครื่องมือวิจัย หลังจากนั้นจะดำเนินการนำข้อมูลทั้งหมดเพื่อทดสอบทางสถิติโดยโปรแกรม SPSS ต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นจากภาระทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษาที่ใช้รวมทั้งครอบคลุมวัตถุประสงค์ของงานวิจัย หลังจากนั้นจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

ส่วนวิธีการทดสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล (Reliability) ผู้วิจัยได้เลือกวิธีจัดทำแบบสอบถาม ทดสอบ (Pilot Test) ตามวิธีการสุ่มตัวอย่างกบกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อนำข้อมูลในส่วนที่เป็นมาตรฐานแบบประมาณค่า (Rating Scale) ของลิคิร์ท (Likert Scale) มาทดสอบความเชื่อมั่นจากค่าความสัมพันธ์ระหว่างคำถาม โดยการหาสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\} \quad \text{สมการที่ 3.1}$$

เมื่อ	α	แทนค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม
	k	แทนจำนวนคำถามในแบบสอบถาม
	S_i^2	แทนค่าความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละคำถาม
	S_t^2	แทนความแปรปรวนของคะแนนในทุกคำถาม

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าที่คำนวณได้จะมีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 ในกรณีที่ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือได้สูง ถ้าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามีค่าเข้าใกล้ 0.5 แสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือปานกลาง และถ้าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือค่อนข้างน้อย

3.7 การทดสอบความวิจัย

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

3.7.1 สติติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1. วิเคราะห์ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากร
2. ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X_i}{n} \quad \text{สมการที่ 3.2}$$

โดยที่ X_i คือ ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในข้อนั้น ๆ

n คือ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

$$SD = \sqrt{\frac{\sum(X_i - \bar{X})^2}{n-1}} \quad \text{สมการที่ 3.3}$$

โดยที่ X_i คือ ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในข้อนั้น ๆ

\bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในข้อนั้น ๆ

n คือ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

การตีความระดับของการตอบคำของชาววิจัยของกิจกรรมการบริหารเชื้อป่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 3.4

การตีความของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกิจกรรม GSCM

ระดับค่าเฉลี่ยเลขคณิต	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์
4.500 - 5.000	ให้ความสำคัญกับกิจกรรมนั้นอย่างยิ่ง
3.500 – 4.499	ให้ความสำคัญกับกิจกรรมนั้นบางส่วน
2.500 – 3.499	ไม่แน่ใจ
1.500 – 2.499	ไม่ได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมนั้น
1.000 – 1.499	ไม่ได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมนั้นอย่างยิ่ง

การตีความของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างของแรงผลักดันและผลลัพธ์ของ
การบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 3.5

การตีความของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของแรงผลักดัน และผลลัพธ์ GSCM

ระดับค่าเฉลี่ยเลขคณิต	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์
4.500 - 5.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.500 – 4.499	เห็นด้วยบางส่วน
2.500 – 3.499	ไม่แน่ใจ
1.500 – 2.499	ไม่เห็นด้วย
1.000 – 1.499	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นค่าสถิติที่ใช้วัดการกระจายตัวของคะแนนในแต่ละกลุ่มว่ามี
การกระจายตัวมากน้อย แตกต่างจากค่าเฉลี่ยมากน้อยอย่างไร หากมีคะแนนภายในกลุ่มมีความ
แตกต่างกันน้อย มีการกระจายตัวน้อย หมายความว่า ค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้นั้น เป็นตัวแทนคะแนน
ที่ดีจากกลุ่มตัวอย่างนั้น ๆ

3.7.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

3.7.2.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างหัวตัวแปรมากกว่า 2 ตัว ด้วยการวิเคราะห์
ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วย
วิธี Scheffe

3.7.2.2 Factor Analysis หรือการวิเคราะห์ปัจจัย หรือบางครั้งเรียกว่า การวิเคราะห์
องค์ประกอบ เป็นเทคนิคที่จะจับกลุ่มหรือรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ไว้ในกลุ่มหรือ Factor
เดียวกัน ตัวแปรที่อยู่ใน Factor เดียวกันจะมีความสัมพันธ์กันมาก โดยความสัมพันธ์นี้อาจจะ
เป็นในทิศทางบวก (ไปในทางเดียวกัน) หรือทิศทางลบ (ไปในทางตรงกันข้าม) ก็ได้ ส่วนตัวแปรที่
อยู่คนละ Factor จะไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือมีความสัมพันธ์กันน้อยมาก (วนิชบัญชา, 2546)
การวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นเทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัว (Multivariate Statistical
Technique) ที่ได้มีการนำไปใช้ในแบบทุกวงการวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นในวงการสังคมศาสตร์ เช่น

สังคมวิทยา รัฐศาสตร์ ประชากรศาสตร์ มนุษยวิทยาและโบราณคดี จิตวิทยาสังคม หรือในวงการวิทยาศาสตร์ รวมถึงในวงการการศึกษา เป็นต้น

Jöreskog, Sörbom, & Inc, (1989) ได้อธิบายว่า “แนวคิดที่สำคัญภายใต้รูปแบบของการวิเคราะห์องค์ประกอบ คือ มีตัวแปรบางตัวที่ไม่สามารถสังเกตหรือวัดได้โดยตรง หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นตัวแปรแฝงหรือองค์ประกอบ ตัวแปรที่ไม่สามารถสังเกตหรือวัดได้โดยตรงนั้นสามารถอ้างอิงได้ทางอ้อมจากข้อมูลของตัวแปรที่สังเกตได้ การวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นกระบวนการทางทางสถิติสาหรับเบ็ดเตลlok (Uncouering) ตัวแปรแฝงที่มีอยู่ โดยศึกษาผ่านความแปรปรวนระหว่างชุดของตัวแปรที่สังเกตได้

ประโยชน์ของการวิเคราะห์องค์ประกอบ

1. เพื่อลดจำนวนตัวแปรโดยการรวมตัวแปรหลาย ๆ ตัวให้อยู่ในปัจจัยเดียวกัน ปัจจัยที่ได้อธิบายเป็นตัวแปรใหม่ ที่สามารถหาค่าข้อมูลของปัจจัยที่สร้างขึ้นได้ เรียกว่า Factor Score จึงสามารถนาปัจจัยดังกล่าวไปเป็นตัวแปรสาหรับการวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป เช่น
 - การวิเคราะห์ความถดถอย และสหสัมพันธ์ (Regression and Correlation Analysis)
 - การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)
 - การทดสอบสมมติฐาน t-Test, Z-Test
 - การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) เป็นต้น
2. ใช้ในการแก้ปัญหาการที่ตัวแปรอิสระของเทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยมีความสัมพันธ์ (Multicollinearity)
3. ทำให้เห็นโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา เนื่องจากเทคนิค Factor Analysis จะหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ของตัวแปรที่จะคู่แล้วรวมตัวแปรที่สัมพันธ์กันกันมากไว้ในปัจจัยเดียวกัน จึงสามารถวิเคราะห์ถึงโครงสร้างที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่อยู่ในปัจจัยเดียวกันได้
4. ทำให้อธิบายความหมายของแต่ละปัจจัยได้ ตามความหมายของตัวแปรต่าง ๆ ที่อยู่ในปัจจัยนั้น ทำให้สามารถนำไปใช้ในด้านการวางแผนได้

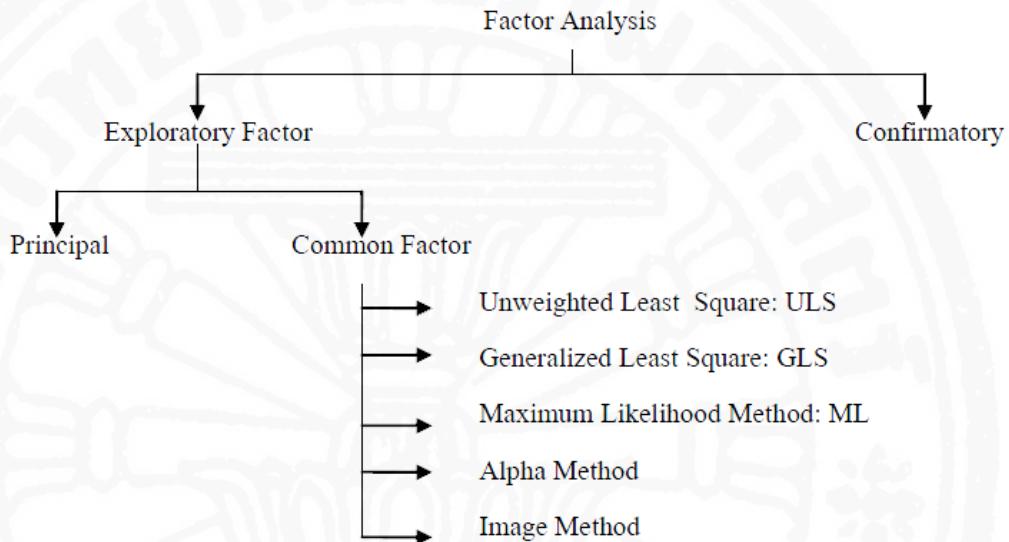
จุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ในการวิเคราะห์องค์ประกอบมีจุดมุ่งหมาย 2 ประการคือ

1. เพื่อสำรวจหรือค้นหาตัวแปรแฝงที่ซ่อนอยู่ภายในตัวแปรที่สังเกตหรือวัดได้ เรียกว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis)

2. เพื่อพิสูจน์ ตรวจสอบหรือยืนยันทฤษฎีที่ผู้อื่นค้นพบ เรียกว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis)

ภาพที่ 3.4
แสดงโครงสร้างพื้นฐานของ Factor Analysis Model

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. Common Factors ทุกตัวมีความสัมพันธ์กัน
2. ตัวแปรที่สังเกตได้ทั้งหมดจะต้องเป็นผลทางตรงจาก Common Factors ทุกตัว
3. Unique Factors แต่ละตัวจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กัน
4. ตัวแปรที่สังเกตได้ทุกตัวจะต้องเป็นผลทางตรงจาก Unique Factors
5. Common Factors ทั้งหมดไม่สัมพันธ์กับ Unique Factors

กระบวนการวิเคราะห์องค์ประกอบและแปลความหมาย

ขั้นตอนในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจสามารถแบ่งได้ 5 ขั้นตอนคือ

1. เก็บข้อมูลและสร้างเมตริกสหสัมพันธ์
2. การสกัดองค์ประกอบ
3. เลือกวิธีการหมุนแกน
4. เลือกค่า Loading
5. ตั้งชื่องค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้

3.8 การสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ

งานวิจัยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบ In-Depth Interview กับพนักงาน และผู้บริหารของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น ขั้นกลาง ขั้นปลาย และบริษัทที่สนับสนุน อุตสาหกรรมปิโตรเคมี หลังจากใช้การทดสอบ One Way ANOVA (F-Test) เพื่อให้ครอบคลุมใน ทุกหลักการสำคัญและเกิดความเข้าใจเชิงลึกถึงแรงผลักดัน กิจกรรม และผลลัพธ์ของการบริหาร ใช้คุปثمانที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังได้สัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้บริหารและพนักงาน ของแรงผลักดัน กิจกรรม และผลลัพธ์ของการบริหารใช้คุปثمانที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหลังจาก การจัดกลุ่มตัว樣子วิธี Factor Analysis ของอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

3.9 ระยะเวลาในการวิจัย

งานวิจัยเริ่มทำการศึกษาตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ถึงภาค การศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาแรงผลักดัน กิจกรรม และผลลัพธ์ของการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีของนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด มุ่งศึกษาหาสาเหตุที่บริษัทนำการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาประยุกต์ใช้ ได้ทราบถึงกิจกรรมกระบวนการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่องค์กรให้ความสำคัญ พร้อมกับความคิดเห็นของผลลัพธ์ของการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี เพื่อเสนอแนะถึงการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นแนวโน้มการบริหารใช้คุปทานที่กำลังได้รับความนิยมในปัจจุบันเพื่อจะนำมาปรับใช้เป็นนโยบายขององค์กร โดยผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนของการวิจัยออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1 โครงสร้างและเนื้อหาของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรม โดยศึกษางานวิจัย บทความและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ที่จะนำไปใช้ในการ เก็บข้อมูล ซึ่งพัฒนามาจากการทบทวนวรรณกรรม โดยเนื้อหาของแบบสอบถามเริ่มต้นจากลักษณะทั่วไปของบริษัทของผู้ตอบแบบสอบถาม จากนั้นเข้าสู่กิจกรรม กรรมของ การบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และผลักดัน หรือเหตุผลที่บริษัทสนใจ ในการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้ และสุดท้ายความคิดเห็นเกี่ยวกับผลลัพธ์จาก การบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมซึ่งแสดงโครงสร้างแบบสอบถามและเนื้อหา ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1

โครงสร้างและเนื้อหาของแบบสอบถาม

ประเด็นหลัก	จำนวนข้อ
1. กิจกรรมการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อุตสาหกรรมปิโตรเคมีให้ความสำคัญ	21
2. แรงผลักดันที่บริษัทสนใจที่จะนำกิจกรรมการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาประยุกต์ใช้	13

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็นหลัก	จำนวนข้อ
3.ผลลัพธ์ของการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมบิโตรเคมี	20

4.2 การทดสอบความชัดเจนและความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity)

ผู้วิจัยทำการทดสอบความชัดเจนและความถูกต้องของเนื้อหาโดยการบททวนวรรณกรรม ปรึกษา กับอาจารย์ที่ปรึกษา และโดยการสัมภาษณ์และสอบถามความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในองค์กร โดยท่านเป็นผู้มีประสบการณ์ในการซึ่งทำงานในด้านที่เกี่ยวกับการบริหารใช้คุปทานมากว่า 20 ปี และเป็นผู้ที่เข้าใจการบริหารใช้คุปทานในอุตสาหกรรมบิโตรเคมีเป็นอย่างดี ซึ่งผู้วิจัยได้รับข้อแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างมากในการนำมาพัฒนาแบบสอบถามปรับเปลี่ยนบางข้อความของคำถ้า เพื่อให้สื่อถึงความหมายของแต่ละปัจจัยให้ครบถ้วนมากที่สุด

4.3 การทดสอบความเที่ยงตรงของข้อมูลในแบบสอบถาม (Reliability)

ผู้วิจัยทำการทดสอบความเที่ยงตรงของข้อมูลในแบบสอบถาม โดยทำการทดสอบ (Pilot Test) กับประชากรที่เป็นพนักงานของบริษัทที่ดำเนินธุรกิจบิโตรเคมีจำนวน 30 ท่าน จากนั้น นำผล Pilot Test มาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบาก (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้วยโปรแกรมทางสถิติ (SPSS) ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบากดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2

ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบาก จากการทำ Pilot Test

ประเด็นหลัก	Cronbach's Alpha
1.กิจกรรมการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อุตสาหกรรมบิโตรเคมีให้ความสำคัญ	0.908
2.สาเหตุ หรือแรงผลักดันที่บริษัทสนใจที่จะนำกิจกรรมการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาประยุกต์ใช้	0.882
3.ผลลัพธ์ของการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของ	0.937

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ประเด็นหลัก	Cronbach's Alpha
อุดสาหกรรมปิโตรเคมี	

จากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ้าของครอนบาก ทำให้สรุปได้ว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงของข้อมูล ทั้งนี้เพราะค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ้าของครอนบาก ที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ก็สามารถที่จะยอมรับได้ในการทำวิจัยเชิงสำรวจ (Nunnally, 1978)

4.3.1 สัมประสิทธิ์แอลฟ้าของครอนบาก

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ้าของครอนบากสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3

ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ้าของครอนบาก จากการทำ Pilot Site ของกลุ่มตัวอย่าง

ประเด็นหลัก	Cronbach's Alpha
1.การจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัท (IP)	0.845
2.กิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอกบริษัท (EM)	0.897
3.การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (ED)	0.746
4.การได้เงินกลับมาจากการลงทุน (IR)	0.967
5.กฎระเบียบและข้อบังคับระดับนโยบาย (RD)	0.928
6.แรงผลักดันจากโซ่อุปทานด้วยกัน (SD)	0.900
7.แรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน (CD)	0.939
8.แรงผลักดันจากการตลาด (MD)	0.794
9.ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม (EP)	0.951
10.ผลลัพธ์ของการดำเนินการ (OP)	0.928
11.ผลลัพธ์ด้านเศรษฐกิจศาสตร์เชิงบวก (BP)	0.857
12.ผลลัพธ์ด้านเศรษฐกิจศาสตร์เชิงลบ (BN)	0.902

ดังนั้นจึงสามารถที่จะกระบวนการแบบสอบถามให้กับกลุ่มพนักงานที่ทำงานในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและบริษัทที่อยู่ในโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดที่เป็นกลุ่มบริษัทตัวอย่าง เพื่อเก็บข้อมูล และนำวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไป

4.4 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม (Full Survey)

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งจะพิจารณาจากค่าความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) โดยแสดงรายละเอียดจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มพนักงานทำงานในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและบริษัทที่อยู่ในโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดดังผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายละเอียด	ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	คิดเป็นร้อยละ
ตัวอย่างบริษัทศึกษา	46	36	78.261
จำนวนพนักงานที่ตอบคำถาม	1. อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น 2. อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลาง 3. อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลาย 4. กลุ่มบริษัทที่สนับสนุนอุตสาหกรรมปิโตรเคมี รวม	25 26 52 24 127	19.685 20.472 40.945 18.898 100.000
ระดับตำแหน่งงาน	1. พนักงานปฏิบัติการ (ระดับตำแหน่งกว่าผู้จัดการแผนกหรือหัวหน้าแผนก) 2. ผู้บริหาร (ตั้งแต่ระดับผู้จัดการแผนกหรือหัวหน้าแผนกขึ้นไป) รวม	87 40 127	68.504 31.496 100
บทบาทหน้าที่ของพนักงานที่ตอบคำถาม	1. ฝ่ายผลิต 2. คลังสินค้าและขนส่ง	25 22	19.685 17.323

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายละเอียด	ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	คิดเป็นร้อยละ
	3. ฝ่ายบริหารโซ่อุปทาน 4. ช่องบargin 5. ฝ่ายจัดซื้อและจัดหา 6. ควบคุม/ประกัน คุณภาพ 7. ความปลอดภัย 8. ฝ่ายวางแผน 9. งานขายและบริการด้านเทคนิค 10. วิจัยและพัฒนา 11. CSR และธุรกิจ 12. อื่นๆ รวม	16 15 12 8 8 5 5 4 2 5 127	12.598 11.811 9.449 6.299 6.299 3.937 3.937 3.150 1.575 3.937 100.000
จำนวนพนักงาน	1. น้อยกว่า 50 คน (เล็ก) 2. 50 - 200 คน (กลาง) 3. มากกว่า 200 คน (ใหญ่) รวม	7 29 91 127	5.512 22.835 71.654 100.000
ระยะเวลาการดำเนิน กิจกิจของบริษัท	1. น้อยกว่า 6 ปี 2. 6-10 ปี 3. 11-15 ปี 4. มากกว่า 15 ปี รวม	10 13 21 83 127	7.874 10.236 16.535 65.354 100.000
สถานะความเป็น เจ้าของของ บริษัท ของ คุณคือ	1. บริษัทของคนไทย 2. บริษัทร่วมทุน 3. บริษัทของคนเชื้อเมริกัน 4. บริษัทของคนญี่ปุ่น 5. บริษัทของประเทศแถบยุโรป 6. อื่นๆ โปรดระบุ: รวม Missing	58 23 7 10 24 4 126 1	45.669 18.110 5.512 7.874 18.898 3.150 99.213 0.787

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายละเอียด	ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	คิดเป็นร้อยละ
	รวม	127	100.000
มาตรฐานระดับสากลที่บริษัทของท่านได้รับการรับรอง	1. ISO9001 2. ISO14001 3. ISO18001 4. อื่น (โปรดระบุ) :	110 106 79 15	86.614 83.465 62.205 11.811

4.5 ผลของการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อกิจกรรม แรงผลักดัน ผลลัพธ์ของ GSCM ระหว่างกลุ่มตัวอย่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ANOVA (F-Test) และวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วย Scheffe ซึ่งได้จากโปรแกรม SPSS

ผู้จัดได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีโดยแบ่งเป็น 4 กลุ่มคือ (1) กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น (2) กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลาง (3) กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลายและ(4) กลุ่มบริษัทที่สนับสนุนอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ซึ่งได้ผลตามลำดับคือ กิจกรรม แรงผลักดัน และผลลัพธ์ของการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมดังนี้

4.5.1 ผลของการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อกิจกรรม ของกิจกรรม ใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (F-Test) และวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ซึ่งได้จากโปรแกรม SPSS

ตารางที่ 4.5

ผลการวิเคราะห์ ANOVA (F-Test) ของกิจกรรมของ GSCM

ปัจจัย	F	P-Value	Result
การจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัท	6.320	.001	Significance
กิจกรรมการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอกบริษัท	1.453	.231	Not-Significance
การได้เงินกลับมาจากการลงทุน	2.683	.050	Significance
การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	4.920	.003	Significance

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ANOVA (F-Test) ของกิจกรรมการบริหารใช้คุปثمانที่เป็นกับมิตรสิ่งแวดล้อมดังนี้

1) การจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัท

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัทไม่แตกต่างกัน

$H_1: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัทแตกต่างกัน

P (ความน่าจะเป็น) = .05, α (ระดับนัยสำคัญ) = .05, ดังนั้นค่า P น้อยกว่าค่า α (เท่ากับ Sig.) จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1

สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างต่างของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) กิจกรรมการบริหารใช้คุปثمانที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอกบริษัท

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการบริหารใช้คุปثمانที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอกบริษัทแตกต่างกัน

$H_1: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการบริหารใช้คุปثمانที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอกบริษัทแตกต่างกัน

P (ความน่าจะเป็น) = .05, α (ระดับนัยสำคัญ) = .05, ดังนั้นค่า P มากกว่าค่า α (เท่ากับไม่ Sig.) จึงยอมรับ H_0

สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างต่างๆ ของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการบริหารใช้คุปثمانที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอกบริษัทไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) กิจกรรมการได้เงินกลับมาจากการลงทุน

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการได้เงินกลับมาจากการลงทุนไม่แตกต่างกัน

$H_1: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการการ
ได้เงินกลับมาจากการลงทุนแตกต่างกัน

P (ความน่าจะเป็น) = .05, α (ระดับนัยสำคัญ) = .05, ดังนั้นค่า P มากกว่าค่า α
(เท่ากับไม่ Sig.) จึงยอมรับ H_0

สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างต่างๆ ของอุตสาหกรรมปีโตรเคมีให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการ
การได้เงินกลับมาจากการลงทุนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการ
ออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

$H_1: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการ
ออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

P (ความน่าจะเป็น) = .05, α (ระดับนัยสำคัญ) = .05, ดังนั้นค่า P น้อยกว่าค่า α
(เท่ากับ Sig.) จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1

สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างต่างของอุตสาหกรรมปีโตรเคมีให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการการ
ออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เนื่องจากพบว่ากลุ่มตัวอย่างในอุตสาหกรรมปีโตรเคมีให้ความสำคัญของกิจ
กรรมการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันในแต่ละกิจกรรมที่เป็น Sig. จึง
ต้องทดสอบความแตกต่างของกิจกรรมนี้เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe โดยดูจากช่อง Mean
Difference ซึ่งกิจกรรมที่เป็น Sig. คือ การจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัท และการออกแบบที่
เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งอธิบายตามลำดับดังนี้

ตารางที่ 4.6

แสดงค่าเฉลี่ยเบรย์บเทียบความแตกต่างความคิดเห็นต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัทจัด
จำแนกตามกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง ของปีโตรเคมี	\bar{X}	ขั้นต้น	ขั้นกลาง	ขั้นปลาย	สนับสนุน
		4.120	4.571	4.060	4.030
ขั้นต้น	4.120	.000	-.451*	.060	.090
ขั้นกลาง	4.571	.451*	.000	.511*	.542*

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง ของปีตรุษจีวี	\bar{X}	ขันตัน	ขังกลาง	ขันปลาย	สนับสนุน
		4.120	4.571	4.060	4.030
ขันปลาย	4.060	-.060	-.511*	.000	.031
สนับสนุน	4.030	-.090	-.542*	-.031	.000

จากตารางที่ 4.6 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบวิชชาจำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง พบร่วม กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมปีตรุษจีวีขังกลางให้ความสำคัญต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบวิชชามากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมปีตรุษจีวีขันตัน ตามด้วยกลุ่มอุตสาหกรรมปีตรุษจีวีขันปลาย และกลุ่มอุตสาหกรรมปีตรุษจีวีขันกลางให้ความสำคัญต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบวิชชามากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมปีตรุษจีวีขันปลาย และกลุ่มอุตสาหกรรมปีตรุษจีวีขันกลางให้ความสำคัญต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบวิชชามากกว่ากลุ่มบวิชชาที่สนับสนุนอุตสาหกรรมปีตรุษจีวี

ตารางที่ 4.7

แสดงค่าเฉลี่ยเบริญบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นต่อการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
จำแนกตามกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง ของปีตรุษจีวี	\bar{X}	ขันตัน	ขังกลาง	ขันปลาย	สนับสนุน
		4.360	4.301	3.789	3.833
ขันตัน	4.360	.000	.052	.572*	.527
ขังกลาง	4.301	-.052	.000	.519	.474
ขันปลาย	3.789	-.572*	-.519	.000	-.045
สนับสนุน	3.833	-.527	-.474	.045	.000

จากตารางที่ 4.7 เมื่อทดสอบความแตกต่างของภาระให้ความสำคัญต่อการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง พบร่วม กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ คือ กลุ่มอุตสาหกรรมปีตรุษจีวีขันตันให้ความสำคัญต่อการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมปีตรุษจีวีขันปลาย

อย่างไรก็ตามจากตารางที่ 4.7 พบร่วมกิจกรรมการได้เงินกลับมาจากการลงทุนมีค่า Sig. แต่เมื่อทดสอบหาความแตกต่างเป็นรายคู่ของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธี Scheffe ไม่พบรายคู่ใดที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5.2 ผลของการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อแรงผลักดัน ของการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ANOVA (F-Test) และวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วย Scheffe ซึ่งได้จากโปรแกรม SPSS

ตารางที่ 4.8

ผลการวิเคราะห์ ANOVA (F-Test) ของแรงผลักดันของ GSCM

ปัจจัย	F	P-Value	Result
แรงผลักดันจากภูมิปัญญา	2.923	.037	Significance
แรงผลักดันจากใช้อุปทานด้วยกัน	1.335	.266	Not-Significance
แรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับดันทุน	1.019	.387	Not-Significance
แรงผลักดันจากตลาด	2.215	.090	Not-Significance

จากหารือวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ANOVA (F-Test) ของแรงผลักดันของการบริหารใช้อุปทานที่เป็นกับมิตรสิ่งแวดล้อมดังนี้

1) แรงผลักดันจากภูมิปัญญา

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความเห็นต่อแรงผลักดันจากภูมิปัญญาไม่แตกต่างกัน

$H_1: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความเห็นต่อแรงผลักดันจากภูมิปัญญาแตกต่างกัน

P (ความน่าจะเป็น) = .05, α (ระดับนัยสำคัญ) = .05, ดังนั้นค่า P น้อยกว่าค่า α (เท่ากับ Sig.) จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1

สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างต่างๆ ของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีให้ความเห็นต่อแรงผลักดันจากภูมิปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) แรงผลักดันจากโซ่คุปทานด้วยกัน

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความเห็นต่อแรงผลักดันจากโซ่คุปทานด้วยกันไม่แตกต่างกัน

$H_1: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความเห็นต่อแรงผลักดันจากโซ่คุปทานด้วยกันแตกต่างกัน

P (ความน่าจะเป็น) = .05, α (ระดับนัยสำคัญ) = .05, ดังนั้นค่า P มากกว่าค่า α (เท่ากับไม่ Sig.) จึงยอมรับ H_0

สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างต่างๆ ของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีให้ความเห็นต่อแรงผลักดันจากโซ่คุปทานด้วยกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) แรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความเห็นต่อแรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนไม่แตกต่างกัน

$H_1: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความเห็นต่อแรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนแตกต่างกัน

P (ความน่าจะเป็น) = .05, α (ระดับนัยสำคัญ) = .05, ดังนั้นค่า P มากกว่าค่า α (เท่ากับไม่ Sig.) จึงยอมรับ H_0

สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างต่างๆ ของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีให้ความเห็นต่อแรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) แรงผลักดันจากตลาด

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความเห็นต่อแรงผลักดันจากตลาดไม่แตกต่างกัน

$H_1: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความเห็นต่อแรงผลักดันจากตลาดแตกต่างกัน

P (ความน่าจะเป็น) = .05, α (ระดับนัยสำคัญ) = .05, ดังนั้นค่า P มากกว่าค่า α (เท่ากับไม่ Sig.) จึงยอมรับ H_0

สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างต่างๆ ของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีให้ความเห็นต่อแรงผลักดันจากตลาดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เนื่องจากแรงผลักดันจากภูมิภาคเป็นตัวเดียวที่ Sig. จึงต้องทดสอบ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างเป็นรายคู่ของกลุ่มตัวอย่าง อย่างไรก็ตามไม่พบรายคู่ใดที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5.3 ผลของการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อผลลัพธ์ของการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ANOVA (F-Test) และวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ซึ่งได้จากการโปรแกรม SPSS

ตารางที่ 4.9

ผลการวิเคราะห์ ANOVA (F-Test) ของผลลัพธ์ของ GSCM

ปัจจัย	F	P-Value	Result
ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม	3.727	.013	Significance
ผลลัพธ์ของการดำเนินการ	1.200	.313	Not-Significance
ผลลัพธ์ด้านเศรษฐกิจศาสตร์เชิงบวก	1.209	.309	Not-Significance
ผลลัพธ์ด้านเศรษฐกิจศาสตร์เชิงลบ	.099	.961	Not-Significance

จากตารางที่ 4.9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ANOVA (F-Test) ของผลลัพธ์การบริหารโซ่อุปทานที่เป็นกับมิตรสิ่งแวดล้อมดังนี้

1) ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความเห็นต่อผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

$H_1: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความเห็นต่อผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

P (ความน่าจะเป็น) = .05, α (ระดับนัยสำคัญ) = .05, ดังนั้นค่า P น้อยกว่าค่า α (เท่ากับ Sig.) จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1

สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างต่างๆ ของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีให้ความเห็นต่อผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ผลลัพธ์ของการดำเนินการ

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความเห็นต่อผลลัพธ์ของการดำเนินการไม่แตกต่างกัน

$H_1: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความเห็นต่อผลลัพธ์ของการดำเนินการแตกต่างกัน

P (ความน่าจะเป็น) = .05, α (ระดับนัยสำคัญ) = .05, ดังนั้นค่า P มากกว่าค่า α (เท่ากับไม่ Sig.) จึงยอมรับ H_0

สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างต่างๆ ของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีให้ความเห็นต่อผลลัพธ์ของการดำเนินการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ผลลัพธ์ด้านเศรษฐกิจศาสตร์เชิงบวก

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความเห็นต่อผลลัพธ์ด้านเศรษฐกิจศาสตร์เชิงบวกไม่แตกต่างกัน

$H_1: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความเห็นต่อผลลัพธ์ด้านเศรษฐกิจศาสตร์เชิงบวกแตกต่างกัน

P (ความน่าจะเป็น) = .05, α (ระดับนัยสำคัญ) = .05, ดังนั้นค่า P มากกว่าค่า α (เท่ากับไม่ Sig.) จึงยอมรับ H_0

สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างต่างๆ ของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีให้ความเห็นต่อผลลัพธ์ด้านเศรษฐกิจศาสตร์เชิงบวกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ผลลัพธ์ด้านเศรษฐกิจศาสตร์เชิงลบ

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความเห็นต่อผลลัพธ์ด้านเศรษฐกิจศาสตร์เชิงลบไม่แตกต่างกัน

$H_1: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3$ กลุ่มตัวอย่างต่างๆ ให้ความเห็นต่อผลลัพธ์ด้านเศรษฐกิจศาสตร์เชิงลบแตกต่างกัน

P (ความน่าจะเป็น) = .05, α (ระดับนัยสำคัญ) = .05, ดังนั้นค่า P มากกว่าค่า α (เท่ากับไม่ Sig.) จึงยอมรับ H_0

สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างต่างๆ ของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีให้ความเห็นต่อผลลัพธ์ด้านเศรษฐกิจศาสตร์เชิงลบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เนื่องจากพบว่ากลุ่มตัวอย่างในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีให้ความเห็นต่อผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อมเป็น Sig. จึงต้องทดสอบความแตกต่างของกิจกรรมนั้นเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe โดยดูจากช่อง Mean Difference ดังนี้

ตารางที่ 4.10

แสดงค่าเฉลี่ยเบรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นต่อผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อมจัดจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง ของปิโตรเคมี	\bar{X}	ขั้นต้น	ขั้นกลาง	ขั้นปลาย	สนับสนุน
		4.420	4.601	4.083	4.139
ขั้นต้น	4.420	.000	-.189	.337	.281
ขั้นกลาง	4.601	.189	.000	.526*	.470
ขั้นปลาย	4.083	-.337	-.526*	.000	-.056
สนับสนุน	4.139	-.281	-.470	.056	.000

จากตารางที่ 4.10 เมื่อทดสอบความแตกต่างของ ความคิดเห็นต่อผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อมพบว่ากลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ คือ กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลางให้ความคิดเห็นด้วยต่อผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อมมากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลาย

4.5.4 ผลของการสัมภาษณ์เชิงคุณภาพของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเบรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อ GSCM

จากผลการวิเคราะห์ One Way ANOVA (F-Test) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe จากนั้นได้นำผลที่ได้ไปตามผู้มีประสบการณ์ในกลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ขั้นต้น ขั้นกลาง ขั้นปลาย และบริษัทที่สนับสนุนอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดตามลำดับดังนี้

ตารางที่ 4.11

ผลการสัมภาษณ์กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

ปัจจัย	ความเห็น กลุ่มตัวอย่าง	ความคิดเห็น
1) แรงผลักดันจากกฎระเบียบนโยบาย	แตกต่างกัน	กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้นให้ความสำคัญ เพราะต้องการเป็นแบบอย่างให้กับอุตสาหกรรมต่อเนื่อง การไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่นี้เป็นเรื่องปกติ ซึ่งปัจจุบันนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดได้ให้ความสนใจเรื่องสิ่งแวดล้อมกับการอยู่ร่วมกับชุมชน รอบนิคมอุตสาหกรรม
2) แรงผลักดันจากใช้อุปทานด้วยกัน	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างยังให้ความสำคัญอยู่เนื่องจากยังไม่มองภาพรวมทั้งสายโซ่ เนื่อง แรงผลักดันจากนโยบายภายนอกกว่า
3) แรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างคำนึงถึงต้นทุนที่เพิ่มขึ้นจาก การเพิ่มขึ้นของราคาแก๊สธรรมชาติ และ น้ำมัน ทำให้มีการนำแนวคิดการผลิตที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้ใน กระบวนการเพื่อลดต้นทุนน่าจะเป็น แนวทางหนึ่งที่่น่าสนใจ
4) แรงผลักดันจากการตลาด	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญไม่ต่างกันมาก นือจากยังเชื่อมโยงยังไม่ถึงว่าสินค้าที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสามารถสร้าง ศักยภาพทางการตลาดได้อย่างไร อีก ประการอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้นมี บริษัทลูกกรุบผลิตภัณฑ์ไปผลิตต่อโดย อัตโนมัติ

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ปัจจัย	ความเห็น กลุ่มตัวอย่าง	ความคิดเห็น
5) การจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัท	แตกต่างกัน	กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขึ้นต้นให้ความสำคัญต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัทน้อยกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลางเนื่องจากมีกลุ่มลูกค้าที่ชัดเจนเป็นลูกค้าประจำมีการแข่งขันน้อย
6) กิจกรรมการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอกบริษัท	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจที่ซับซ้อน เอคร์ไม่มากมักโดยเฉพาะการมีวัตถุประสงค์ร่วมกันทางด้านสิ่งแวดล้อม
7) การได้เงินกลับมาจากการลงทุน	แตกต่างกัน	กลุ่มตัวอย่างได้มีการขยายวัสดุเหลือใช้หรือมีมากเกินความจำเป็นแต่ไม่มีระบบการจัดการที่ดีคืออาจจะนำไปใช้ประโยชน์รีไซเคิลสำหรับบริษัทอื่นได้
8) การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	แตกต่างกัน	กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขึ้นต้นให้ความสำคัญต่อการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลายเนื่องจากมองว่าเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในระยะยาว
9) ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม	แตกต่างกัน	เมื่อทดสอบรายคู่กลุ่มปิโตรเคมีขึ้นต้นไม่แตกต่างจากการกลุ่มใดเลย อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังว่าสภาพสิ่งแวดล้อมในการทำงานจะดีขึ้นเมื่อนำ GSCM มาใช้ทั้งนิคมอุตสาหกรรม
10) ผลลัพธ์ของการดำเนินการ	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างยังเชื่อมโยงของผลของ GSCM ได้บางส่วนบางส่วนเท่านั้น และไม่แน่ใจว่าจะมีผลกระทบอย่างจริงจัง

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ปัจจัย	ความเห็น กลุ่มตัวอย่าง	ความคิดเห็น
11) ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงบวก	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างยังขาดความเข้าใจในเรื่องของผลลัพธ์ทางด้านเศรษฐศาสตร์เชิงบวก เมื่อนำกรอบแนวคิด GSCM ไปใช้
12) ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงลบ	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างมองว่าจะมีต้นทุนที่สูงขึ้นเมื่อดำเนินการนำ GSCM มาใช้

ตารางที่ 4.12

ผลการสัมภาษณ์กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีชั้นกลาง นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

ปัจจัย	ความเห็น กลุ่มตัวอย่าง	ความคิดเห็น
1) แรงผลักดันจากกฎระเบียบนโยบาย	แตกต่างกัน	กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีชั้นกลางให้ความสนใจกับกฎระเบียบระดับประเทศ และระดับท้องถิ่นโดยร่วมกิจกรรมกับชุมชนเช่น ทำบุญ กิจกรรมสาธารณประโยชน์
2) แรงผลักดันจากโซ่อุปทานด้วยกัน	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างมองแรงผลักดันไม่แตกต่างกัน ทั้ง 4 กลุ่ม เนื่องจากมองว่าแรงผลักดันที่เป็นนโยบายของบริษัท และแรงผลักจากชุมชนรอบบริษัท
3) แรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างมองแรงผลักดันต้นทุนที่สูงขึ้นอันเนื่องมาจากกิจกรรมการทำลายวัตถุอันตราย หรือของเสียที่เกิดจากกระบวนการ
4) แรงผลักดันจากตลาด	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญไม่ต่างกัน เนื่องจากมองว่าสินค้าน่าจะมีราคาสูงขึ้น แต่กลุ่มลูกค้ายังมีปริมาณเท่าเดิม

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ปัจจัย	ความเห็น กลุ่มตัวอย่าง	ความคิดเห็น
5) การจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัท	แตกต่างกัน	กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลางให้ความสำคัญต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัทมากกว่า กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลาย ผู้มีประสบการณ์ให้เหตุผลว่าเนื่องจากการมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร
6) กิจกรรมการบริหารเชื้อปุ่ป่านที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอกบริษัท	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจที่ซึ้งพลาญ เอกอร์ลำดับที่ 1 และลูกค้าลำดับแรกยังไม่ได้มองทั้งเชื้อปุ่ปาน
7) การได้เงินกลับมาจากการลงทุน	แตกต่างกัน	กลุ่มตัวอย่างได้มีการขยายวัสดุเหลือใช้หรือของเสียจากกระบวนการแต่เมื่อหาความแตกต่างรายคุ้นนั้นเนื่องจากผู้ตอบคำถามอาจไม่เข้าใจคำถามของผู้วิจัย
8) การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	แตกต่างกัน	กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลางให้ความสำคัญต่อการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไม่ต่างจากกลุ่มอื่นเนื่องจากมองว่าการออกแบบกระบวนการ หรือบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมนำมาซึ่งต้นทุนที่สูงขึ้น
9) ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม	แตกต่างกัน	เมื่อทดสอบรายคู่กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลางให้ความคิดเห็นด้วยต่อผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อมมากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลายเนื่องจากมองว่าคุณภาพชีวิตที่ดีต้องมาจากสภาพการทำงานที่ดีพร้อมชุมชนท้องถิ่นรอบๆ บริษัทสามารถอยู่ได้

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ปัจจัย	ความเห็น กลุ่มตัวอย่าง	ความคิดเห็น
10) ผลลัพธ์ของการดำเนินการ	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างเห็นผลลัพธ์ของการดำเนินการ เช่น สนับสนุนบริษัทขนส่งผลิตภัณฑ์ใช้ ก๊าซ NGV ทำให้ต้นทุนการขนส่งลดลง อีกทั้งเป็นพลังงานที่สะอาดกว่าก๊าซมัน
11) ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงบวก	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างมองผลลัพธ์ของ GSCM คือ ภาพลักษณ์ที่ดีกับองค์กรแต่ถ้าจะทำทั้งองค์กรจะเป็นสิ่งที่ยากเพริ่งขาดความรู้และประสบการณ์
12) ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงลบ	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเห็นไม่แตกต่างกัน กลุ่มปิโตรเคมีขึ้นกลางคิดว่า จะมีต้นทุนที่สูงขึ้นเมื่อดำเนินการนำ GSCM มาใช้ ขณะที่กลุ่มลูกค้าที่สนใจผลิตภัณฑ์ยังไม่ชัดเจน

ตารางที่ 4.13

ผลการสัมภาษณ์กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลาย นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

ปัจจัย	ความเห็น กลุ่มตัวอย่าง	ความคิดเห็น
1) แรงผลักดันจากกฎระเบียบนโยบาย	แตกต่างกัน	กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลายให้ความสำคัญกับแรงผลักดันจากกฎระเบียบนโยบายตั้งแต่ตอนสร้างโรงงาน พร้อมกันนี้ยังสนใจกฎระเบียบของทางนิคมเพื่อป้องกันผลกระทบต่อชุมชนรอบๆ นิคมอุตสาหกรรม

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ปัจจัย	ความเห็น กลุ่มตัวอย่าง	ความคิดเห็น
2) แรงผลักดันจากใช้อุปทานด้วยกัน	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างมองแรงผลักไม่แตกต่างกัน ทั้ง 4 กลุ่ม เนื่องจากรับวัตถุดิบมาจากการ บริษัทแม่ ส่วนตัวผลิตภัณฑ์จะมีลูกค้าบาง เจ้าที่สนใจผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม โดยมีแผนจะผลิตเม็ด พลาสติกโดยใช้วัตถุดิบจากพืชแทนปีโตร เคมี
3) แรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างคิดว่าแรงผลักด้านต้นทุนด้าน ² พัฒนาและการทำลายของเสียอย่างเป็น ³ ระบบนำมำซึ่งการนำ GSCM มาใช้
4) แรงผลักดันจากตลาด	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดให้ความสำคัญไม่ ต่างกันเนื่องจากมองว่าสินค้าน่าจะมีราคา ⁴ สูงขึ้นแต่กลุ่มลูกค้ายังไม่ชัดเจน ภาคธุรกิจ ควรส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนตระหนักรถึง ⁵ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5) การจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัท	แตกต่างกัน	กลุ่มอุตสาหกรรมปีโตรเคมีขั้นปลายให้ ความสำคัญต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ภายในบริษัทน้อยกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมปี โตรเคมีขั้นกลางผู้มีประสบการณ์ให้ เหตุผลว่า เนื่องจากน้อยอย่างด้าน ⁶ สิ่งแวดล้อมไม่ได้ปฏิบัติทั่วทั้งนิคม อุตสาหกรรมมากตาม
6) กิจกรรมการบริหารใช้อุปทานที่เป็น ⁷ มิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอกบริษัท	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างไม่ได้ให้ความสำคัญทั้งใช้ อุปทาน ซึ่งมุ่งสนับสนุนพัฒนาอย่างยั่งยืน
7) การได้เงินกลับมาจากการลงทุน	แตกต่างกัน	กลุ่มตัวอย่างไม่ค่อยเข้าใจกับคำถามซึ่ง เมื่อผู้วิจัยอธิบายแล้วทำให้ทราบว่า กิจกรรมเหล่านี้กลุ่มตัวอย่างได้ดำเนินการ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ปัจจัย	ความเห็น กลุ่มตัวอย่าง	ความคิดเห็น
		แต่เมื่อหาความแตกต่างรายคู่นี้ไม่มีคู่ที่แตกต่างกัน
8) การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	แตกต่างกัน	การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างคิดว่าบริษัทต้องยอมรับกรอบแนวคิดมาใช้ก่อนถึงจะนำการออกแบบที่เป็นมิตรกับกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งกลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขึ้นปลายให้ความสำคัญต่อการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมน้อยกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขึ้นต้นเนื่องจากการผลิตภัณฑ์หรือปรับปรุงกระบวนการต้องลงทุนสูง
9) ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม	แตกต่างกัน	เมื่อทดสอบรายคู่กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขึ้นปลายให้ความสำคัญต่อผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อมน้อยกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขึ้นกลาง แต่เป็นผลลัพธ์ที่กลุ่มตัวอย่างคาดหวังมากที่สุด ว่าเมื่อนำกรอบแนวคิด GSCM มาใช้จะทำให้สิ่งแวดล้อมในการทำงานดีขึ้น
10) ผลลัพธ์ของการดำเนินการ	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างเห็นผลลัพธ์ของการดำเนินการไม่แตกต่างกัน แต่คิดว่าจะใช้เวลานานกว่าจะได้ผลลัพธ์ของการดำเนินการ
11) ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงบวก	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างคิดว่าต้นทุนการจัดซื้อวัสดุดีบไม่ได้สูงลงเนื่องจากชั้พพยายามลดมีลูกค้าที่สั่งสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจำนวนน้อยทำให้ราคาสูงกว่าสินค้าที่สั่งทั่วไป

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ปัจจัย	ความเห็น กลุ่มตัวอย่าง	ความคิดเห็น
12) ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงลบ	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเห็นไม่แตกต่างกัน กลุ่มปิโตรเคมีขึ้นปลายคิดว่า เมื่อดำเนินการนำ GSCM มาใช้ จะมีต้นทุนที่สูงขึ้นในระยะสั้น แต่ในระยะยาว อาจลดลง

ตารางที่ 4.14

ผลการสัมภาษณ์กลุ่มบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

ปัจจัย	ความเห็น กลุ่มตัวอย่าง	ความคิดเห็น
1) แรงผลักดันจากกฎระเบียบนโยบาย	แตกต่างกัน	กลุ่มบริษัทสนับสนุนอุตสาหกรรมปิโตรเคมีได้ปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎระเบียบของการนิคมอุตสาหกรรมอย่างเคร่งครัด เช่น เส้นทางการขนถ่ายสินค้าผ่านชุมชนน้อยที่สุด
2) แรงผลักดันจากใช้อุปทานด้วยกัน	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างมองแรงผลักดันไม่แตกต่างกัน ทั้ง 4 กลุ่ม อย่างไรก็ตามยินดีให้ความร่วมมือกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดในการสนับสนุนกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
3) แรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างคิดว่าแรงผลักดันต้นทุนด้านพลังงาน เช่น ก๊าซ และน้ำมัน ทำให้เกิดการต่อรองเรื่องราคาขึ้นกับพลาญเอกสารอย่างไรก็ตามราคาสินค้า เช่น บรรจุภัณฑ์ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีราคาสูงกว่า

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ปัจจัย	ความเห็น กลุ่มตัวอย่าง	ความคิดเห็น
		บรรจุภัณฑ์ชนิดธรรมดานี้องจากเป็นชนิดสั่งทำขึ้นมาเฉพาะ
4) แรงผลักดันจากตลาด	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดให้ความสำคัญไม่ต่างกันเนื่องจากมองว่าสินค้าน่าจะมีราคาถูกขึ้นในระยะสั้น แต่กลุ่มลูกค้ายังไม่ชัดเจน ความร่วมมือกันทั้งอุตสาหกรรมปิโตรเคมี
5) การจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัท	แตกต่างกัน	กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขึ้นก็างให้ความสำคัญต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัทมากกว่ากลุ่มบริษัทที่สนับสนุนอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ผู้มีประสบการณ์ให้เหตุผลว่าการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในก็มีการดำเนินงานเพื่อการตอบสนองต่อลูกค้าเช่น การได้รับการรับรอง ISO14001 เป็นต้น
6) กิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายใต้กฎหมายของประเทศไทย	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในการสร้างความร่วมมือกับลูกค้าอย่างไรก็ตามมีการขอความร่วมมือกับลูกค้าไม่มากนักในปัจจุบัน
7) การได้เงินกลับมาจากการลงทุน	แตกต่างกัน	กลุ่มตัวอย่างได้มีการบริการด้านการกำจัดของเสียอย่างเป็นระบบอย่างไรก็ตามสารบางชนิดไม่สามารถทำลายอย่างถูกวิธีภายในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ต้องอาศัยความร่วมมือจากบริษัทนอกนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ปัจจัย	ความเห็น กลุ่มตัวอย่าง	ความคิดเห็น
8) การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	แตกต่างกัน	การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวได้มีการร่วมมือกับลูกค้าทั้งอุตสาหกรรมทั้งบริการด้านเทคนิค ด้านเทคโนโลยี และอื่นๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างไรก็ตามปัจจุบันมีไม่นัก
9) ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม	แตกต่างกัน	กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อมน่าจะเห็นผลชัดเจนที่สุดเมื่อนำกรอบแนวคิด GSCM มาใช้งานจะทำให้ภาพลักษณ์ของนิคมมานาบตาพุ่งตัวนิสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
10) ผลลัพธ์ของการดำเนินการ	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างเห็นผลลัพธ์ของการดำเนินการไม่แตกต่างกัน และจะเห็นผลในระยะเวลา
11) ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงบวก	ไม่แตกต่าง	ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงบวกจะเห็นผลในระยะเวลาและมีการนำ GSCM มาซ้ำหลาย ๆ บริษัท
12) ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงลบ	ไม่แตกต่าง	กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งมองว่าระยะสั้นต้นทุนของสินค้าต่อหน่วยจะสูงขึ้น

4.6 การจัดกลุ่มตัวแปร

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระโดยได้ทำการจัดกลุ่มของตัวแปรอิสระเพื่อโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) เป็นเทคนิคที่แบ่งกลุ่มตัวแปรออกเป็นกลุ่มๆ หรือรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันไว้กลุ่มเดียวกัน หรือใน Factor หรือปัจจัยเดียวกัน โดยตัวแปรที่อยู่

ใน Factor เดียวกันจะมีความสัมพันธ์กันมาก และจัดตัวที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเข้าไว้เป็นตัวแปรหลักตัวเดียวกันและตัวแปรที่ไม่สำคัญทิ้ง

4.6.1 การจัดกลุ่มตัวแปรของกิจกรรมการบริหารใช้คุปثمانที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4.6.1.1 การตรวจสอบโดยใช้สถิติ KMO (Kaiser-Meyer-Olkin) ซึ่งเป็นค่าใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลตัวอย่างที่จะนำมาวิเคราะห์โดยเทคนิค Factor Analysis (วนิชย์บัญชา, 2552)

ตารางที่ 4.15

การใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย

ค่า KMO	การใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย
≥ 0.90	ดีมาก
0.8-0.89	ดี
0.7-0.79	ปานกลาง
0.6-0.69	ไม่ดี
< 0.50	ไม่สมควรใช้

ตารางที่ 4.16

ตารางแสดงผล Kaiser-Meyer-Olkin Measure และ Bartlett's Test of Sphericity

KMO and Bartlett's Test

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.	.852
Bartlett's Test of Sphericity	1.904E3
Approx. Chi-Square	
df	210
Sig.	.000

ที่มา: จากประมวลแบบสอบถามตามด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ SPSS

จากตารางที่ 4.16 KMO (Kaiser-Meyer-Olkin) เป็นค่าที่ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลตัวอย่างที่จะนำมาวิเคราะห์ในการใช้เทคนิค Factor Analysis ได้ค่า 0.852 ซึ่งมากกว่า 0.5 และเข้าสู่ 1 แสดงว่าเทคนิค Factor Analysis เหมาะสมสำหรับข้อมูล (วนิชย์บัญชา, 2010)

4.6.1.2 การสกัดปัจจัย (Factor Extraction) ของกลุ่มตัวแปรของกิจกรรมการบริหารใช้คุปثمانที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 4.17

ตารางแสดงผลค่า Total Variance Explained

Component	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	8.480	40.379	40.379	8.480	40.379	40.379
2	2.447	11.650	52.029	2.447	11.650	52.029
3	1.972	9.388	61.418	1.972	9.388	61.418
4	1.380	6.569	67.986	1.379	6.569	67.986
5	1.143	5.441	73.427	1.143	5.441	73.427
6	.834	3.973	77.400			
7	.694	3.305	80.704			
8	.640	3.050	83.754			
9	.513	2.442	86.197			
10	.444	2.112	88.309			
11	.411	1.958	90.267			
12	.346	1.649	91.916			
13	.340	1.621	93.537			
14	.282	1.345	94.881			
15	.221	1.053	95.934			
16	.194	.922	96.856			
17	.193	.917	97.773			
18	.150	.716	98.489			
19	.136	.647	99.136			
20	.104	.497	99.633			
21	.077	.367	100.000			

Extraction Method: Principal Component Analysis.

ที่มา: จากประมวลแบบสอบถามด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ SPSS

จากตารางที่ 4.17 เป็นการศึกษา Total Variance Explained โดยวิธี Principle Component Analysis (PCA) ซึ่งเป็นเทคนิคที่มีวัตถุประสงค์ที่จะนำรายละเอียดของตัวแปรที่มีจำนวนตัวแปรมากๆ มาไว้ในปัจจัยที่มีเพียงไม่กี่ปัจจัย ซึ่งในตัวแปรเดิมของกิจกรรมการบริหารเช่น คุณภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสามารถอธิบายได้โดย Factor รวมทั้งสิ้น 4 ปัจจัย อย่างไรก็ตาม จากคำถามทั้ง 21 คำถามสามารถสร้างปัจจัยใหม่ได้โดยพิจารณาจากค่า Eigenvalue (Total) ที่มากกว่า 1 จึงควรพิจารณาเพียง 5 Factor เท่านั้น (วนิชย์บัญชา, 2010) และเบอร์เซ็นต์ที่แต่ละ Factor สามารถอธิบายความผันแปรได้ คือ Factor ที่ 1 สามารถอธิบายความผันแปรทั้งหมดได้ 40.379 % ส่วน Factor ที่ 2 สามารถอธิบายความผันแปรทั้งหมดได้ 11.650% ส่วน Factor ที่ 3

สามารถอธิบายความผันแปรทั้งหมดได้ 9.388% ส่วน Factor ที่ 4 สามารถอธิบายความผันแปรทั้งหมดได้ 6.569% และ Factor ที่ 5 สามารถอธิบายความผันแปรทั้งหมดได้ 5.441%

ตารางที่ 4.18

ตารางแสดงผลค่า Rotated Component Matrix^a**Rotated Component Matrix^a**

	Component				
	1	2	3	4	5
EM5	0.801				
EM4	0.789				
EM3	0.785				
EM2	0.697				
EM1	0.583				
IP3	0.497				
EM7		.791			
EM8		.753			
EM6		.708			
ED1		.705			
ED2		.599			
ED3		.581			
IP1			0.824		
IP2			0.816		
IR3				0.940	
IR1				0.882	
IR2				0.859	
IP6					0.808
IP7					0.725
IP5					0.714
IP4					0.596

Extraction Method: Principal Component Analysis.

Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

a. Rotation converged in 9 iterations.

ที่มา: จากประมวลแบบสอบถามด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ SPSS

จากตารางที่ 4.18 เป็นค่าของ Factor Loading เมื่อมีการหมุนแกนปัจจัย โดยวิธี Varimax ซึ่งจะจัดตัวเป็นใหม่ ได้ดังนี้

ตัวแปรที่ 1 กิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายใต้การบริหาร ซึ่งประกอบด้วยคำถาน EM1-5 และ IP3

ตัวแปรที่ 2 กิจกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วยคำถาน EM6-8 และ ED1-3

ตัวแปรที่ 3 การให้คำมั่นจากผู้บริหาร ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมนักวิจัยได้เปลี่ยนชื่อกลุ่มตัวแปรกลุ่มนี้ ซึ่งประกอบด้วยคำถาน IP1-2

ตัวแปรที่ 4 การได้เงินกลับมาจากการลงทุน ซึ่งประกอบด้วยคำถาน IR1-3

ตัวแปรที่ 5 การจัดการระบบสิ่งแวดล้อมภายในบริษัท ซึ่งประกอบด้วยคำถาน IP4-7

จากตัวแปรของกิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้ง 5 ตัวสามารถสรุปตัวแปรใหม่ดังตาราง 4.19 โดยเรียงลำดับจากค่า Composite Mean ของตัวแปรจากมากไปน้อย

ตารางที่ 4.19

ตารางแสดงความเห็นของพนักงานที่มีต่อปัจจัยของกิจกรรมของ GSCM

ปัจจัย	Mean	Variance	การตีความระดับปัจจัย
1. การจัดการระบบสิ่งแวดล้อมภายในบริษัท			
1.1 การบริหารคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรวม	4.244	0.583	กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับดำเนินกิจกรรมภายในองค์กรโดยสนใจมาตรฐานระดับสากลเพื่อเป็นมาตรฐานทางด้านสิ่งแวดล้อม
1.2 การยอมรับและมีโปรแกรมการตรวจประเมินด้านสิ่งแวดล้อม	4.441	0.471	
1.3 การได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO14000	4.551	0.551	
1.4 การบริหารระบบด้านสิ่งแวดล้อมที่ดำเนินการอยู่ขององค์กร	4.346	0.530	
Cronbach's $\alpha = 0.827$, Composite Mean = 4.396; Variance extracted = 0.534			

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ปัจจัย	Mean	Variance	การตีความระดับปัจจัย
2. การให้คำมั่นจากผู้บริหาร 2.1 การให้คำมั่นเรื่อง GSCM ของผู้บริหารระดับสูง 2.2 การสนับสนุนเรื่อง GSCM จากผู้บริหารระดับกลาง <i>Cronbach's $\alpha = 0.945$, Composite Mean = 4.185; Variance extracted = 0.648</i>	4.244 4.126	0.615 0.682	กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับผู้บริหารเพรานโยบายส่วนใหญ่มาจากการผู้บริหารมากกว่าตัวพนักงานจะดำเนินการเอง
3. กิจกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 3.1 การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ลดการใช้วัตถุดิบและพลังงานลง 3.2 การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำมาใช้ซ้ำ รีไซเคิล นำมาเป็นวัตถุดิบ และนำมาเป็นชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์อื่นได้ 3.3 การออกแบบผลิตภัณฑ์และ หรือกระบวนการที่ปลอดภัย โดยหลีกเลี่ยงหรือลดใช้สารอันตราย 3.4 การร่วมมือกับผู้บริโภคเพื่อการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 3.5 การร่วมมือกับผู้บริโภคเพื่อกระบวนการผลิตที่สะอาด 3.6 การร่วมมือกับผู้บริโภคเรื่องบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม <i>Cronbach's $\alpha = 0.886$, Composite Mean = 3.844; Variance extracted = 0.893</i>	4.024 3.890 4.118 3.520 3.717 3.795	0.960 0.797 0.851 0.871 0.967 0.910	กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญบางส่วนเนื่องจากการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนหนึ่งของภาพลักษณ์ของบริษัท
4. กิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายใต้กฎหมายกับบริษัท 4.1 การเตรียมมาตรฐานของแบบสำหรับซัพพลายเชือร์ชิงรวมถึงความต้องการด้านสิ่งแวดล้อมของสินค้าแต่ละรายการที่ต้องการซื้อ 4.2 มีการสร้างเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับซัพพลายเชือร์	3.740	0.845	กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจเนื่องจากปัจจุบันมีการร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมกับซัพพลายเชือร์ไม่มากนัก

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ปัจจัย	Mean	Variance	การตีความระดับปัจจัย
4.3 ส่งเสริมให้มีการตรวจประเมินด้านสิ่งแวดล้อมภายในของบริษัทซัพพลายเออร์	3.567	0.708	ชี้งส่วนมากดำเนินการภายในองค์กรมากกว่า
4.4 ตั้งเสริมการได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO14001 ของซัพพลายเออร์	3.622	0.697	
4.5 การประเมินกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของซัพพลายเออร์ลำดับที่ 2	3.094	0.785	
4.6 การประสานงานข้ามสายงาน หรือสร้างกลุ่มของพนักงาน (Committee) เพื่อการปรับปรุงด้านสิ่งแวดล้อม <i>Cronbach's α= 0.869, Composite Mean = 3.472; Variance extracted = 0.852</i>	3.142	1.265	
5. การได้เงินกลับมาจากการลงทุน 5.1 รายได้จากการขายวัสดุคงคลังที่มีมากเกินความต้องการ 5.2 รายได้จากการขายเศษชิ้นส่วนหรือวัสดุที่ใช้แล้ว 5.3 รายได้จากการขายเครื่องมือที่มีมากเกินความจำเป็น <i>Cronbach's α= 0.893, Composite Mean = 3.176; Variance extracted = 1.300</i>	3.276 3.252 3.000	1.328 1.317 1.254	กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจ เนื่องจากยังขาดระบบการจัดการที่เป็นระบบที่ดำเนินการทั้งนิคม อุตสาหกรรม

4.6.2 การจัดกลุ่มตัวแปรของแรงผลักดันของการบริหารเชิงคุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

การตรวจสอบโดยใช้สถิติ KMO (Kaiser-Meyer-Olkin) ซึ่งเป็นค่าใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลตัวอย่างที่จะนำมาวิเคราะห์โดยเทคนิค Factor Analysis (วนิชย์บัญชา, 2552)

ตารางที่ 4.20

ผล Kaiser-Meyer-Olkin Measure และ Bartlett's Test of Sphericity

KMO and Bartlett's Test

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.	.785
Bartlett's Test of Sphericity	1.286E3
df	78
Sig.	.000

ที่มา: จากประมวลแบบสอบถามด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ SPSS

จากตารางที่ 4.20 KMO (Kaiser-Meyer-Olkin) เป็นค่าที่ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลตัวอย่างที่จะนำมาวิเคราะห์ในการใช้เทคนิค Factor Analysis ได้ค่า 0.785 ซึ่งมากกว่า 0.5 และเข้าสู่ 1 แสดงว่าเทคนิค Factor Analysis เหมาะสมสำหรับข้อมูล (วนิชย์บัญชา, 2546)

4.6.2.1 การสกัดปัจจัย (Factor Extraction) ของกลุ่มตัวแปรผลลัพธ์ด้านการบริหารเช่นปัจจันท์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 4.21

ตารางแสดงผลค่า Total Variance Explained

Component	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	6.174	47.493	47.493	6.174	47.493	47.493
2	1.801	13.851	61.344	1.801	13.851	61.344
3	1.374	10.572	71.916	1.374	10.572	71.916
4	1.071	8.240	80.156	1.071	8.240	80.156
5	.651	5.007	85.163			
6	.550	4.230	89.394			
7	.374	2.878	92.272			
8	.278	2.137	94.409			
9	.205	1.578	95.987			
10	.189	1.452	97.439			
11	.143	1.103	98.542			
12	.139	1.068	99.610			
13	.051	.390	100.000			

Extraction Method: Principal Component Analysis.

ที่มา: จากประมวลแบบสอบถามด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ SPSS

จากตารางที่ 4.21 เป็นการศึกษา Total Variance Explained โดยวิธี Principle Component Analysis (PCA) ซึ่งเป็นเทคนิคที่มีวัตถุประสงค์ที่จะนำรายละเอียดของตัวแปรที่มีจำนวนตัวแปรมากๆมาไว้ในปัจจัยที่มีเพียงไม่กี่ปัจจัย ซึ่งในตัวแปรเดิมของแรงผลักดันของการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรากับสิ่งแวดล้อมซึ่งสามารถอธิบายได้โดย Factor รวมทั้งสิ้น 4 ปัจจัย รวม 13 คำถาม สามารถสร้างปัจจัยใหม่ได้โดยพิจารณาจากค่า Eigenvalue (Total) ที่มากกว่า 1 (วนิชย์บัญชา, 2010) อย่างไรก็ตามหลังจากใช้วิธี PCA จำนวนตัวแปรสามารถแบ่งกลุ่มได้ 4 Factor เช่นเดิม และเปอร์เซ็นต์ที่แต่ละ Factor สามารถอธิบายความผันแปรได้ คือ Factor ที่ 1 สามารถอธิบายความผันแปรทั้งหมดได้ 47.493 % , Factor ที่ 2 สามารถอธิบายความผันแปรทั้งหมดได้ 13.851% , Factor ที่ 3 สามารถอธิบายความผันแปรทั้งหมดได้ 10.572% และ Factor ที่ 4 สามารถอธิบายความผันแปรทั้งหมดได้ 8.240%

ตารางที่ 4.22

ตารางแสดงผลค่า Rotated Component Matrix^a**Rotated Component Matrix^a**

	Component			
	1	2	3	4
SD2	.867			
SD3	.824			
SD1	.794			
SD5	.789			
SD4	.736			
SD6	.659			
CD2		.908		
CD3		.903		
CD1		.851		
RD2			.893	
RD1			.888	
MD1				.910
MD2				.867

Extraction Method: Principal Component Analysis.

Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

a. Rotation converged in 5 iterations.

ที่มา: จากประมวลแบบสอบถามด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ SPSS

จากตารางที่ 4.22 เป็นค่าของ Factor Loading เมื่อมีการหมุนแกนปัจจัย โดยวิธี Varimax ซึ่งจะจัดตัวแปรใหม่ อย่างไรก็ตามจากค่า Factor Loading ตัวแปรที่ได้มาจากการกลุ่มคำダメชุดเดิมไม่ได้เกิดตัวแปรเพิ่มหรือลดลงดังนี้

ตัวแปรที่ 1 และผลักดันจากโซ่อุปทานด้วยกัน ซึ่งประกอบด้วยคำダメ SD1-6

ตัวแปรที่ 2 และผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน ซึ่งประกอบด้วยคำダメ CD1-3

ตัวแปรที่ 3 กฎระเบียบและข้อบังคับระดับนโยบาย ซึ่งประกอบด้วยคำダメ RD1-2

ตัวแปรที่ 4 และผลักดันจากการตลาด ซึ่งประกอบด้วยคำダメ MD1-2

จากตัวแปรของแรงผลักดันการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้ง 4 ตัวสามารถสรุปตัวแปรใหม่ตั้งตาราง 4.23 โดยเรียงลำดับจากค่า Composite Mean ของตัวแปรจากมากไปน้อย

ตารางที่ 4.23

ตารางแสดงความเห็นของพนักงานที่มีต่อแรงผลักดันของ GSCM

ปัจจัย	Mean	Variance	การตีความระดับปัจจัย
1. กฎระเบียบและข้อบังคับระดับนโยบาย			
1.1 กฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย จากรัฐบาลกลาง	4.173	0.795	กลุ่มตัวอย่างเห็นมาก
1.2 กฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย ระดับภูมิภาค	4.126	0.809	ที่สุดเนื่องจากหาก บริษัทไม่ดำเนินการ ภายใต้กฎระเบียบและ ข้อบังคับทำให้ธุรกิจไม่ สามารถดำเนินการได้
<i>Cronbach's α = 0.903, Composite Mean = 4.150; Variance extracted = 0.802</i>			
2. แรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน			
2.1 ต้นทุนของการทำลายวัตถุอันตราย	3.898	0.823	กลุ่มตัวอย่างให้
2.2 ต้นทุนของสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	3.929	0.860	ความสำคัญเกี่ยวกับ
2.3 ต้นทุนของบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	3.898	0.775	ต้นทุนที่สูงขึ้นมาจากการ กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม
<i>Cronbach's α = 0.932, Composite Mean = 3.908; Variance extracted = 0.819</i>			

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

ปัจจัย	Mean	Variance	การตีความระดับปัจจัย
3. แรงผลักดันจากใช้อุปทานด้วยกัน			
3.1 การได้ประโยชน์ของชั้พพลายเอกสารในเรื่องการปรับปรุงด้านสิ่งแวดล้อมจากผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	3.835	0.615	แรงผลักดันภายในเชือกอุปทานด้วยกันกลุ่ม
3.2 การได้ประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อมของชั้พพลายเอกสารในเรื่องการปรับปรุงปรับปรุงบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	3.811	0.710	ตัวอย่างเห็นด้วยบางส่วนเนื่องจาก
3.3 พัฒนามิตรด้านสิ่งแวดล้อมกับชั้พพลายเอกสาร	3.764	0.737	องค์กรคิดว่าต้องทำในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
3.4 กลยุทธ์ด้านความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของคู่แข่ง	3.764	0.833	
3.5 การเป็นมืออาชีพของกลุ่มอุตสาหกรรม	4.039	0.689	
3.6 เป็นพันธกิจขององค์กร	4.094	0.705	
<i>Cronbach's α = 0.902, Composite Mean = 3.885; Variance extracted = 0.715</i>			
4. แรงผลักดันจากการตลาด			แรงผลักดันจาก
4.1 จากลูกค้าที่อยู่ต่างประเทศ	3.819	1.149	การตลาดกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยบางส่วนว่า GSCM สำคัญต่อ
4.2 ลูกค้าภายในประเทศไทยที่เป็นบริษัทต่างชาติ	3.789	0.931	การตลาดแต่เมื่อค่าน้อยสุดเมื่อเทียบกับแรงผลักดัน
<i>Cronbach's α = 0.883, Composite Mean = 3.803; Variance extracted = 1.040</i>			

4.6.3 การจัดกลุ่มตัวแปรของผลลัพธ์การบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การตรวจสอบโดยใช้สถิติ KMO (Kaiser-Meyer-Olkin) ซึ่งเป็นค่าใช้วัดความเหมาะสม ของข้อมูลตัวอย่างที่จะนำมาวิเคราะห์โดยเทคนิค Factor Analysis (วนิชย์บัญชา, 2552)

ตารางที่ 4.24

ตารางแสดงผล Kaiser-Meyer-Olkin Measure และ Bartlett's Test of Sphericity

KMO and Bartlett's Test

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.	.898
Bartlett's Test of Sphericity	2.068E3
Approx. Chi-Square	
Df	190
Sig.	.000

ที่มา: จากประมวลแบบสอบถามด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ SPSS

จากตารางที่ 4.24 KMO (Kaiser-Meyer-Olkin) เป็นค่าที่ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลตัวอย่างที่จะนำมาวิเคราะห์ในการใช้เทคนิค Factor Analysis ได้ค่า 0.898 ซึ่งมากกว่า 0.5 และเข้าสู่ 1 แสดงว่าเทคนิค Factor Analysis เหมาะสมสำหรับข้อมูล (วนิชย์บัญชา, 2546)

4.6.2.1 การสกัดปัจจัย (Factor Extraction) ของกลุ่มตัวแปรของผลลัพธ์การบริหารเชื่ออุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 4.25

ตารางแสดงผลค่า Total Variance Explained

Total Variance Explained

Component	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	9.064	45.319	45.319	9.064	45.319	45.319
2	3.016	15.079	60.398	3.016	15.079	60.398
3	2.205	11.026	71.425	2.205	11.026	71.425
4	.980	4.899	76.324			
5	.581	2.903	79.227			
6	.549	2.745	81.972			
7	.464	2.322	84.294			
8	.411	2.055	86.349			
9	.384	1.922	88.271			
10	.351	1.756	90.027			
11	.287	1.437	91.464			
12	.280	1.400	92.865			
13	.248	1.238	94.102			
14	.240	1.200	95.302			
15	.224	1.118	96.420			
16	.187	.937	97.357			
17	.169	.844	98.201			
18	.140	.700	98.901			
19	.134	.669	99.570			
20	.086	.430	100.000			

Extraction Method: Principal Component Analysis.

ที่มา: จากประมวลแบบสอบถามด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ SPSS

จากตารางที่ 4.25 เป็นการศึกษา Total Variance Explained โดยวิธี Principle Component Analysis (PCA) ซึ่งเป็นเทคนิคที่มีวัตถุประสงค์ที่จะนำรายละเอียดของตัวแปรที่มีจำนวนตัวแปรมากๆ มาไว้ในปัจจัยที่มีเพียงไม่กี่ปัจจัย ซึ่งในตัวแปรเดิมของผลลัพธ์ของการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมซึ่งสามารถอธิบายได้โดย Factor รวมทั้งสิ้น 4 ปัจจัย ทั้งสิ้น 20 คำตาม สามารถสร้างปัจจัยใหม่ได้โดยพิจารณาจากค่า Eigenvalue (Total) ที่มากกว่า 1 (วนิชย์ บัญชา, 2010) ได้ทั้งหมด 3 Factor และเบอร์เซ็นต์ที่แต่ละ Factor สามารถอธิบายความผันแปรได้คือ Factor ที่ 1 สามารถอธิบายความผันแปรทั้งหมดได้ 45.319 % , Factor ที่ 2 สามารถอธิบายความผันแปรทั้งหมดได้ 3.016% และFactor ที่ 3 สามารถอธิบายความผันแปรทั้งหมดได้ 2.205%

ตารางที่ 4.26

ตารางแสดงผลค่า Rotated Component Matrix^a**Rotated Component Matrix^a**

	Component		
	1	2	3
BP1	.861		
OP1	.857		
OP2	.850		
OP6	.833		
OP5	.720		
OP3	.717		
BP2	.709		
BP3	.628		
OP4	.616		
BP4	.592		
EP1		.874	
EP2		.870	
EP3		.837	
EP6		.830	
EP4		.792	
EP5		.765	
BN4			.884
BN2			.878
BN3			.876
BN1			.856

Extraction Method: Principal Component Analysis.

Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

a. Rotation converged in 5 iterations.

ที่มา: จากประมวลแบบสอบถามด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ SPSS

จากตารางที่ 4.26 เป็นค่าของ Factor Loading เมื่อมีการหมุนแกนปัจจัยโดยวิธี Varimax ซึ่งจะจัดตัวแปรใหม่ ทำให้ตัวแปรลดลงจาก 4 Factor เป็น 3 Factor ดังนี้

ตัวแปรที่ 1 ผลลัพธ์ด้านความยั่งยืน โดยการรวมตัวแปรผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงบวกเข้ามาร่วมไว้กับตัวแปรผลลัพธ์ของการดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วยคำตาม OP1-6 และ BP1-4

ตัวแปรที่ 2 ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วยคำตาม EP1-6

ตัวแปรที่ 3 ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงลบ ซึ่งประกอบด้วยคำตาม BN1-4

จากตัวแปรผลลัพธ์ของการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้ง 3 ตัวสามารถสรุปตัวแปรใหม่ดังตาราง 4.27 โดยเรียงลำดับจากค่า Composite Mean ของตัวแปรจากมากไปน้อยดังนี้

ตารางที่ 4.27

ตารางแสดงความเห็นของพนักงานที่มีต่อผลลัพธ์ของ GSCM

ปัจจัย	Mean	Variance	การตีความระดับปัจจัย
1. ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม			
1.1 การลดลงของการปล่อยก๊าซที่เป็นมลพิษ	4.394	0.622	ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม
1.2 นำเสียลดลง	4.283	0.729	กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย
1.3 ของเสียที่เป็นของแข็งลดลง	4.110	0.877	บางส่วนแต่เป็นผลลัพธ์ที่คาดหวังมากที่สุดเมื่อนำ
1.4 การใช้สารอันตรายหรือสารพิษลดลง	4.252	0.698	คาดหวังมากที่สุดเมื่อนำ
1.5 การลดความถี่ลงของอุบัติเหตุด้านสิ่งแวดล้อม	4.213	0.724	GSCM มาประยุกต์ใช้
1.6 สิ่งแวดล้อมของบริษัทมีการปรับปรุงในทางที่ดีขึ้น	4.323	0.633	
Cronbach's $\alpha = 0.942$, Composite Mean = 4.262;			
Variance extracted = 0.714			

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ปัจจัย	Mean	Variance	การตีความระดับปัจจัย
2. ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงลบ 2.1 การลงทุนสูงขึ้น 2.2 ต้นทุนการดำเนินงานสูงขึ้น 2.3 ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสูงขึ้น 2.4 การเพิ่มขึ้นของต้นทุนจากการตัดต่อสิ่งแวดล้อม <i>Cronbach's α= 0.906, Composite Mean = 3.797; Variance extracted = 0.802</i>	3.795 3.772 3.811 3.811	0.799 0.892 0.742 0.774	ผลลัพธ์ด้าน เศรษฐศาสตร์เชิงลบซึ่ง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย บางส่วนเพรำมองเรื่อง ต้นทุนที่สูงขึ้นเมื่อนำ กรอบแนวคิด GSCM มา ใช้
3. ผลลัพธ์ด้านความยั่งยืน 3.1 การลงสินค้าที่ตรงต่อเวลา มีจำนวนสูงขึ้น 3.2 การลดระดับลงของวัสดุคงคลัง 3.3 อัตราที่ลดลงของเสีย 3.4 ส่งเสริมคุณภาพของสินค้า 3.5 จำนวนสายการผลิตที่เพิ่มขึ้น 3.6 การปรับปรุงความสามารถในการผลิตให้ได้สูงสุด 3.7 ลดต้นทุนการจัดซื้อวัสดุต่อ 3.8 ลดต้นทุนทางด้านพลังงาน 3.9 ลดรายจ่ายของค่าบำรุงดูแลของเสีย 3.10 ลดค่าธรรมเนียมของค่าการปล่อยของเสีย <i>Cronbach's α= 0.933, Composite Mean = 3.746; Variance extracted = 1.116</i>	3.598 3.480 3.811 4.024 3.354 3.772 3.488 4.016 4.000 3.913	1.179 1.172 0.980 0.865 1.373 1.066 1.522 1.095 0.984 0.921	ผลลัพธ์ของการ ดำเนินงานกลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยบางส่วน อย่างไร ก็ตามต้องทำความเข้าใจ และให้ความรู้ก่อนจะนำ กรอบแนวคิด GSCM มา ใช้

ภาพที่ 4.1

ปัจจัยที่จัดกลุ่มใหม่ที่กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นในอุตสาหกรรมปีโตรเคมีนิคม อุตสาหกรรมมาบตาพุด

แรงผลักดันของ GSCM

- กฎระเบียบและข้อบังคับระดับนโยบาย
- แรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน
- แรงผลักดันจากโซ่อุปทานด้วยกัน
- แรงผลักดันจากตลาด

กิจกรรมของ GSCM

- การจัดการระบบสิ่งแวดล้อมภายในบริษัท
- การให้คำมั่นจากผู้บริหาร
- กิจกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- กิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่
- การได้เงินกลับมาจากการลงทุน

ผลลัพธ์ของ GSCM

- ด้านสิ่งแวดล้อม
- ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงลบ (-)
- ด้านความยั่งยืน

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องการแรงผลักดัน กิจกรรมและผลลัพธ์ของการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของพนักงานภายในกลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีต่อการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเทคนิคการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพได้ถูกนำมาประยุกต์ใช้เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยที่กำหนดขึ้น โดยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำคัญในส่วนของเทคนิคการวิจัยเชิงปริมาณ และการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นเทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพที่ถูกเลือกใช้เพื่อสร้างความมั่นใจว่าแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นมีความถูกต้องต่องกับบริบทของงานวิจัย ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนให้การอภิปรายผลวิจัยมีความชัดเจนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในเชิงบริหารจัดการด้านนโยบายขององค์กรในเรื่องของการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้ การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการโดยการแจกแบบสอบถามให้กับบุรษทากลุ่มตัวอย่างที่ดำเนินธุรกิจปิโตรเคมี โดยมีทั้งที่ส่งแบบสอบถามโดยตรงทางอินเทอร์เน็ตและการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามโดยอยู่บนพื้นฐานของปัจจัยที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พัฒนาทั้งสร้างความมั่นใจในประเด็นความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) โดยทำการสัมภาษณ์เพื่อขอความเห็นจากผู้มีประสบการณ์ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha กิจกรรมการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อุตสาหกรรมปิโตรเคมีให้ความสำคัญเท่ากับ 0.908 สาเหตุ หรือแรงผลักดันที่บุรษทัสนิจที่จะนำกิจกรรมการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีเท่ากับ 0.882 ผลลัพธ์ของการบริหารใช้คุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีเท่ากับ 0.937 โดยประชากรทั้งหมดจำนวน 46 บุรษท และมีบุรษทตอบกลับทั้งหมด 36 บุรษท ซึ่งมีอัตราการตอบกลับแบบสอบถามของเท่ากับ 78.206% ซึ่งมีพนักงานตอบมาทั้งสิ้น 127 ท่าน การประมวลผลข้อมูลดำเนินการบนโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage), ความแปรปรวน, ค่าเฉลี่ย (Mean), เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (F-Test)

เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) เพื่อการจัดกลุ่มของตัวแปรใหม่ที่มีความหมายสมกับอุตสาหกรรม ซึ่งผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

5.1.1 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ กิจกรรม GSCM ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีนิคม อุตสาหกรรมมาบตาพุด

กลุ่มตัวอย่างในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี มีระดับความคิดเห็นคือให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการระบบสิ่งแวดล้อมภายในบริษัทอยู่ในระดับให้ความสำคัญกับกิจกรรมนั้น บางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.396 ปัจจัยด้านการให้คำมั่นจากผู้บริหารให้ความสำคัญกับกิจกรรมนั้นบางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.185 ปัจจัยด้านกิจกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับให้ความสำคัญกับกิจกรรมนั้นบางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.844 ปัจจัยด้านกิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอกบริษัท อยู่ในระดับไม่แน่ใจโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.472 และ ปัจจัยสุดท้ายคือ การได้เงินกลับมาจากการลงทุนอยู่ในระดับไม่แน่ใจโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.176

5.1.2 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ แรงผลักดัน GSCM ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีนิคม อุตสาหกรรมมาบตาพุด

กลุ่มตัวอย่างในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี มีระดับความคิดเห็นคือปัจจัยด้านแรงผลักดันจากกฎระเบียบและข้อบังคับระดับนโยบาย กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยบางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.150 ปัจจัยด้านแรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยบางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.908 ปัจจัยด้านแรงผลักดันจากโซ่อุปทานด้วยกัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยบางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.885 และสุดท้ายคือแรงผลักดันจากการตลาด กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยบางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.803

5.1.3 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ ผลลัพธ์ของ GSCM ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีนิคม อุตสาหกรรมมาบตาพุด

กลุ่มตัวอย่างในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี มีระดับความคิดเห็น คือ ปัจจัยด้านผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยบางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.262 ปัจจัยด้านผลลัพธ์ด้าน

เศรษฐศาสตร์เชิงลบกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยบางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.797 และสุดท้ายปัจจัยผลลัพธ์ด้านความยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยบางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.746

5.2 ข้ออภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 การศึกษาการแรงผลักดัน กิจกรรมและผลลัพธ์ของ การบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีนิคมอุตสาหกรรมมาบตา พุดนัน ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์สอบทานกับทฤษฎี งานวิจัย และ บทความที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เห็นภาพเบริယบเทียบในเชิงวิชาการ รวมไปถึงการสัมภาษณ์เชิงลึก เพิ่มเติมกับผู้มีประสบการณ์ซึ่งเป็นผู้บริหาร ที่ดูแลสายงานด้านการบริหารโซ่อุปทานมี ประสบการณ์ในการการทำงาน มีความเข้าใจในพฤติกรรมของคนในองค์กร และในกลุ่ม อุตสาหกรรมเป็นอย่างดี เพื่อให้การอภิปรายครอบคลุมในทุกหลักการสำคัญและ เกิดความเข้าใจ ในเชิงบริหารจัดการมากยิ่งขึ้นโดยมีรายละเอียดการอภิปราย ดังต่อไปนี้

5.2.1 ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรม GSCM ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีนิคมอุตสาหกรรม มาบตาพุด

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญบางส่วนด้วยค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุดคือ 4.396 เป็นการจัดการระบบสิ่งแวดล้อมภายในบริษัทซึ่งเกี่ยวกับการรับรองระบบมาตรฐานระดับ สามัญ เช่น ISO14000 ISO9001 จากผลของงานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Montabon, Melnyk, Sroufe, & Calantone, (2000) พบว่าอนุกรม ISO 14000 จะมีผลในเชิงบวกทั้งต่อ ประสิทธิภาพของระบบบริหารและจัดการสิ่งแวดล้อม และประสิทธิภาพโดยรวมขององค์กร ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีจึงได้ให้ความสำคัญกับตัวแปรสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบคือ มีระบบ ISO9001 เท่ากับ 86.614%, ISO140001 เท่ากับ 83.465% ISO18001 เท่ากับ 62.205 และระบบอื่นๆ เท่ากับ 11.811% โดยเทียบผู้ตอบคำถาม 127 คนในแต่ละระบบมาตรฐาน นอกจากนี้ระบบมาตรฐานยังสร้างความเชื่อมั่นด้านสิ่งแวดล้อม ให้กับลูกค้าและพนักงานภายในองค์กร

ส่วนปัจจัยการให้ความมั่นจากผู้บริหารต่อองค์กรกลุ่มตัวอย่างได้ระดับให้ความสำคัญกับ กิจกรรมนันบางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.185 ซึ่งหัวข้อนี้กลุ่มตัวได้แสดงทัศนะต่อการให้ความ เชื่อมั่นของผู้บริหารต่อกิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจากการ

สัมภาษณ์ผู้มีประสบการณ์ที่ทำงานในนิคมอุตสาหกรรมปีโตรเคมีมาอย่างยาวนานทำให้ทราบว่า ปัจจุบันประเทศไทยเรื่องสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดจากการดำเนินกิจกรรมของภาคอุตสาหกรรมอยู่ในความสนใจของภาคประชาชนที่อาศัยอยู่รอบนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด โดยประชาชนได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลจากขององค์กรอิสระดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงให้ความสำคัญของกิจกรรมการบริหารเชื้อคุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

สำหรับปัจจัยด้านกิจกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับให้ความสำคัญกับกิจกรรมนันบ้างส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.844 นันยอดคลังกับงานวิจัยของ Zhu & Sarkis, (2004) ที่ได้กล่าวว่าการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจะเกิดหลังจากการยอมรับการบริหารเชื้อคุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาปฏิบัติภาระในองค์กรแล้วเท่านั้น เพราะต้องอาศัยนโยบายและการสนับสนุนของผู้บริหาร ประเด็นนี้ผู้มีประสบการณ์ให้ความเห็นว่า ผลิตภัณฑ์ที่มาจากปีโตรเคมีมีความเฉพาะเจาะจงทำให้มีการออกแบบให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จะมีความซับซ้อนมาก อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมได้มีการนำเทคโนโลยีขึ้นสูงเข้ามาช่วยภายในการกระบวนการ เช่น กระบวนการผลิตที่ไม่ปล่อยน้ำออกนอกกระบวนการโดยการรีไซเคิล หรือการนำเทคโนโลยีและกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น โดยเริ่มทำนวัตกรรม หรือปรับปรุงกระบวนการที่ทำแล้วพนักงานสามารถได้รับประโยชน์ทั้งตัวพนักงาน องค์กร และ ผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ เช่น ระบบการซั่งน้ำหนักของรถบรรทุกผงพลาสติกของบริษัทแห่งหนึ่ง มีการนำเทคโนโลยี GPRS เข้ามาช่วยทำพนักงานทำงานสะดวกขึ้น องค์กรได้ปริมาณงานมากขึ้น รถบรรทุกไม่ต้องเสียเวลาในการรอคิวย เป็นต้น

ปัจจัยด้านกิจกรรมการบริหารเชื้อคุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอกบริษัท อยู่ในระดับไม่แน่ใจโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.472 ซึ่งจากการวิจัยทำให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างยังขาดการร่วมมือกับซัพพลายเชือร์ในเรื่องของการบริหารเชื้อคุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้มีประสบการณ์แสดงทัศนะว่าโครงการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่นำไปเสนอให้ซัพพลายเชือร์นั้น สินค้าและบริการจะมีราคาที่สูงขึ้น โดยซัพพลายเชือร์ให้เหตุผลว่ามีต้นทุนสูงขึ้น เพราะไม่สามารถทำแบบ Mass Production ได้ อย่างไรก็ตามผู้มีประสบการณ์จัดซื้อ จัดหา กล่าวว่าบางบริษัทยอมที่แบกภาระต้นทุนที่มากขึ้นเอง เช่น การใช้กล่องบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร เช่น การทำ Corporate Social Responsibility (CSR) ของบริษัท

และปัจจัยสุดท้ายคือ การได้เงินกลับมาจากการลงทุน เช่น การขายเศษวัสดุจากทุกกระบวนการ การขายสินทรัพย์ที่มีเกินความจำเป็น อยู่ในระดับไม่แน่ใจโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.176 ผู้วิจัยมองว่ากลุ่มตัวอย่างยังไม่ได้ให้ความสนใจเรื่องนี้เท่าที่ควร ดังนั้นจึงต้องให้ความรู้จาก

ผู้มีประสบการณ์ ภาคธุรกิจ ภาคเอกชน หรือจากภาคการศึกษา สร้างความเข้าใจ ควรจะมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องจากการศึกษาของ Zhu & Sarkis, (2004) เช่นกัน โดยได้ให้เหตุผลว่าภาคธุรกิจควรสร้างกระบวนการบริหารจัดการอย่างมีระบบ เช่น เป็นระบบโลจิสติกส์ย้อนกลับ (Reverse Logistics) เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับวัสดุขึ้นนั้น

5.2.2 ความคิดเห็นที่มีต่อแรงผลักดันของ GSCM ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีนิคม

อุตสาหกรรมมาบตาพุด

กลุ่มตัวอย่างในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี มีระดับความคิดเห็นคือปัจจัยด้านแรงผลักดันจากกฎระเบียบและข้อบังคับระดับนโยบาย กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยบางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.150 ผู้มีประสบการณ์ให้เหตุผลตรงกันคือ การดำเนินธุรกิจประเดิมเรื่องกฎหมายต้องให้ความสำคัญเนื่องจากก่อนดำเนินการผลิตต้องได้รับการอนุญาตจากทางราชการ และผ่านการอนุญาตจากกฎหมายระดับภูมิภาค และต้องได้รับการยอมรับของคนในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Zhu & Sarkis, (2004) กล่าวคือกฎระเบียบกฎระเบียบและข้อบังคับระดับนโยบาย เป็นแรงผลักที่สำคัญที่สุด ในอุตสาหกรรม

ส่วนปัจจัยด้านแรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยบางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.908 งานวิจัยได้ผลแตกต่างจากการงานวิจัยของ Zhu & Sarkis, (2004) ที่ศึกษาในอุตสาหกรรมในประเทศไทยในแต่ละปี ที่กลุ่มตัวอย่างในมาบตาพุดให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2 กล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับต้นทุนที่เสียไปในการบำบัดของเสีย ต้นทุนของสินค้าบริการ และบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แต่ในประเทศไทยแรงผลักดันนี้อยู่ลำดับที่ 4 จากการสัมภาษณ์ผู้มีประสบการณ์ให้เหตุผลว่ากลุ่มตัวอย่างรู้ดีตัวกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดประสบในการขยายโครงการที่เลื่อนออกไป อีกทั้งการมีส่วนร่วมของชุมชนที่อาศัยอยู่รอบนิคมอุตสาหกรรมที่ให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยด้านแรงผลักดันจากโซ่อุปทานด้วยกัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยบางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.885 และสุดท้ายคือแรงผลักดันจากการตลาด กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยบางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.803 ซึ่งทั้งคู่มีค่าใกล้เคียงกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ Zhu & Sarkis, (2004) สำหรับนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดมีลักษณะเฉพาะของโซ่อุปทานที่เป็นบริษัทในกลุ่มเดียวกัน (บริษัทแม่-บริษัทลูก) และมีตลาดที่ขาดเจนว่าจะส่งต่อสินค้า และบริการ ไปที่บริษัทแห่งใดทำให้แรงผลัก 2 ข้อนี้จึงต่างกว่าข้ออื่น

5.2.3 ความคิดเห็นที่มีต่อผลลัพธ์ของ GSCM ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีนิคมอุตสาหกรรม มาบตาพุด

กลุ่มตัวอย่างในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี มีระดับความคิดเห็นคือ ปัจจัยด้านผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยบางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.262 ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญคือ การจัดการระบบสิ่งแวดล้อมภายในบริษัทอยู่ในระดับให้ความสำคัญกับกิจกรรมนั้นบางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.396 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงที่สุด ของปัจจัยด้านกิจกรรม จากข้อมูลนี้ผู้วิจัยมองว่ากลุ่มตัวอย่างทราบถึงผลลัพธ์ของ GSCM คือการลดลงของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (Florida & Davison, 2001; Green, Morton, & New, 1996; Handfield, Walton, Sroufe, & Melnyk, 2002; Sarkis, 1995a; Zhu, Sarkis, & Geng, 2005) ของตัวผลิตภัณฑ์ที่มีต่อตัวพนักงาน และครอบครัวตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตลอดทั้งโซ่อุปทาน

ส่วนปัจจัยผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงลบกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยบางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.797 เป็นลำดับที่ 2 ของผลลัพธ์ของการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยปัจจัยข้อนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Zhu & Sarkis, (2004) คือกลุ่มตัวอย่างมองผลลัพธ์ในเชิงลบมากกว่าเชิงบวก ซึ่งແยังกับงานวิจัยของนักวิชาการที่กล่าวว่าการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเชิงบวก (Dodgson, 2000) และจะนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพเชิงการแข่งขัน (Rao & Holt, 2005)

และสุดท้ายปัจจัยผลลัพธ์ด้านความยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยบางส่วนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.746 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงลบ ผู้มีประสบการณ์ให้ข้อคิดเห็นว่าการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างมองด้านสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ เนื่องจากประเด็นเรื่องของสิ่งแวดล้อมในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด แต่ในความเป็นจริงยังไม่เข้าใจความชัดเจนนักว่าเมื่อทำการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมแล้วองค์กรจะได้ผลลัพธ์อย่างไร ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารต้องให้ความกระจ่างก่อนจะนำร่องแนวคิดการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้กับองค์กร ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารกล่าวว่าบริษัทไม่สามารถหลีกเลี่ยงที่จะดำเนินการที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมได้ถ้าจะดำเนินธุรกิจให้มีความยั่งยืน

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากงานวิจัยการนำกรอบแนวคิดเรื่องการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาปรับใช้กับองค์กรผู้บริหารต้องศึกษาและมีความเข้าใจเป็นอย่างดี สิ่งใดที่กลุ่มตัวอย่างยังไม่เข้าใจต้องมีการอบรมให้ความรู้ เพราะต้องดำเนินการร่วมกันจึงจะได้ประโยชน์ทั้งโซ่อุปทาน สำหรับการดำเนินงานการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมนั้นผู้มีประสบการณ์แนะนำว่าควรเลือกโครงการที่เห็นผลที่ชัดเจนก่อน เพื่อสร้างแรงจูงใจให้พนักงานดำเนินการในหน่วยงานอื่นต่อไป นอกจากนี้ควรร่วมมือกับซัพพลายเชือร์มีส่วนในการปรับปรุงด้านสิ่งแวดล้อมได้ ดังนี้

นโยบายของภาครัฐต้องสนับสนุนทั้งภาคอุปสงค์ (Demand) และอุปทาน (Supply) กล่าวคือ ภาคอุปสงค์ต้องส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้สังคมรับรู้ เพื่อให้ความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อม สนับสนุนสินค้า หรือบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการส่งออกสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ภาคอุปทานภาครัฐควรลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เช่น ระบบสารสนเทศ ระบบการขนส่ง การกระจายสินค้า ให้เงินสนับสนุนช่วงเริ่มต้นของการนำแนวคิด GSCM มาใช้ในองค์กร สร้างมาตรฐานของอุตสาหกรรม ให้เงินส่งเสริมนวัตกรรม และการพัฒนาเทคโนโลยีที่สนับสนุน GSCM ส่งเสริมความร่วมมายในอุตสาหกรรม เช่น ระบบ Reverse Logistics ของอุตสาหกรรม ส่งเสริมภาคการศึกษาให้ทำงานวิจัยที่ใช้ได้จริง สนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Transfer) ระหว่างภาคธุรกิจ ภาครัฐ และภาคการศึกษาเป็นต้น

นโยบายระดับองค์กรการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจะต้องดำเนินการและรับผิดชอบร่วมกันระหว่างผู้ส่งมอบวัตถุดิบ ผู้ผลิตสินค้า และตัวแทนจำหน่ายโดยจะต้องร่วมกันออกแบบระบบการดำเนินงานทั้งหมด ตั้งแต่การออกแบบไปจนถึงการนำสินค้ากลับคืนจากลูกค้าหรือการดำเนินการเมื่อสินค้าสิ้นสุดอายุการใช้งาน

สร้างความเข้าใจทั่วทั้งองค์กร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียว่าการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีผลกระทบโดยตรงกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และความคุ้มค่าทางด้านเศรษฐศาสตร์ ทั้งยังส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการผลิตโดยวิธีปฏิบัติการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมช่วยลดการทำลายสิ่งแวดล้อมและลดความสูญเสีย ที่เกิดจากการปฏิบัติงานทุกขั้นตอนให้ลดลง ซึ่งช่วยเพิ่มความคุ้มค่าทางด้านเศรษฐศาสตร์

5.4 ข้อจำกัดในการวิจัย

งานวิจัยนี้ผู้ตอบคำถามส่วนใหญ่เป็นระดับปฏิบัติการ ดังนั้นเพื่อจะให้ได้ข้อมูลเชิงนโยบายควรสอบถามกับพนักงานที่สามารถตัดสินใจได้ เช่น ระดับผู้จัดการชั้นไปและทำงานเกี่ยวกับโซ่อุปทาน และสุดท้ายบริษัทส่วนใหญ่ไม่มีแผนกด้านโซ่อุปทานโดยตรง จึงเป็นการยากที่จะเก็บข้อมูลในงานวิจัย

รายการอ้างอิง

หนังสือและบทความในหนังสือ

- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. (2551). อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ. กรุงเทพมหานคร: บริษัท สมมิตรพรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด.
- วนิชย์บัญชา, ก. (2010). การวิเคราะห์เชิงปริมาณ = QA quantitative analysis (ฉบับปรับปรุงใหม่. ed.). กรุงเทพฯ: หจก.สามลดा.
- วนิชย์บัญชา, ก. (2546). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Window. กรุงเทพ: ธรรมชาติ.
- วนิชย์บัญชา, ก. (2552). การวิเคราะห์ข้อมูลหลายตัวแปร. กรุงเทพฯ: บริษัทธรรมสาร จำกัด.
- กระทรวงพลังงาน, ก. (2550).
- จำรัสสิต, ด. ก. (2552). การวิเคราะห์และพัฒนาดุลยภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจของวิสาหกิจในพื้นที่จังหวัดระยอง. วารสารวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่, 2(พ.ย. – ธ.ค.).
- เพ็ชรประเสริฐ, ร. ศ. ด. ณ. (2552). บทปิโธศ์กิจการวิเคราะห์และพัฒนาดุลยภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจของวิสาหกิจในพื้นที่จังหวัดระยอง. วารสารวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่, 2(พ.ย. – ธ.ค.).
- เหล่าศิริวงศ์ทอง, ต., ตั้งคงประเสริฐ, พ., วนฤทธิวิชัย, ก., & มนุดพานิช, ช. (2552). โลจิสติกส์ย้อนกลับ-อา雩เพื่อสร้างความแตกต่างในการแข่งขัน. วารสาร For Quality, 15(137), 127-130.
- เหล่าศิริวงศ์ทอง, ต. (2005). ผลสำรวจกิจกรรมระบบคลิสติกส์และการบริหารโซ่อุปทานจากบริษัทผู้ประกอบและผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศไทย. วิศวกรรมสาร ฉบับวิจัยและพัฒนา, 4(16), 43-52.
- การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. (2552). รายงานประจำปี มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (มกราคม 2551). รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ การสำรวจหาผลประโยชน์จากการเปิดเสรี (Free Trade Agreements: FTAs) (ระยะที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

Books

- Christopher, M. (1992). *Logistics and Supply Chain Management*. London: Pitman Publishing.
- Dodgson, M. (2000). *Management of technology*. London: Routledge.
- Godfrey, R. (1998). *Ethical purchasing: Developing the supply chain beyond the environment*. "in Greener Purchasing: Opportunities and Innovations. England: Greenleaf Publishing:.
- Handfield, R. B., & Nichols, E. L. (1999). *Introduction to Supply Chain Management*. Upper Saddle River. NJ: Prentice Hall.
- Hansmann, K., & Claudia, K. (2001). *Environmental management policies: Green Manufacturing and Operations: From Design to Delivery and Back*, Sarkis, J. (Ed.). . UK: Greenleaf Publishing, Sheffield, UK.
- Keller, G. (2007). *Statistics for Management and Economics*, Abbreviated Thomson South-Western Pub.
- Lai, K. H., & Cheng, T. C. E. (2009). *Just In Time Logistics*. England: Gower Publishing.
- Lambert, D. M., Stock, J. R., & Ellram, L. (1998). *Fundamentals of logistics management*: Irwin/McGraw-Hill, Boston.
- Laosirihongthong, T. (2009). *Competitive manufacturing/Operation strategy*.
- Lewis, H., & Gertsakis, J. (2001). *Design+ environment: a global guide to designing greener goods*: Greenleaf publishing.
- Lytle, M. H. (2007). *The gentle subversive: Rachel Carson, Silent Spring, and the rise of the environmental movement*: Oxford University Press, USA.
- Monczka, R., Trent, R., & Handfield, R. (2005). *Purchasing & supply chain management* (Third edition ed.): South-Western Thomson.
- Nunnally, J. C. (1978). *Psychometric theory* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Pigou, A. C. (1920). *The economics of welfare*: London: Macmillan.

Articles

- Askarany, D., Yazdifar, H., & Sakary, S. (2010). Supply chain management. *International Journal of Production Economics*, 127(2), 238-248.
- Ayres, R. U. (1978). Resources, environment, and economics: applications of the materials/energy balance principle.
- Ayres, R. U., & Kneese, A. V. (1969a). Pollution and environmental quality.
- Ayres, R. U., & Kneese, A. V. (1969b). Production, consumption, and externalities. *The American Economic Review*, 59(3), 282-297.
- Bai, C., & Sarkis, J. (2010). Integrating sustainability into supplier selection with grey system and rough set methodologies. *International Journal of Production Economics*, 124(1), 252-264.
- Barnes, J. (1982). Recycling: A problem in reverse logistics. *Journal of Macromarketing*, 2(2), 31-37.
- Berry, D., Towill, D. R., & Wadsley, N. (1994). Supply chain management in the electronics products industry. *International Journal of Physical Distribution & Logistics Management*, 24(10), 20-32.
- Bloemhuf-Ruwaard, J. M., Beck, P. v., Hordijk, L., & Wassenhove, L. N. v. (1995). Interactions between operational and environmental management. *European Journal of Operational Research*, 85(2), 229-243.
- Bornholt, O. (1913). Continuous manufacturing by placing machines in accordance with sequence of operations. *Journal of the American Society of Mechanical Engineers*, 35, 1671-1678.
- Carter, C. R., & Carter, J. R. (1998). Interorganizational Determinants of Environmental Purchasing: Initial Evidence from the Consumer Products Industries*. *Decision Sciences*, 29(3), 659-684.
- Carter, C. R., Ellram, L. M., & Ready, K. J. (1998). Environmental purchasing: benchmarking our German counterparts. *Journal of Supply Chain Management*, 34(4), 28-38.

- Carter, C. R., Kale, R., & Grimm, C. M. (2000). Environmental purchasing and firm performance: an empirical investigation. *Transportation Research Part E: Logistics and Transportation Review*, 36(3), 219-228.
- Chan, R. Y. K., & Lau, L. B. Y. (2001). Explaining green purchasing behavior: A cross-cultural study on American and Chinese consumers. *Journal of International Consumer Marketing*, 14(2/3), 9-41.
- Christmann, P., & Taylor, G. (2001). Globalization and the environment: Determinants of firm self-regulation in China. *Journal of International Business Studies*, 32(3), 439-458.
- Cruz, J., & Matsypura, D. (2009). Supply chain networks with corporate social responsibility through integrated environmental decision-making. *International Journal of Production Research*, 47(3), 621-648.
- Diabat, A., & Govindan, K. (2011). An analysis of the drivers affecting the implementation of green supply chain management. *Resources, Conservation and Recycling*.
- Drumwright, M. E. (1994). Socially responsible organizational buying: environmental concern as a noneconomic buying criterion. *The Journal of Marketing*, 58(3), 1-19.
- Ellram, L. M. (1993). Supply-Chain Management: The Industrial Organisation Perspective. *International Journal of Physical Distribution & Logistics Management*, 21(1), 13-22.
- Faurote, F. (1928). Planning production through obstacles, not around them: the keynote of 'straight-line thinking' applied to the new Ford model. *Factory and Industrial Management*, 76, 302-306.
- Florida, R., & Davison, D. (2001). Gaining from green management. *California Management Review*, 43(3), 63-84.
- Gonzalez-Benito, J., & Gonzalez-Benito, O. (2006). The role of stakeholder pressure and managerial values in the implementation of environmental logistics practices. *International Journal of Production Research*, 44(7), 1353-1373.

- Green, K., Morton, B., & New, S. (1996). Purchasing and environmental management: interactions, policies and opportunities. *Business Strategy and the Environment*, 5(3), 188-197.
- Günther, E., & Scheibe, L. (2006). The hurdle analysis. A self evaluation tool for municipalities to identify, analyse and overcome hurdles to green procurement. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 13(2), 61-77.
- Handfield, R., Walton, S. V., Sroufe, R., & Melnyk, S. A. (2002). Applying environmental criteria to supplier assessment: A study in the application of the Analytical Hierarchy Process. *European Journal of Operational Research*, 141(1), 70-87.
- Henriques, I., & Sadorsky, P. (1996). The Determinants of an Environmentally Responsive Firm: An Empirical Approach* 1. *Journal of Environmental Economics and Management*, 30(3), 381-395.
- Hervani, A. A., Helms, M. M., & Sarkis, J. (2005). Performance measurement for green supply chain management. *Benchmarking: An International Journal*, 12(4), 330-353.
- Holt, D., & Ghobadian, A. (2009). An empirical study of green supply chain management practices amongst UK manufacturers. *Journal of Manufacturing Technology Management*, 20(7), 933-956.
- Hu, A. H., & Hsu, C.-W. (2010). Critical factors study for implementing green supply chain management practice: An empirical study of electrical and electronics industries in Taiwan. *Management Research Review*, 33(6), 586-608.
- Jones, T. C., & Riley, D. W. (1985). Using Inventory for Competitive Advantage through Supply Chain Management. *International Journal of Physical Distribution and Materials Management*, . 15(5), 16-26.
- Jöreskog, K. G., Sörbom, D., & Inc, S. (1989). LISREL 7: A guide to the program and applications.
- Kopczak, L. R. (1997). Logistics partnerships and supply chain restructuring: survey results from the US computer industry. *Production and Operations Management*, 6(3), 226-247.

- Kovacs, G. (2004). Framing a demand network for sustainability. *Progress in Industrial Ecology, an International Journal*, 1(4), 397-410.
- Lambert, D. M., Cooper, M. C., & Pagh, J. D. (1998). Supply chain management: implementation issues and research opportunities. *The International Journal of Logistics Management*, 9(2), 1-20.
- Lamming, R., Cousins, P., Bowen, F., & Faruk, A. (1999). A comprehensive conceptual model for managing environmental impacts, costs, and risks in supply chains. *Working paper Centre for Research in Strategic Purchasing and Supply, University of Bath, Bath, United Kingdom*.
- Lau, K. H., & Wang, Y. (2009). Reverse logistics in the electronic industry of China: a case study. *Supply Chain Management: An International Journal*, 14(6), 447-465.
- Lee, H. L., & Billington, C. (1992). Managing supply chain inventory: pitfalls and opportunities. *Sloan management review*, 33(3), 65-73.
- Lee, H. L., & Ng, S. M. (1997). Introduction to the special issue on global supply chain management. *Production and Operations Management*, 6(3), 191-192.
- Linton, J. D., Klassen, R., & Jayaraman, V. (2007). Sustainable supply chains: an introduction. *Journal of Operations Management*, 25(6), 1075-1082.
- Lloyd, M. (1994). How green are my suppliers? Buying environmental risk. *Purchasing and Supply Management*, 36-39.
- Lun, Y. H. V., Lai, K. H., Wong, C. W. Y., Ng, C. T., & Cheng, T. C. E. (2011). Research in shipping and transport logistics. *International Journal of Shipping and Transport Logistics*, 3(1), 1-5.
- Meade, L., & Sarkis, J. (2002). A conceptual model for selecting and evaluating third-party reverse logistics providers. *Supply Chain Management: An International Journal*, 7(5), 283-295.
- Messelbeck, J., & Whaley, M. (1999). Greening the health care supply chain: Triggers of change, models for success. *Corporate Environmental Strategy*, 6(1), 39-45.

- Min, H., & Galle, W. P. (1997). Green Purchasing Strategies: Trends and Implications. *The Journal of Supply Chain Management*, 33(3), 10-17.
- Montabon, F., Melnyk, S. A., Sroufe, R., & Calantone, R. J. (2000). ISO 14000: Assessing its perceived impact on corporate performance. *Journal of Supply Chain Management*, 36(2), 4-16.
- Murphy, P. R., & Poist, R. F. (2000). Green logistics strategies: an analysis of usage patterns. *Transportation journal*, 40(2), 5-16.
- Murphy, P. R., Poist, R. F., & Braunschwig, C. D. (1994). Management of environmental issues in logistics: Current status and future potential. *Transportation journal*, 34(1), 48-56.
- Narasimhan, R., & Carter, J. R. (1998). Environmental supply chain management *The Center for Advanced Purchasing Studies, Arizona State University, Tempe, AZ*.
- Pohlen, T. L., & Farris, M. T. (1992). Reverse logistics in plastics recycling. *International Journal of Physical Distribution & Logistics Management*, 22(7), 35-47.
- Porter, M. E. (1995). C., van der Linde (1995): Green and Competitive: Ending the Stalemate. *Harvard Business Review*, 120-134.
- Preuss, L. (2001). In dirty chains? Purchasing and greener manufacturing. *Journal of Business Ethics*, 34(3), 345-359.
- Rao, P., & Holt, D. (2005). Do green supply chains lead to competitiveness and economic performance? *International Journal of Operations & Production Management*, 25(9), 898-916.
- Sarkis, J. (1995a). Manufacturing strategy and environmental consciousness. *Technovation*, 15(2), 79-97.
- Sarkis, J. (1995b). Supply chain management and environmentally conscious design and manufacturing. *International Journal of Environmentally Conscious Design and Manufacturing*, 4(2), 43-52.
- Sarkis, J. (1999). How green is the supply chain? *Practice research. Graduate school of management , Clark University*.

- Sarkis, J., Zhu, Q., & Lai, K. (2011). An organizational theoretic review of green supply chain management literature. *International Journal of Production Economics*, 130, 1-15.
- Saunders, M. J. (1995). Chains, pipelines, networks and values stream: the role, nature and value of such metaphors in forming perceptions of the task of purchasing and supply management. *First Worldwide Research Symposium on Purchasing and Supply Chain Management*, 476-485.
- Sharfman, M. P., Shaft, T. M., & Anex Jr, R. P. (2009). The road to cooperative supply chain environmental management: trust and uncertainty among pro active firms. *Business Strategy and the Environment*, 18(1), 1-13.
- Shukla, A. C., Deshmukh, S., & Kanda, A. (2009). Environmentally responsive supply chains: Learnings from the Indian auto sector. *Journal of Advances in Management Research*, 6(2), 154-171.
- Srivastava, S. K. (2007). Green supply chain management: A state of the art literature review. *International journal of management reviews*, 9(1), 53-80.
- Stonebraker, P. W., & Liao, J. (2006). Supply chain integration: exploring product and environmental contingencies. *Supply Chain Management: An International Journal*, 11(1), 34-43.
- Svensson, G. (2001). Just-in-time: the reincarnation of past theory and practice. *Management decision*, 39(10), 866-879.
- Szymankiewicz, J. (1993). Going green: The logistics dilemma. *Logistics Information Management*, 6(3), 36-43.
- Tan, K.C., Kannan, V.R., Handfield, & R.B. (1998). Supply chain management: supplier performance and firm performance. *International Journal of Purchasing and Material Management*, 34(3), 2-9.
- Tibben-Lembke, R. S. (2002). Life after death: reverse logistics and the product life cycle. *International Journal of Physical Distribution & Logistics Management*, 32(3), 223-244.

- Vachon, S. (2007). Green supply chain practices and the selection of environmental technologies. *International Journal of Production Research*, 45(18), 4357-4379.
- Vachon, S., & Klassen, R. D. (2006). Extending green practices across the supply chain: the impact of upstream and downstream integration. *International Journal of Operations & Production Management*, 26(7), 795-821.
- Vonderembse, M. A., Uppal, M., Huang, S. H., & Dismukes, J. P. (2006). Designing supply chains: Towards theory development. *International Journal of Production Economics*, 100(2), 223-238.
- Walker, H., Di Sisto, L., & McBain, D. (2008). Drivers and barriers to environmental supply chain management practices: Lessons from the public and private sectors. *Journal of Purchasing and Supply Management*, 14(1), 69-85.
- Walton, S. V., Handfield, R. B., & Melnyk, S. A. (1998). The green supply chain: integrating suppliers into environmental management processes. *Journal of Supply Chain Management*, 34(2), 2-11.
- Zhu, Q., Geng, Y., Fujita, T., & Hashimoto, S. (2010). Green supply chain management in leading manufacturers: Case studies in Japanese large companies. *Management Research Review*, 33(4), 380-392.
- Zhu, Q., & Sarkis, J. (2004). Relationships between operational practices and performance among early adopters of green supply chain management practices in Chinese manufacturing enterprises. *Journal of Operations Management*, 22(3), 265-289.
- Zhu, Q., & Sarkis, J. (2006). An inter-sectoral comparison of green supply chain management in China: Drivers and practices. *Journal of Cleaner Production*, 14(5), 472-486.
- Zhu, Q., Sarkis, J., & Geng, Y. (2005). Green supply chain management in China: pressures, practices and performance. *International Journal of Operations & Production Management*, 25(5), 449-468.

- Zhu, Q., Sarkis, J., & Lai, K. (2008). Confirmation of a measurement model for green supply chain management practices implementation. *International Journal of Production Economics*, 111(2), 261-273.
- Zsidisin, G. A., & Hendrick, T. E. (1998). Purchasing's involvement in environmental issues: a multi-country perspective. *Industrial Management & Data Systems*, 98(7), 313-320.
- Zsidisin, G. A., & Siferd, S. P. (2001). Environmental purchasing: a framework for theory development. *European Journal of Purchasing & Supply Management*, 7(1), 61-73.
- เหล่าศิริวงศ์ทอง, ต. (2008). การศึกษาลำดับความสำคัญของดัชนีประเมินการจัดการโซ่อุปทาน โดยพิจารณาจากมุมมองของ Balance Score Card (BSC). วิศวลาดกระบั้งสาร, ปีที่ 25(24)

Other Materials

Jiaqing, G., & Yao, L. (2010). *Primary Analysis and speculation on the Role of Design Management in Green Design*. Paper presented at the International Conference on Information management, Innovation Management, Innovation Management and Industrial Engineering, 3rd.

Leung, R. (2004). *Facilitating DPE in Enterprises: the Taiwan Green Design Network International IEEE Conference*

Zhu, Q. H., & Cote, R. (2002). *Green supply chain in China: how and why?* . Paper presented at the The fifth International Eco-city Conference

Electronic Media

CLM. (2000). Definition on the CSCMP 's website. from <http://clm1.org>

Thailand, P. i. o. (2007). from <http://www.ptit.org/>

ภาควิชา

จํานวน

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาแรงผลักดัน (Drivers) กิจกรรม (Practices) และผลลัพธ์ (Performances) ของการบริหารใช้ อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain Management: GSCM) ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีนิคม อุตสาหกรรมมาบตาพุด

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ใช้ประกอบการค้นคว้าอิสระ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวกับ แรงผลักดันที่ทำให้กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีนำการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาประยุกต์ใช้พร้อมทั้งศึกษา箕กิจกรรมการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีได้ให้ความสำคัญในปัจจุบัน และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับกลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี โดยกลุ่มประชากรคือบุรุษที่ดำเนินธุรกิจปิโตรเคมี และธุรกิจเกี่ยวกับข้อมูลภายนอกในเชิงอุปทานในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีในประเทศไทย

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้วิจัย จึงคร่าวข้อความกรุณาจากท่าน ช่วยกรอกแบบสอบถามทุกข้อ ตามความเป็นจริงที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับ และจะนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น

2. แบบสอบถามชุดนี้ ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปขององค์กรของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2: วัดผลการให้ความสำคัญของกิจกรรมการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

ส่วนที่ 3: วัดผลของแรงผลักดันที่ทำให้อุตสาหกรรมปิโตรเคมีสนใจที่จะนำการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี

ส่วนที่ 4: วัดผลลัพธ์ของการบริหารใช้อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

หากท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม กรุณาระบุต่อผู้วิจัย: นายธีรวัฒน์ ภักมี เบอร์ติดต่อ 081-498-

ตอนที่ 1

ลักษณะหัวไปในบริษัทฯ ของท่าน

ประเภทธุรกิจที่ผู้ตอบคำถามทำงานอยู่ ☐ Petroleum ☐ Chemicals & Chemical Products ☐ Rubber & Plastic Products ☐ Textiles and Wearing Apparels ☐ Other, please specify _____	สถานความเป็นเจ้าของของ บริษัทฯ ของคุณคือ ☐ บริษัทของคนไทย ☐ บริษัทร่วมทุน ☐ บริษัทของคนอเมริกัน ☐ บริษัทของคนญี่ปุ่น ☐ บริษัทของประเทศแถบยุโรป ☐ อื่นๆ โปรดระบุ: _____
จำนวนพนักงานโดยประมาณ ☐ น้อยกว่า 50 คน (เล็ก) ☐ 50 – 200 คน (กลาง) ☐ มากกว่า 200 คน (ใหญ่)	มาตรฐานระดับสากลที่บริษัทของท่านได้รับการรับรอง ☐ ISO9001 ☐ ISO14001 ☐ ISO18001 ☐ อื่น (โปรดระบุ)
ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจของบริษัท ☐ น้อยกว่า 6 ปี ☐ 6-10 ปี ☐ 11-15 ปี ☐ มากกว่า 15 ปี	กลยุทธ์ระดับธุรกิจในช่วงสามปีที่ผ่านมาบริษัทได้เน้นในเรื่อง ☐ การใช้กลยุทธ์การแข่งขันทางด้านราคา (ราคาที่ต่ำกว่าคู่แข่ง) ☐ การใช้กลยุทธ์การแข่งขันด้านคุณภาพ (คุณภาพที่เหนือกว่าคู่แข่ง) ☐ การส่งมอบที่รวดเร็วและตรงเวลา ☐ บริษัทเน้นการลดเวลาในการผลิตและส่งมอบ ☐ การใช้กลยุทธ์สร้างความแตกต่างให้ผลิตภัณฑ์ ☐ การพัฒนาและผลิตสินค้าเพื่อตอบสนองตลาดเฉพาะกิจ (Niche market) ☐ การพัฒนาและผลิตสินค้าเพื่อตอบสนองตลาดหลายกลุ่ม ☐ กลยุทธ์ที่ให้ความสำคัญสำหรับสิ่งแวดล้อมทุกด้าน
ชนิดผลิตภัณฑ์หลักที่บริษัททำการผลิต ☐ สินค้าอุปโภคบริโภค (Consumer products) ☐ สินค้าอุตสาหกรรม (Industrial products) ☐ อื่น (โปรดระบุ) _____	

ตอนที่ 2

กิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain Management: GSCM) ใน บริษัทฯ ของท่าน

ระดับความสำคัญระดับ 1 - 5 โดย 1 หมายถึง ไม่ได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมนั้นอย่างยิ่ง → 2 หมายถึง ไม่ได้ให้ความสำคัญกับ กิจกรรมนั้น → 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ → 4 หมายถึง ให้ความสำคัญกับกิจกรรมนั้นบางส่วน → 5 หมายถึง ให้ความสำคัญกับกิจกรรมนั้น อย่างยิ่ง

1. การจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบริษัท (Internal environmental management): คือ การปรับเปลี่ยนสภาพการทำงานภายในองค์กร การให้ฉันทามติร่วมกันของพนักงานทุกระดับที่ทำให้เกิดการปรับปรุงด้านสิ่งแวดล้อม

ปัจจัย บริษัท.....		ไม่สำคัญอย่างยิ่ง	สำคัญอย่างยิ่ง
IP1	การให้คำมั่นเรื่อง GSCM ของผู้บริหารระดับสูง (Commitment of GSCM from senior managers)	① ② ③ ④ ⑤	
IP2	การสนับสนุนเรื่อง GSCM จากผู้บริหารระดับกลาง (Support for GSCM from mid-level managers)	① ② ③ ④ ⑤	
IP3	การประสานงานของพนักงานเป็นทีมเพื่อการปรับปรุงด้านสิ่งแวดล้อม (Cross-functional cooperation for	① ② ③ ④ ⑤	

	environmental improvements)					
IP4	การบริหารคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรวม (Total quality environmental management)	①	②	③	④	⑤
IP5	การยอมรับและมีโปรแกรมการตรวจสอบประเมินด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental compliance and auditing programs)	①	②	③	④	⑤
IP6	การได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO14000 (ISO 14000 certification)	①	②	③	④	⑤
IP7	การบริหารระบบด้านสิ่งแวดล้อมที่ดำเนินการอยู่ขององค์กร (Environmental management systems exist)	①	②	③	④	⑤

2. กิจกรรมการบริหารโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอกบริษัท (External environmental management): เป็นการดำเนินกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมกับองค์กรภายนอกเพื่อให้มั่นใจได้ว่า GSCM จะเกิดประโยชน์ร่วมกันตลอดทั้งโซ่อุปทาน

ปัจจัยบัน บริษัท.....		ไม่สำคัญอย่างยิ่ง	สำคัญอย่างยิ่ง
EM1	การเตรียมมาตรฐานของแบบสำหรับซัพพลายเออร์ซึ่งรวมถึงความต้องการด้านสิ่งแวดล้อมของสินค้าแต่ละรายการที่ต้องการซื้อ (Providing design specification to suppliers that include environmental requirements for purchase items)	①	② ③ ④ ⑤
EM2	มีการสร้างเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับซัพพลายเออร์ (Cooperation with suppliers for environmental objectives)	①	② ③ ④ ⑤
EM3	ส่งเสริมให้มีการตรวจประเมินด้านสิ่งแวดล้อมภายในของบริษัทซัพพลายเออร์ (Environmental audit for suppliers' internal management)	①	② ③ ④ ⑤
EP4	ส่งเสริมการได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO14001 ของซัพพลายเออร์ (Suppliers' ISO 14000 certification)	①	② ③ ④ ⑤
EM5	การประเมินกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของซัพพลายเออร์ลำดับที่ 2 (Second-tier supplier environmentally friendly practice evaluation)	①	② ③ ④ ⑤
EM6	การร่วมมือกับผู้บริโภคเพื่อการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Cooperation with customer for eco-design)	①	② ③ ④ ⑤
EM7	การร่วมมือกับผู้บริโภคเพื่อกระบวนการผลิตที่สะอาด (Cooperation with customers for cleaner production)	①	② ③ ④ ⑤
EM8	การร่วมมือกับผู้บริโภคเรื่องบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Cooperation with customers for green packaging)	①	② ③ ④ ⑤

3. การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (ECO – Design): เป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อม ลดอัตราจราจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ และส่งเสริมแนวปฏิบัติทางบางท่อสิ่งแวดล้อม เช่น รีไซเคิลและการใช้ขี้ของ ผลิตภัณฑ์หรือบรรจุภัณฑ์

ปัจจัยบัน บริษัท.....		ไม่สำคัญอย่างยิ่ง	สำคัญอย่างยิ่ง
ED1	การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ลดการใช้วัตถุดิบและพลังงานลง (Design of products for reduced consumption of material /energy)	①	② ③ ④ ⑤
ED2	การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำมาใช้ซ้ำ รีไซเคิล นำมาเป็นวัตถุดิบ และนำมาเป็นชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์อื่นได้ (Design of products for reuse, recycle, recovery of material, component parts)	①	② ③ ④ ⑤
ED3	การออกแบบผลิตภัณฑ์และ หรือกระบวนการที่ปลอดภัย โดยหลีกเลี่ยงหรือลดให้สารอันตราย (Design of products to avoid or reduce use of hazardous of products and/or their manufacturing process)	①	② ③ ④ ⑤

4. การได้เงินกลับมาจากการลงทุน (Investment recovery): คือ กิจกรรมที่สร้างรายได้จากการสิ่งของที่ไม่จำเป็น หรือมีมากเกินความต้องการสำหรับบริษัท เช่น รายได้จากการขาย Scrap เป็นต้น

ปัจจุบัน บริษัท.....	ไม่สำคัญอย่างยิ่ง	สำคัญอย่างยิ่ง
IR1 รายได้จากการขายวัสดุคงคลังที่มีมากเกินความต้องการ (Investment recovery (sale) of excess inventories/materials)	① ② ③ ④ ⑤	
IR2 รายได้จากการขายเศษชิ้นส่วนหรือวัสดุที่ใช้แล้ว (Sale of scrap and used materials)	① ② ③ ④ ⑤	
IR3 รายได้จากการขายเครื่องมือที่มีมากเกินความจำเป็น (Sale of excess capital equipment)	① ② ③ ④ ⑤	

ตอนที่ 3

เหตุผลที่ทำให้บริษัทฯ สนใจที่จะนำกิจกรรมการบริหารเชิงอุปทานการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้

1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง → 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย → 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ → 4 หมายถึง เห็นด้วยบางส่วน

→ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

กฎระเบียบและข้อบังคับระดับนโยบาย (Regulations):	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
RD1 กฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย จากรัฐบาลกลาง (Central government environment regulations)	① ② ③ ④ ⑤	
RD2 กฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย ระดับภูมิภาค (Regional environmental regulations)	① ② ③ ④ ⑤	
แรงผลักดันจากเชิงอุปทานด้วยกัน (Supply chain pressure):	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
SD1 การได้ประโยชน์ของซัพพลายเออร์ในเรื่องการปรับปรุงด้านสิ่งแวดล้อมจากผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Supplier's advance in developing environmentally friendly goods)	① ② ③ ④ ⑤	
SD2 การได้ประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อมของซัพพลายเออร์ในเรื่องการปรับปรุงบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Supplier's advance in developing environmentally friendly packages)	① ② ③ ④ ⑤	
SD3 พันธมิตรด้านความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมกับซัพพลายเออร์ (Environmental partnership with suppliers)	① ② ③ ④ ⑤	
SD4 กลยุทธ์ด้านความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของคู่แข่ง (Competitors' green strategies)	① ② ③ ④ ⑤	
SD5 การเป็นมืออาชีพของกลุ่มอุตสาหกรรม (Industrial professional group activities)	① ② ③ ④ ⑤	
SD6 เป็นพันธกิจขององค์กร (Enterprise's environmental mission)	① ② ③ ④ ⑤	
แรงผลักดันที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน (Cost related pressure):	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
CD1 ต้นทุนของการทำลายวัสดุอันตราย (Cost for disposal of hazardous materials)	① ② ③ ④ ⑤	
CD2 ต้นทุนของสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Cost of environmentally friendly goods)	① ② ③ ④ ⑤	
CD3 ต้นทุนของบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Cost of environmentally friendly packing)	① ② ③ ④ ⑤	
แรงผลักดันจากการตลาด (Marketing):	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
MD1 จัดส่งค้าที่อยู่ต่างประเทศ (Export)	① ② ③ ④ ⑤	
MD2 ลูกค้าชาวไทยในประเทศไทยที่เป็นบริษัทต่างชาติ (Sales to foreign customers in Thailand)	① ② ③ ④ ⑤	

ตอนที่ 4

ผลลัพธ์ของการบริหารเชื่ออุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (GSCM performances)

1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง → 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย → 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ → 4 หมายถึง เห็นด้วยบางส่วน
 → 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental performance)		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง					เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
EP1	การลดลงของการปล่อยก๊าซที่เป็นมลพิษ (Reduction of air emission)	①	②	③	④	⑤					
EP2	น้ำเสียลดลง (Reduction of waste water)	①	②	③	④	⑤					
EP3	ของเสียที่เป็นของแข็งลดลง (Reduction of solid wastes)	①	②	③	④	⑤					
EP4	การใช้สารอันตรายหรือสารพิษลดลง (Decrease of consumption for hazardous/harmful/toxic materials)	①	②	③	④	⑤					
EP5	การลดความถี่ลงของคุณภาพด้านสิ่งแวดล้อม (Decrease of frequency for environmental accidents)	①	②	③	④	⑤					
EP6	สิ่งแวดล้อมของบริษัทมีการปรับปรุงในทางที่ดีขึ้น (Improve a enterprise's environmental situation)	①	②	③	④	⑤					
ผลลัพธ์ของการดำเนินการ (Operational performance)		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง					เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
OP1	การส่งสินค้าที่ตรงต่อเวลาไม่จำนวนสูงขึ้น (Increase amount of goods delivered on time)	①	②	③	④	⑤					
OP2	การลดระดับลงของวัสดุคงคลัง (Decrease inventory levels)	①	②	③	④	⑤					
OP3	อัตราที่ลดลงของเศษ (Decrease scrap rate)	①	②	③	④	⑤					
OP4	ส่งเสริมคุณภาพของสินค้า (Promote product's quality)	①	②	③	④	⑤					
OP5	จำนวนสายการผลิตเพิ่มขึ้น (Increased product line)	①	②	③	④	⑤					
OP6	การปรับปรุงความสามารถในการผลิตให้ได้สูงสุด (Improved capacity utilization)	①	②	③	④	⑤					
ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงบวก (Economic positive)		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง					เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
BP1	ลดต้นทุนการจัดซื้อวัสดุคงคลัง (Decrease of cost for materials purchasing)	①	②	③	④	⑤					
BP2	ลดต้นทุนทางด้านพลังงาน (Decrease of cost for energy consumption)	①	②	③	④	⑤					
BP3	ลดรายจ่ายของค่าบำบัดของเสีย (Decrease of fee for waste treatment)	①	②	③	④	⑤					
BP4	ลดค่าธรรมเนียมของค่าการปล่อยของเสีย (Decrease of fee for waste discharge)	①	②	③	④	⑤					
ผลลัพธ์ด้านเศรษฐศาสตร์เชิงลบ (Economic negative)		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง					เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
BN1	การลงทุนสูงขึ้น (Increase of investment)	①	②	③	④	⑤					
BN2	ต้นทุนการดำเนินงานสูงขึ้น (Increase of operational cost)	①	②	③	④	⑤					
BN3	ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสูงขึ้น (Increase of training cost)	①	②	③	④	⑤					
BN4	การเพิ่มขึ้นของต้นทุนจากการซื้อสิ่งแวดล้อมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Increase cost of purchasing environmentally friendly materials)	①	②	③	④	⑤					

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบประเมิน

ตำแหน่งของท่านในบริษัท ฯ อายุงานของท่านในบริษัท ฯ ปี
 แผนก หรือ ฝ่าย ที่ท่านทำงานอยู่ในปัจจุบัน
 บริษัทที่ท่านทำงานอยู่ในปัจจุบัน
 ข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็นเพิ่มเติม

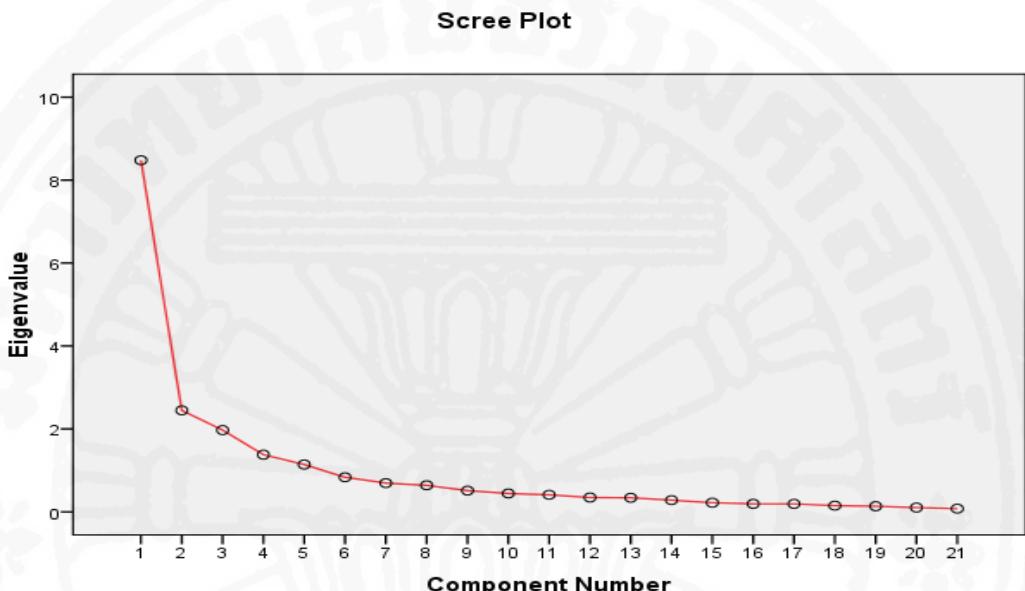
ขอขอบคุณผู้ตอบแบบประเมินทุกท่านครับ

ภาคผนวก ข

ผลค่า Scree Plot

ภาพที่ 1

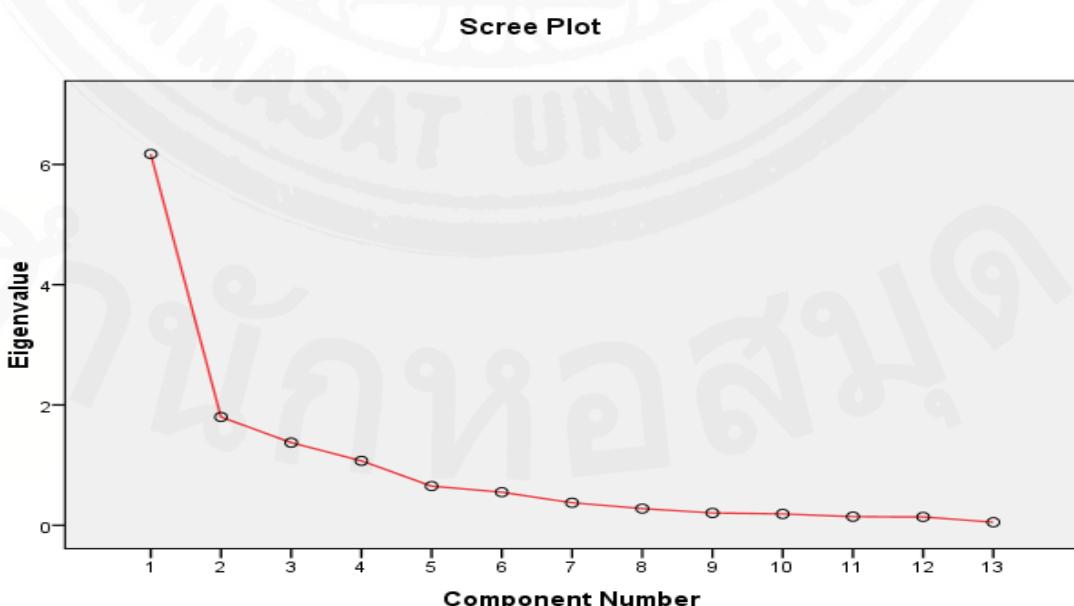
การแสดงผลค่า Scree Plot ของกิจกรรมการบริหารเชื้อปุதานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ที่มา: จากประมวลแบบสอบถามตามด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ SPSS

ภาพที่ 2

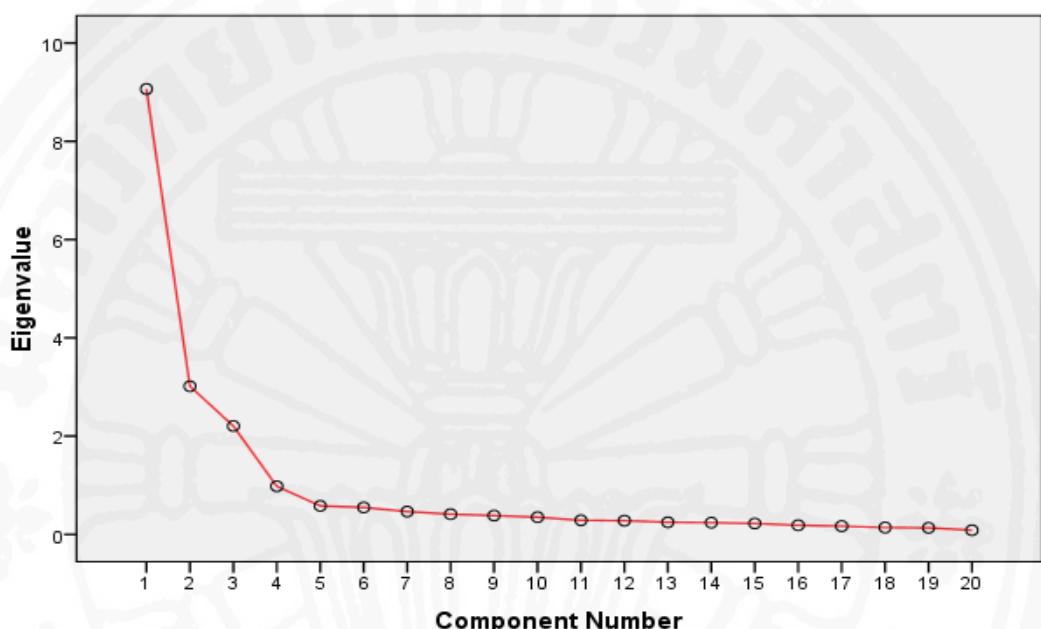
การแสดงผลค่า Scree Plot ของแรงผลักดันการบริหารเชื้อปุตานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ที่มา: จากประมวลแบบสอบถามตามด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ SPSS

ภาพที่ 3

การแสดงผลค่า Scree Plot ของผลลัพธ์การวิเคราะห์อุปทานที่เป็นมิติรากบลิงแวดล้อม

Scree Plot

ที่มา: จากปรัชญาด้วยแบบสอบถามด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ SPSS

ประวัติการศึกษา

ชื่อ	นายธีรวัฒน์ ภักมี
วันเดือนปีเกิด	26 กุมภาพันธ์ 2520
วุฒิการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวัสดุศาสตร์ พอลิเมอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำแหน่ง	Production Control and Planning
ประสบการณ์ทำงาน	พ.ศ. 2554 บริษัท MC-TOWA International Sweeteners Co., Ltd. พ.ศ. 2548 - ปัจจุบัน